Sfânta muceniţă Sofia (Înţelepciunea) şi fiicele sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea), şi Agapis (Dragostea) († 137)

(s.v. 17 septembrie / s.n. 30 septembrie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Pistis,-Elpis-%C5%9Fi-Agapis-%C5%9Fi-mama-Sofia

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sofia+Pistis+Elpis+Agapis

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Pistis

***

Sfintele muceniţe Elpis, Pistis, Agapis şi maica lor Sofia au trăit şi au luat mucenicia la Roma, sub domnia împăratului Adrian. Sofia era o femeie foarte înţeleaptă, precum şi numele a arătat-o. Ea a rămas văduvă, dar s-a îngrădit pe sine

şi pe fiicele ca şi cu un zid de sfânta credinţă ortodoxă. Când braţul criminal al lui Adrian s-a întins şi asupra casei Sofiei, fiica ei cea mai mare, Pistis, era în vârstă de doisprezece ani, Elpis, de zece ani, iar Agapis, mezina, avea nouă ani. Aduse înaintea judecătorului, maica şi fiicele ei se ţineau cu toatele de mână, „ca o cunună strâns împletită”. Ele au mărturisit cu smerită putere credinţa lor în Hristos Domnul şi au refuzat să aducă jertfe înaintea idolului Artemidei. Fiicele au fost torturate bestial, pe rând, sub ochii maicei lor, care le întărea cu duhul. Ele au fost bătute, biciuite, aruncate în foc şi în păcură încinsă, iar la urmă decapitate cu sabia una după cealaltă. Sofia a luat trupurile fiicelor ei, le-a scos în afara cetăţii şi le-a îngropat cu cinste. Făcând aceasta, ea nu s-a întors la casa ei, ci a rămas la mormântul fiicelor, unde timp de trei zile şi trei nopţi, a plâns şi s-a rugat lui Dumnezeu, dându-şi astfel în mâinile Lui mucenicescul ei suflet. Ea acum se veseleşte şi dănţuieşte în ceruri împreună cu fiicele ei.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (septembrie), ziua a şaptesprezecea - Sfânta muceniță Sofia, şi trei fiice ale ei : Pistis, Agapi şi Elpis (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfânta muceniță Sofia şi către fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis 23
Acatistul Sfintei muceniţe Sofia şi a celor trei fiice ale sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea), şi Agapis (Dragostea) 32
Rugăciune 45
Rugăciune pentru dragoste creştinească şi unire de cuget între părinţi şi copii, către Sfintele muceniţe Elpis, Pistis, Agapis şi maica lor Sofia 47
Rugăciune către Sfânta muceniță Sofia, mama, cu fiicele sale: Pistis, Elpis și Agapi, și către sfintele mucenițe mame cu fiii și fiicele lor, pentru ajutorul mamelor și al copiilor (a episcopului Macarie Drăgoi) 49
Imnografie 53
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapi, şi maica lor, Sofia 55
Sfânta muceniță Sofia și fiicele sale, Pistis, Elpis și Agapis - drumul spre sfințenie 66
Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe şi bine-biruitoare fecioare: Pistis, Elpis şi Agapis şi a maicii lor, Sofia. 67
Sinaxar - Sfintele mucenițe Sofía, Pístis, Élpis și Agápi 69
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapi; Sfântul ierarh Dionisie, episcopul Cetăţii Albe-Ismail 71

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Dionisie, episcopul Cetăţii Albe-Ismail; Sfintele muceniţe Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapi 74
Pr. Ciprian Apetrei - Calendar Ortodox - Înţelepciunea şi fiicele sale: Credinţa, Nădejdea şi Dragostea 77
Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare: Pistis, Elpis şi Agapi şi a maicii lor Sofia (†137) 79
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Sofia [înţelepciune] şi a celor trei fiice ale ei: Pistis, Elpis şi Agapis [Vera, Nada şi Liubov - credinţa, nădejdea şi dragostea] 84
Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Pistis, Elpis şi Agapis, şi la maica lor, Sofia 86
Unul este Învăţătorul vostru, Hristos… 88
La ce ajută Sfinţii? 90
Postolache Ana Maria - Sfânta Sofia - ocrotitoarea mamelor și povățuitoarea copiilor 94
Pr. Ioniță Apostolache - Înţelepciunea, Credinţa, Nădejdea şi Dragostea - icoane mucenicești din primele veacuri 97
Icoane 101

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

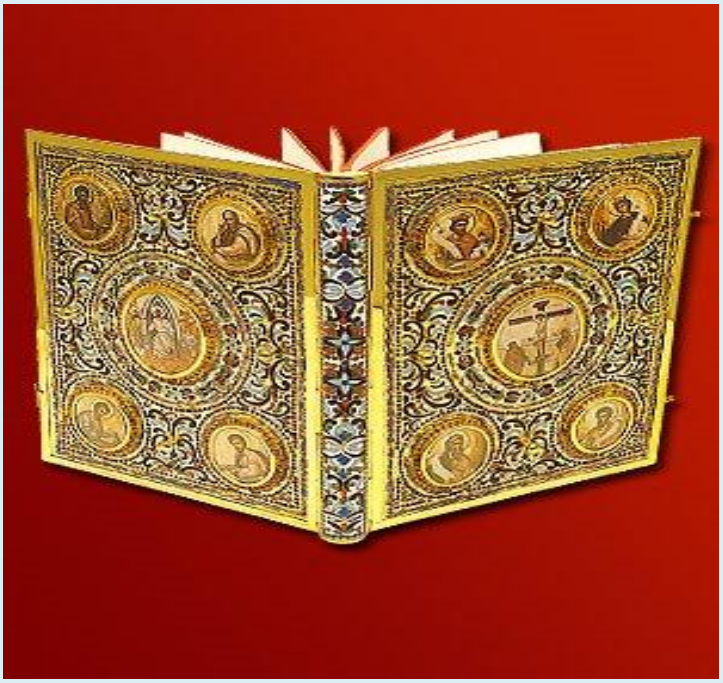

Matei 5, 14-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:

14. Voi sunteţi lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă.

15. Nici nu aprind făclie şi o pun sub obroc, ci în sfeşnic şi luminează tuturor celor din casă.
16. Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, aşa încât să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.
17. Să nu socotiţi că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.
18. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul şi pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate.
19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici şi va învăţa aşa pe oameni, foarte mic se va chema în Împărăţia Cerurilor; iar cel ce va face şi va învăţa, acesta mare se va chema în Împărăţia Cerurilor.

Apostol

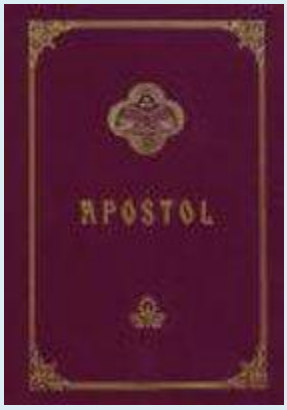

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

Fraţilor,
23. Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25. Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26. Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27. Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29. Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1. Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2. Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5. Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (septembrie), ziua a şaptesprezecea - Sfânta muceniță Sofia, şi trei fiice ale ei : Pistis, Agapi şi Elpis (Minei)

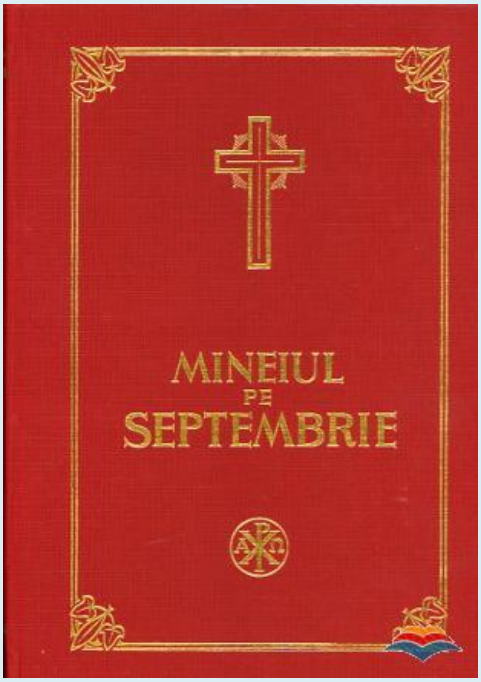

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6:3 ale prazniculuiși 3 ale sfinţilor.

Stihirile prazniculuiși, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi ca un soare luminos, a strălucit cinstită Crucea Ta Hristoase Mântuitorule, întărindu-se în locul cel prea mărit al căpăţânii, şi înălțându-se pe muntele Tău cel prea sfânt; arătând prea luminat că printr-însa ai înălţat firea noastră în ceruri, ca un Iubitor de oameni.

Astăzi cerurile au vestit oamenilor slava Ta Doamne, cela ce eşti necuprins de minte; căci strălucind luminat semnul Crucii, a înfruntat mintea cea turbată şi împietrită a ucigaşilor de Dumnezeu. Pentru aceasta mărim iconomia Ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Crucea cea prea sfântă, semnul de biruinţă cel necuprins cu priceperea, astăzi se descoperă din pământ ca o comoară ascunsă, cu razele bunătăţii sale îmbogăţind toată lumea. Pentru aceasta slăvim rânduiala Ta cea prea bună, Iisuse prea puternice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte **Stihiri** ale sfintelor, glas acelaşi:

Podobie: Dat-ai semn...

Tinerele fecioare, fiind unite cu legea firii ca nişte surori, şi de dragostea Celui ce le-a zidit întărindu-se, au risipit legătura înşelăciunii. Şi îmbărbătându-se prin credinţă au sfărâmat pe vrăjmaşul cel viclean; şi împodobindu-se cu cununa biruinţei luminat s-au sălăşluit în cămara cea de mire, veselindu-se.

Pistis prea lăudata, şi Agapi mărita, şi Elpis înţelepţita de Dumnezeu, purtând numele după fapta bunătăţilor celor prea luminate, prin luptă au biruit pe vicleanul cel ce oarecând a înşelat pe strămoaşa şi îndumnezeindu-se au câştigat locuinţa Raiului, rugându-se pentru toţi.

Nici focul, nici chinurile cele de multe feluri, nici moartea nu a băgat în seamă prea cinstitele fecioare; căci prin credinţă râvnind la frumuseţea Mirelui celui prea frumos, şi prin multe feluri de chinuri înfrumuseţându-se, s-au împreunat cu Dânsul odraslele Sofiei: Pistis, Elpis şi Agapi. Cu ale cărora rugăciuni, Doamne mântuieşte-ne şi pe noi de toate relele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 6-lea*

Glasurile proorocilor au vestit mai-nainte lemnul cel sfânt, prin care s-a mântuit Adam de blestemul cel de demult al morţii. Care astăzi înălţându-se, zidirea înalţă glas, cerând mila cea bogată de la Dumnezeu; ci Tu cel ce singur eşti întru mile nemăsurat Stăpâne, fii nouă curăţire, şi mântuieşte sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Văzând lemnul Crucii înălţându-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, celui ce S-a răstignit cu trupul, pentru a Sa bunătate.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că Sfânt este.

Crucea lui Hristos cea sfântă înălţându-se, dă neamului omenesc, pierzare de cele rele şi câştigare de cele bune.

Stih: Iar Dumnezeu Împăratul nostru mai-nainte de veac a lucrat mântuire în mijlocul pământului.

Când biruia Moise pe Amalic, însemnând mai-nainte patimile lui Hristos, închipuia Crucea, biruitoarea dracilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Veniţi cu bucurie, să sărutăm cu toţii lemnul cel mântuitor, pe care S-a răstignit Hristos, mântuirea noastră.

Troparul sfintelor, glasul al 4-lea: Mieluşele cuvântătoare, prin mucenicie v-aţi adus Mielului şi păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos, şi credinţa păzindu-o. Pentru aceea cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului*

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori, Slavă... Troparul sfintelor, Şi acum..., iar al praznicului.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cruce şi moarte şi nedreaptă judecată, de bunăvoie ai suferit pentru noi Bunule, din prisosul milostivirii Tale, ca să izbăveşti din osânda blestemului celui de demult, pe toţi cei ce prin amăgire au căzut întru stricăciune. Drept aceea ne şi închinăm răstignirii Tale, Cuvinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Nădejdea lumii...

Cruce izgonitoarea dracilor, tămăduirea celor neputincioşi, tăria şi păzitoarea credincioşilor; biruinţa împăraţilor, lauda cea adevărată a dreptmăritorilor, întărirea Bisericii lui Hristos, fii nouă îngrădire, zid şi pază, lemnule binecuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al sfintelor pe 4.

Canonul Sfintelor

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul 1

Irmos: Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă, întru tărie s-a prea mărit. Că aceasta nemuritoare, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, israelitenilor prin adânc cale nouă făcându-le.

Dăruieşte-rni Stăpâne Hristoase, strălucirea înţelepciunii Tale celei mai presus de lume şi negrăită, ca să laud pe cuvioasele şi prea lăudatele Tale mucenițe, pe odraslele Sofiei.

Pătimirea ta de Dumnezeu cugetătoare Sofia, arătat s-a împodobit cu vieţuirea. Căci toată viaţa ta o ai săvârşit în dorirea înţelepciunii, şi ai strălucit cu darurile înţelepciunii.

Rodul tău cel prea fericit, fiind împodobit cu numărul înţelepciunii celei mai presus de Dumnezeire prin chinuri, pentru aceea ai strălucit prea înţeleaptă Sofia, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeieştii înţelepciuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trei fecioare tinere curate şi la suflet şi la trup, prin fapte bune Ţi s-au adus Ţie Hristoase mirelui celui înţelegător, mirese prin mucenicie, Pistis împreună, cu Elpis, şi cu mărita Agapi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sălăşluindu-se în pântecele tău Cuvântul lui Dumnezeu, tot chipul meu cel omenesc l-a primit, şi cu totul l-a înnoit. Pentru aceea toţi credincioşii te slăvim pe tine de Dumnezeu Născătoare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce însuţi ştii...

Ascultând glasul Tău Hristoase, care cheamă către nemurire, şi către viață nepătimitoare, au venit după Tine fecioarele, purtând cununa muceniciei şi strigând: Sfânt este lăcaşul cel însufleţit al prea curatei măririi Tale, Iubitorule de oameni.

Putere v-a dăruit vouă Hristos, când aţi stătut înaintea divanului, precum S-a făgăduit, şi va umplut de înţelepciune insuflată de Dumnezeu, arătându-vă prea mărite mucenițe purtătoare de biruinţă, strălucind cu darul fecioriei.

Stricat-aţi pe vrăjmaşul cel falnic fecioarelor, şi aţi smerit sprânceana lui, nevoindu-vă cu vitejie; iar pe cel ce mai-nainte se lăuda că va pierde marea, l-aţi înecat în curgerile sângiurilor voastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De înţelepciunea cea de sus a lui Hristos, umplându-se fiicele cele trei ale alesei Sofia, au ruşinat trufia tiranilor şi nebunia cea înverşunată, ritorisind dumnezeieştile învăţături.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu sfinţenie ai născut pe Sfântul Sfinţilor Hristos, ceea ce eşti sălăşluire sfântă a sfinţeniei ce se odihneşte pe Sfinţi; Căruia strigăm: Sfânt este lăcaşul cel însufleţit al slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni.

Irmosul: Însuţi Cela ce ştii neputinţa fiinţei omeneşti, şi după milostivire Te-ai închipuit într-însa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însufleţită, a slavei Tale celei nepovestite, Iubitorule de oameni.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna sfintelor, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea şi...

Fiindu-vă sufletele legate de dragostea lui Hristos, cu cuviinţă aţi trecut frumuseţea celor pieritoare şi vremelnice; şi prin osteneli sihăstreşti aţi omorât patimile, iar prin chinuri şi dureri primind mucenicie, v-aţi arătat adevărate ucenițe ale Cuvântului. Pentru aceasta Stăpânul pentru îndoita mucenicie v-a dăruit vouă cununi şi v-a învrednicit cămării celei de mire, prea fericitelor mucenițe. Rugaţi-vă dar lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare greşalelor, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat

cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Prin lemn a despuiat odinioară în Rai pe oameni de nemurire, aducând vrăjmaşul moarte prin gustarea lui; iar lemnul Crucii cel pricinuitor oamenilor de haina vieţii, s-a înfipt pe pământ şi toată lumea s-a umplut de bucurie; care văzându-o acum înălţată, ca dintr-un glas să strigăm popoare lui Dumnezeu cu credinţă: Plină este de slavă casa Ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, mai înainte a vestit pe Sfântul lui Israel, ce vrea să iasă din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Întărindu-vă cu dumnezeiescul dar bunelor biruitoare Pistis, Agapi şi Elpis, cu vitejie aţi ruşinat îngrozirile tiranilor, şi prin foc arzându-vă prea înţeleptelor, v-aţi adus prinoase Mirelui Hristos.

Fiind într-armate cu puterea Crucii, Sfintele surori: Pistis, Agapi şi Elpis, cu bărbăţie au suferit rănile chinurilor, şi până la sânge s-au împotrivit păcatului.

Cu puterea şi cu dragostea Treimii s-au întărit, Pistis, Agapi şi Elpis, fecioarele cele întocmai la număr cu cinstita Treime, şi au suferit iuțimea durerilor, prea cinstitele.

Şi fecioare tinere prin Cruce au putut surpa sprânceana cea mândră a vrăjmaşului, şi au aruncat la pământ, pe cel ce mai-nainte se lăuda fără măsură, că va birui toată lumea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcliile Sofiei cele trei la număr strălucitoare: Pistis, Agapi şi Elpis, din lumina Preasfintei Treimi fiind aprinse, au strălucit bisericilor lumina mântuirii, spre ajutorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sfânta sfintelor Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ceea ce eşti aşteptarea neamurilor, şi mântuirea credincioşilor, din tine a răsărit Mântuitorul şi Dătătorul de viaţă şi Domnul, spre mântuirea noastră celor ce te lăudăm pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase şi ai făcut să strălucească cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei Dumnezeirii Tale inimile tuturor celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Cu tăria cugetului au răbdat chinurile, şi grăind tainele dumnezeieştii înţelepciuni, au ruşinat pe biruitorul, cele de Dumnezeu purtătoare trei fecioare, fiind legate cu credinţa şi cu firea.

Se bucură strămoaşa, văzând pe vicleanul cela ce o a izgonit din Eden, biruit de femei cugetătoare de Dumnezeu, de Elpis şi de Pistis, şi de Agapi, cele născute din Sofia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De amăgirile tiranului cele otrăvitoare nu s-au înşelat, şi rănile chinurilor de bunăvoie le-au răbdat cinstitele fecioare, fiind rănite de dragostea Ta cea dumnezeiască Hristoase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Se bucură de tine Fecioară puterile cerurilor şi adunările oamenilor, căci prin tine s-au unit cu Cel din tine născut. Pentru aceea după vrednicie te slăvim Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi...

Bucurându-se cele trei tinere, întru prea curatele Tale mâini Stăpâne, au pus nădejdile sale; cele ce se cinstesc, şi se laudă cu numărul Treimii.

Luminându-se cu frumuseţile fecioriei, s-au împodobit cu cununile muceniciei, şi după vrednicie au primit cununi îndoite, de la Hristos Dătătorul de viaţă, şi prea Îndurătorul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adusu-s-au în Biserica Ta Împărate al tuturor Stăpâne, ca nişte cinstite odoare cele trei fecioare, ca să se împărtăşească împărăţiei Tale; căci Tu le eşti lor şi lumină şi veselie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Întru tine Fecioară Preacurată, se veselesc strămoşii neamului, căci prin mijlocirea ta au dobândit Edenul, pe care pentru călcarea poruncii le-a fost pierdut. Că tu eşti curată, şi mai-naintea naşterii, şi după naştere.

Irmosul: Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel dedesubt, şi nu este izbăvitor, socotitu-ne-am ca oile de junghiere; mântuieşte pe poporul tău Dumnezeul nostru; că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Condac glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofia, Pistis şi Elpis, şi Agapi, cu darul au arătat a fi nebună înţelepciunea elinilor. Şi prin nevoinţe arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor Hristos.

Icos: Când a ieşit porunca cea fărădelege la toate marginile lumii, a jertfi idolilor şi a se închina la capiştile dracilor, spre pierzarea oamenilor, atunci prea lăudatele şi frumoasele fecioare, au strălucit ca nişte stele, gonind negura nedumnezeirii şi a necunoştinţei, şi aţâţând lumina bunei credinţe în inimile credincioşilor, strigau luminat: Dumnezeu prea mare este cel ce S-a răstignit de a Sa voie şi a înviat a treia zi, întru care ne şi lăudăm. Pentru aceea după vrednicie s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor Hristos.

Sinaxar

Întru această lună în 17 zile, pomenirea Sfintelor mucenițe şi bine biruitoare fecioare: Pistis, Elpis, Agapi, și a maicii lor Sofia.

Stih: Se veseleşte acum precum David cântând zice,
Sofia ca o maică rugându-se de fiice.
Pentru cea către tine Treime credinţă adevărată,
Aceste trei: Pistis, Elpis, Agapi, la sabie grumazii îi pleacă.
În a şaptesprezecea zi au tăiat pe Agapi, pe Elpis şi pe Pistis,
Ale cărora suflete către Cer s-au mutat,

Acestea au fost din Italia, pe vremea împărăţiei lui Diocleţian. Deci aducând pe Pistis care era de doisprezece ani, şi mărturisind pe Hristos, o au bătut cu toiege, şi i-au tăiat sânii cu un fier. Din care în loc de sânge, a curs lapte. După aceea o au întins pe un grătar ars pe foc, şi rămânând nearsă, i-au tăiat capul.

După aceea Elpis fiind de zece ani, o bătură cu vine de bou o băgară în foc, şi spânzurându-o o strujiră, băgatu-o-au şi într-o căldare cu smoală şi răşină să se topească, şi izbăvindu-se minunat, prin sabie şi-a primit şi aceasta moartea.

După aceea aduseră pe Agapi fiind de nouă ani, şi pe dânsa asemenea o spanzurară cu capul în jos, şi rămânând nevătămată, după aceea îi tăiară capul.

Iar maica lor Sofia, trei zile în urmă plângând pe mormântul lor, şi-a dat sufletul către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Agatoclia.

Stih: Agatoclia foc pe grumazi suferind,
Grumazii cumplitei rătăciri s-au arătat arzând.

Aceasta a fost slujnica unui Nicolae care era creştin, iar femeia lui era pavlichiană, care multă ocară a făcut Agatocliei în opt ani, bătându-o peste grumazi cu pietre, şi gonindu-o desculţă prin locuri colţuroase şi cu nevoie de umblat, şi zdrobindu-i coastele cu un ciocan de fier, i-a ars limba. Deci, văzând că nu poate să o întoarcă spre voia sa, turnându-i jăratec peste grumazul ei, silitu-o-a de a părăsit viaţa aceasta.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Maxim, Teodot şi Asclipiodota.

Stih: La o femeie şi la doi tineri era,
O căldură a inimilor spre tăiere care avea.

Pe aceşti sfinţi bătându-i şi tăindu-le degetele mâinilor, şi băgându-i într-o întunecată temniţă, pentru mărturisirea în Hristos, pe urmă le-au tăiat şi capetele.

Tot în această zi, Sfânta Luchia și Gheminian, fiul ei şi mucenicul.

Stih: Luchia roaba ta Hristoase s-a mutat,
Cu pace la loc paşnic cu adevărat.
Gheminian mucenicul plin de îndrăzneală s-a arătat,
Și tăierea sabiei cu tărie, a răbdat.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Teodota.

Stih: Pe Teodota cea către sabie ascuţită,
Darul cel dat de la Dumnezeu o face osârdnică.

Împărăţind Alexandru la Roma cea veche, a fost trimis Simplichie în Capadochia, şi s-a clevetit către dânsul Teodota, care era din părţile Pontului, femeie foarte bogată. Aceasta aducându-se înaintea lui, şi neputând să o plece ca să lase credinţa în Hristos, o spânzurară şi-i strujiră pântecele multe ceasuri; iar ea lăudă pe Dumnezeu şi răbda strujiturile, părându-i-se ca cum altcineva s-ar fi muncit.

După aceea pogorându-o de unde era spânzurată, o bägă în temniţă, şi după opt zile deschizându-se temniţa însăşi, văzând păzitorii s-au spăimântat, şi mergând degrab au vestit lui Simplichie, iar el nu-i crezu.

Deci a doua zi aduseră pe sfânta înaintea lui, şi văzându-o cu totul sănătoasă, neavând măcar un semn cât de mic de răni pe trupul său, o întrebă: Cine eşti tu? Iar sfânta îi zise: Ţi s-a întunecat mintea, că de ai fi treaz m-ai cunoaşte că eu sunt Teodota.

Acestea auzind Simplichie, porunci să aprindă un cuptor. Şi aprinzându-l şi aruncând într-însul pe sfânta; şi ieşind para focului mult afară din cuptor, a ars şaptezeci de oameni, iar câţi au scăpat, au astupat gura cuptorului şi au fugit.

Iar a doua zi trimise dregătorii pe doi popi idoleşti şi cu alţii dimpreună, poruncind ca să risipească cenuşa trupului sfintei. Deci destupând gura cuptorului, ieşi focul şi arse pe amândoi popii. Iar ceilalţi dacă văzură pe sfânta între doi tineri îmbrăcaţi în veşminte albe, şezând şi cântând, spăimântându-se se făcură ca nişte morţi.

Deci ieşi sfânta din cuptor nevătămată nimic, bucurându-se şi cântând, pe care luându-o o duseră iar la temniţă.

După aceea mergând Simplichie la Vizantia, porunci să ia şi pe sfânta legată să o ducă după dânsul, şi abătându-se el la Ancira, şezând înainte, a cerut a se aduce sfânta de faţă, către care zise Simplichie: De nu te vei pleca mie să jertfeşti la dumnezei, te voi omorî pe acel grătar ars, arătându-l cu mâna lui, iar ea zise: De va intra şi Livellisie cu mine, şi va birui focul, voi jertfi şi eu dumnezeilor tăi: Şi zise Simplichie către Doroteu: (Căci aşa îi era numele lui Livellisie, Doroteu) Domnule Livellisie, intră (cu dânsa) având pe dumnezei ajutor. Deci intrând el cu sfânta, îndată se topi de foc, iar aceea ieşi nevătămată. De care lucru mirându-se dregătorul, porunci să lege iarăşi pe sfânta, şi să o ducă la Bitinia.

Şi când a sosit la Niceea, porunci ca să intre sfânta în capiştea idolilor să facă rugăciune. Deci sfânta primind aceasta cu bucurie, toţi idolii căzură jos de se zdrobiră, cât se mirau cei ce se aflau acolo, văzând zdrobirea dumnezeilor.

Deci, pornindu-se boierul cu mânie porunci să întindă pe sfânta de patru părţi, şi să o despice cu fierăstrăul. Şi făcându-se aceasta, ferăstrăul s-a stricat, neputând să facă nimic, şi ucigătorii îşi pierdură puterea lor, iar sfânta rămase liberă, mulţumind Mântuitorului Dumnezeu. Deci mai întunecându-se cu mintea Simplichie, porunci să dea sfintei cea mai de pe urmă rană prin sabie, şi aşa îi tăiară capul.

Tot în această zi, Sfinţii o sută de mucenici, şi Sfântul Pilevs şi Nil, episcopii şi cei 46 de mucenici de la Palestina.

Stih: La zecimea înzecită de mucenici egipteni,
Cu osârdie li s-au tăiat capetele de idololatreni.

La Sfântul Pilevs şi la Nil episcopii.

Stih: Pilevs cel fără abur nu este mare către pile căci a întrat,
Împreună cu Nil în mijlocul focului arătat.

La Sfântul Patermutie şi la Ilie.

Stih: Patermutie căzând în cuptor,
Îndemnează şi pe Ilie să-i fie următor.

La patruzeci şi şase de mucenici din Palestina.

Stih: Bărbaţi cugetători de Dumnezeu de bunăvoie au alergat,
Cu bună îndrăznire, şi de foc seamă n-au băgat.

Când s-a ridicat gonire asupra creştinilor din partea necredincioşilor închinători de idoli, atunci s-au prins şi Sfinţii cei mai şase zişi. Din Egipt, s-au prins doi episcopi, ce se numeau Pilevs şi Nil, şi doi boieri mari, ce se chemau Patermutie şi Ilie, şi alţi împreună cu aceştia fiind la număr o sută, iar din Palestina s-au prins cincizeci.

Deci, Sfântul Pilevs şi Sfântul Nil, asemenea şi Patermutie şi Ilie, şi cei cincizeci din Palestina, toţi aceştia prin foc au săvârşit mărturisirea, şi au luat cununile de la Domnul. Iar pe cei o sută ce se trăgeau de la Egipt, mai întâi i-au orbit, elinii scoţându-le ochii şi tăindu-le pulpele cele stângi ale picioarelor, după aceea i-au dat ca să lucreze la metaluri.

Şi în sfârşit, le-au tăiat capetele, luând astfel de la Dumnezeu cununile nevoinței.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Haralampie şi Pandoleon, şi cu tovarăşii lor. A cărora prăznuire se face la mucenicia lor, care se află la Defteron.

Stih: Bucuros către junghiere Haralampie era,
Şi Pandoleon către sabie leu era.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Iraclid şi Miron, episcopii Tamasului de la Cipru.

Stih: Iraclid şi Miron în foc s-au pus,
Şi ca un miros de mir lui Hristos s-au adus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii; că precum a mântuit pe cei trei tineri Cel Preaînalt şi pe mine tot omul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinţilor, cel Lăudat şi prea slăvit.

Cu darul cel în trei Lumini luminându-se fecioarele, au risipit întunericul cel drăcesc, binecuvântând lumina cea în trei Ipostasuri, şi cântând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Având suflete purtătoare de lumină, v-aţi sălăşluit în cămările cereşti, şi acum dănţuiţi cu bucurie împreună cu îngerii, văzând slava cea veşnică şi zicând: Dumnezeul părinţilor Cel lăudat şi prea slăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătând împotrivire bărbătească ca tinerii cei din Babilon, vitejeşte au călcat focul. Căci fiind întocmai ca aceia la număr, au avut şi cugetul asemenea ca aceia, de Dumnezeu purtătoarele fecioare, mărind pururea pe Dumnezeu cel prea lăudat şi prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Dă-ne Preacurată iertare greşalelor, nouă celor ce te lăudăm pe tine cu credinţă, izbăvindu-ne de supărări şi de toată nevoia; căci pe tine te avem scăpare, a lui Dumnezeu mireasă, ca pe una ce ai purtat în mâini pe Dumnezeul părinţilor cel prea lăudat.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor fiii lui Israil...

Fecioarele cele de Dumnezeu luminate, Pistis, Elpis şi Agapi, cu frumuseţea bunei credinţe străluceau mai curat decât aurul, zicând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pe fecioarele cele ce strălucesc cu razele fecioriei şi ale muceniciei, credincioşii să le lăudăm, zicând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sicriele muceniţelor pururea izvorăsc pâraie de tămăduiri credincioşilor, care strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pământ sfânt eşti Preacurată, căci ai născut spicul cel de viaţă purtător, pe Pricinuitorul vieţii celei veşnice, pe Hristos, căruia toţi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare, cu podoaba bunei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul naşterii tale...

Cele ce sunteţi pline de lumina cea cu trei lumini, şi îndestulate acum de dumnezeiasca strălucire; cele ce sunteţi de un nume cu bunătăţile, şi purtătoare de numele dragostei, nădejdii, şi a credinţei, întăriţi-ne pe noi cu nădejdea şi cu dragostea şi cu credinţa.

O, purtătoarelor de chinuri nebiruite, rugămu-vă pe voi prea lăudatelor fecioare, să cereţi neîncetat puterea cea dintru înălţime, ca să liniştească acum viforul răutăţilor care ne-au cuprins, şi să dea credincioşilor, unire de cuget.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trecând noaptea vieţii înţeleptelor, aţi ajuns la ziua cea neînserată, veselindu-vă mucenicește, şi în ceata fecioarelor numărându-vă, v-aţi învrednicit dumnezeieştii împărăţii celei nepieritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

O, în ce chip a născut Fecioara, pe Cuvântul cel ce este pururea şi Ipostatnic, pe strălucirea Ipostasului Celui Părintesc, pe Făcătorul nostru de bine şi Domnul, care S-a întrupat dintr-însa; pe care după vrednicie Îl mărim.

Irmosul: Chipul naşterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears. Şi acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Luminânda

Înfierbântându-se de râvna Treimii cele trei fecioare, care se numesc cu numirea Treimii bunătăţilor, a nădejdii, a credinţei, şi a dragostei, nu au băgat în seamă chinurile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Crucea este păzitoarea a toată lumea, Crucea podoaba Bisericii, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea lauda îngerilor, şi dracilor rană.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Suliţa dimpreună cu Crucea, piroanele şi celelalte, prin care a pătimit trupul lui Hristos, cel purtător de viață, înălţându-le, să ne închinăm lor.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că Sfânt este.

Înălțându-se lemnul Crucii, Mântuitorul meu, ridică pricina păcatului, cea aducătoare de stricăciune, şi toate le luminează.

Stih: Iar Dumnezeu Împăratul nostru mai-nainte de veac a lucrat mântuire în mijlocul pământului.

Cu apa cea făcătoare de viață, şi cu sângele Tău cel mântuitor Cuvinte, luminat se împodobeşte Biserica ca o mireasă, cântând: Slavă Crucii Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Bucură-te, păzitoarea credincioşilor, cea dumnezeiască, zidul cel nebiruit, Crucea Domnului, prin care ne-am înălţat de la pământ.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Sofia şi către fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Sofia şi către fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis (s.v. 17 septembrie / s.n. 30 septembrie):

https://www.academia.edu/124024426/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Sofia_%C5%9Fi_fiicele_sale_Pistis_Elpis_%C5%9Fi_Agapis_s_v_17_septembrie_s_n_30_septembrie_

https://archive.org/details/canon_20240920

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfanta-mucenita-sofia-si-fiicele-sale-pistis-elpis-si-agapis-s-v-17-septembrie-s-n-30-septembrie/271913059

***

Canon la Sfânta mc. Sofia cu fiicele Pistis, Elpis şi Agapis - 17 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=mfcriV3pNs0

***

Troparul Sfintei muceniţe Sofia şi al fiicelor sale: Pistis, Elpis şi Agapis, glasul al 4-lea: Mieluşele cuvântătoare, prin mucenicie, v-aţi adus Mielului şi Păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos şi credinţa păzind-o. Pentru aceea, cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Cântarea 1

Irmos: Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă, întru tărie s-a prea mărit. Că aceasta nemuritoare, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, israelitenilor prin adânc cale nouă făcându-le.

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dăruieşte-mi, Stăpâne Hristoase, strălucirea înţelepciunii Tale celei mai presus de lume şi negrăită, ca să laud pe bine cuvioasele şi prea lăudatele Tale mucenişte, pe odraslele Sfintei Sofia.

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Numirea ta de Dumnezeu cugetătoare Sfântă Sofia, arătat s-a împodobit cu vieţuirea. Căci toată viaţa ta ai săvârşit-o în dorirea înţelepciunii şi ai strălucit cu darurile înţelepciunii.

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rodul tău cel prea fericit, fiind împodobit cu numărul înţelepciunii celei mai presus de Dumnezeire prin chinuri, pentru aceea ai strălucit prea înţeleaptă Sofia, ceea ce eşti numită cu numele Dumnezeieştii înţelepciuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trei fecioare tinere curate şi la suflet şi la trup, prin fapte bune Ţi s-au adus Ţie, Hristoase, Mirelui celui înţelegător, mirese prin mucenicie: Sfintele Pistis împreună cu Elpis şi cu mărita Agapis.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sălăşluindu-Se în pântecele tău Cuvântul lui Dumnezeu, întreg chipul meu cel omenesc l-a primit şi cu totul l-a înnoit. Pentru aceea, toţi credincioşii te slăvim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Însuţi Cel ce...

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ascultând glasul Tău, Hristoase, care cheamă către nemurire şi către viaţă nepătimitoare, au venit după tine fecioarele, purtând cununa muceniciei şi grăind: Sfânt este locaşul cel însufleţit al prea curatei măririi Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Putere v-a dăruit vouă Hristos, când aţi stat înaintea divanului precum s-a făgăduit şi v-a umplut de înţelepciune însuflată de Dumnezeu, arătându-vă, prea mărite mucenițe, purtătoare de biruinţă, strălucind cu darul fecioriei.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţi înfrânt pe vrăjmaşul cel falnic, fecioarelor şi aţi smerit sprânceana lui, nevoindu-vă cu vitejie; iar pe cel ce mai înainte se lăuda că va pierde marea l-aţi înecat în curgerile sângiurilor voastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De înţelepciunea cea de sus a lui Hristos umplându-se cele trei fiice ale alesei Sfinte Sofia, au ruşinat trufia tiranilor şi nebunia cea înverşunată, glăsuind dumnezeieştile învăţături.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu sfinţenie ai născut pe Sfântul sfinţilor, Hristos, Ceea ce eşti sălăşluire sfântă a sfinţeniei ce Se odihneşte pe sfinţi. Aceluia grăim: Sfânt este locaşul cel însufleţit al slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni.

Irmosul: Însuţi Cel ce ştii neputinţa fiinţei omeneşti şi după milostivire, Te-ai închipuit într-însa, încinge-mă cu putere de sus, ca să grăiesc Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită, a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, mai înainte a vestit pe Sfântul lui Israel, ce vrea să iasă din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-vă cu dumnezeiescul dar, bunelor biruitoare: Sfintelor Pistis, Agapis şi Elpis, cu vitejie aţi ruşinat îngrozirile tiranilor şi în foc fiind arse, prea înţeleptelor v-aţi adus prinoase Mirelui Hristos.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind într-armate cu puterea crucii Sfintele surori: Pistis, Agapis şi Elpis, cu bărbăţie au suferit rănile chinurilor şi până la sânge s-au împotrivit păcatului.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea şi cu dragostea Treimii s-au întărit Sfintele Pistis, Agapis şi Elpis, fecioarele cele întocmai la număr cu cinstita Treime şi au suferit iuţimea durerilor, prea cinstitele.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi fecioare tinere prin cruce au putut surpa sprânceana cea mândră a vrăjmaşului şi au aruncat la pământ pe cel ce mai înainte se lăuda fără măsură că va birui toată lumea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcliile Sfintei Sofia cele trei la număr strălucitoarele şi Sfintele Pistis, Agapis şi Elpis, de lumina Preasfintei Treimi fiind aprinse, au strălucit Bisericilor lumina mântuirii, spre ajutorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfânta Sfintelor, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ceea ce eşti aşteptarea neamurilor şi mântuirea credincioşilor, din tine a răsărit Mântuitorul şi Dătătorul de viaţă şi Domnul, spre mântuirea noastră a celor ce te lăudăm pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase şi ai făcut să strălucească cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei Dumnezeirii Tale inimile tuturor celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tăria cugetului au răbdat chinurile şi grăind Tainele dumnezeieştii înţelepciuni, au ruşinat pe biruitorul cele trei fecioare de Dumnezeu purtătoare, fiind legate cu credinţa şi cu firea.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Se bucură strămoaşa văzând pe vicleanul cel ce a izgonit-o din Eden biruit de femei cugetătoare de Dumnezeu: de Sfânta Elpis, de Sfânta Pistis şi de Sfânta Agapis, cele născute din Sfânta Sofia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De amăgirile tiranului cele otrăvitoare nu s-au lăsat înşelate şi rănile chinurilor de bunăvoie le-au răbdat cinstitele fecioare, fiind rănite de dragostea Ta, cea dumnezeiască, Hristoase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Se bucură de tine, Fecioară, Puterile Cerurilor şi adunările oamenilor, căci prin tine s-au unit cu Cel din tine Născut. Pentru aceea după vrednicie te slăvim, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi...

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucurându-se, întru prea curatele Tale mâini, Stăpâne, au pus nădejdile lor cele trei tinere; cele ce se cinstesc şi se laudă cu numărul Treimii.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-se cu frumuseţile fecioriei, s-au împodobit cu cununile muceniciei şi după vrednicie au primit cununi îndoite, de la Hristos, Dătătorul de viaţă şi Preaîndurătorul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Au fost aduse în Biserica Ta, Împărate al tuturor, Stăpâne, ca nişte cinstite odoare cele trei fecioare, ca să se împărtăşească de Împărăţia Ta; căci Tu le eşti lor şi lumină şi veselie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru tine, Fecioară prea curată, se veselesc strămoşii neamului, căci prin mijlocirea ta au dobândit Edenul, pe care pentru călcarea poruncii îl pierduseră. Că tu eşti curată înainte de naştere şi după naştere.

Irmosul: Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel de dedesupt şi nu este izbăvitor; socotitu-ne-am ca oile de junghiere; mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru; că Tu eşti celor neputincioşi Tărie şi Îndreptare.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofia: Sfintele Pistis, Elpis şi Agapis, cu darul au arătat că înţelepciunea elinilor este nebunie. Şi prin nevoinţe arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor, Hristos.

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii; că precum a mântuit pe cei trei tineri Cel Preaînalt şi pe mine tot omul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinţilo, cel lăudat şi Prea slăvit.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu darul cel în Trei Lumini luminându-se fecioarele, au risipit întunericul cel demonic, binecuvântând Lumina cea în trei Ipostasuri şi cântând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi Prea slăvit.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Având suflete purtătoare de lumină, v-aţi sălăşluit în Cămările Cereşti şi acum dănţuiţi cu bucurie împreună cu îngerii, văzând Slava cea veşnică şi zicând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi Prea slăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătând bărbătească împotrivire cu tinerii cei din Babilon, vitejeşte au călcat focul. Căci, fiind întocmai ca aceia la număr, au avut şi cugetul asemenea cu aceia, de Dumnezeu purtătoarele fecioare, mărind pururea pe Dumnezeu cel prea lăudat şi Prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dă-ne, Preacurată, iertare de greşeli, nouă celor ce te lăudăm pe tine cu credinţă, izbăvindu-ne de supărări şi de toată nevoia. Căci pe tine te avem scăpare, a lui Dumnezeu Mireasă, ca pe singura ce ai purtat în mâini pe Dumnezeul părinţilor cel prea lăudat.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioarele cele de Dumnezeu luminate, Sfintele Pistis, Elpis şi Agapis, cu frumuseţea dreptei credinţe străluceau mai curat decât aurul, zicând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe fecioarele cele ce strălucesc cu razele fecioriei şi ale muceniciei, credincioşii să le lăudăm, zicând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sicriele muceniţelor pururea izvorăsc pâraie de tămăduiri credincioşilor, care cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pământ sfânt eşti, Preacurată, căci ai născut Spicul cel de viaţă purtător, pe Pricinuitorul vieţii celei veşnice, pe Hristos, căruia toţi cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În cuptor, tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit grăind: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul naşterii tale...

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cele ce sunteţi pline de lumina cea cu Trei Lumini şi îndestulate acum de dumnezeiasca strălucire; cele ce sunteţi de un nume cu virtuţile şi purtătoare ale numelor dragostei, nădejdii şi credinţei, întăriţi-ne pe noi cu nădejdea, cu dragostea şi cu credinţa.

Stih: ***Sfintelor mucenişte, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

O, purtătoarelor de chinuri nebiruite, rugămu-vă pe voi, prea lăudatelor fecioare, să cereţi neîncetat ca Puterea cea din înălţime să liniştească acum viforul răutăţilor care ne-au cuprins şi să dea credincioşilor unire de cuget.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trecând noaptea vieţii înţeleptelor, aţi ajuns la Ziua cea neînserată, veselindu-vă mucenicește şi în ceata fecioarelor numărându-vă, v-aţi învrednicit de dumnezeiasca Împărăţie cea nepieritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, în ce chip a născut Fecioara pe Cuvântul cel ce este pururea şi ipostatic, pe strălucirea Ipostasului celui Părintesc, pe Făcătorul nostru de bine şi Domnul, care S-a Întrupat dintr-însa. Pe aceea după vrednicie o mărim.

Irmosul: Chipul naşterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea necontenit. Şi acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fiindu-vă sufletele legate de dragostea lui Hristos, cu cuviinţă aţi trecut frumuseţea celor pieritoare şi vremelnice şi prin osteneli sihăstreşti aţi omorât pati-

mile, iar prin chinuri şi dureri primind mucenicia, v-aţi arătat adevărate ucenice ale Cuvântului. Pentru aceasta Stăpânul, pentru îndoita mucenicie, v-a dăruit voua cununi şi v-a învrednicit de Cămara cea de mire, prea fericitelor muceniţe. Iar acum, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna prazniculuiÎnălţării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Prin lemn a despuiat odinioară în Rai pe oameni de nemurire vrăjmaşul, aducând moarte prin gustarea din el. Iar lemnul Crucii, cel pricinuitor oamenilor de haina vieţii, s-a înfipt pe pământ şi toată lumea s-a umplut de bucurie. Pe aceasta văzând-o acum înălţată, ca dintr-un glas să strigăm, popoare, lui Dumnezeu cu credinţă: plină este de slavă casa Ta.

Acatistul Sfintei muceniţe Sofia şi a celor trei fiice ale sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea), şi Agapis (Dragostea)

Acatistul Sfintei muceniţe Sofia şi a celor trei fiice ale sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea) şi Agapis (Dragostea) (s.v. 17 septembrie / s.n. 30 septembrie):

https://www.academia.edu/44207086/Acatistul_Sfintei_muceni%C5%A3e_Sofia_%C5%9Fi_a_celor_trei_fiice_ale_sale_Pistis_Credin%C5%A3a_Elpis_N%C4%83dejdea_%C5%9Fi_Agapis_Dragostea_17_septembrie_

https://archive.org/details/ac_20211019

https://www.slideshare.net/steaemy1/ac-250473441

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Maicii Domnului al Sf. ier. Dionisie şi al Sf. mc. Sofia Pistis Elpis şi Agapis:
https://www.youtube.com/watch?v=MHCE25e-uio

&&&

Condac 1

Roabelor celor alese ale Domnului celui Atotţiitor: Pistis, Elpis şi Agapis şi maicii voastre celei înţelepte, Sofia, cântare de laudă cu înduioşare vă aducem. Iar voi, îndrăzneală către Hristos Dumnezeu având, rugaţi-vă pentru noi de păcate şi necazuri să ne izbăvim şi cu mulţumire vouă să vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!***

Icos 1

Îngerii în Ceruri se bucură vieţuirea voastră cea plină de virtuţi văzând, căci în citirea dumnezeieştilor Scripturi, în osteneli, post, rugăciune şi milostenie o aţi petrecut, de mama voastră fără încetare învăţate fiind, modele vii ale celor trei virtuţi teologice arătându-vă, căci cu numele lor numite aţi fost. Iar noi, de acea-

stă înţelepciune a mamei voastre şi de cuminţenia voastră desăvârşită mişcaţi fiind, cu evlavie vă grăim:
Bucuraţi-vă, surori cu acelaşi duh, după cele trei virtuţi numite;
Bucuraţi-vă, căci în ascultare de mama voastră cea de Dumnezeu înţelepţită pe treptele desăvârşirii aţi urcat;
Bucuraţi-vă, căci precum trei mlădiţe ale Raiului, în Roma cea rău credincioasă aţi crescut;
Bucură-te, Sofia, ceea ce fiicelor tale numele virtuţilor le-ai dat şi în veşnicie a le împlini le-ai învăţat;
Bucură-te, Pistis, ceea ce prin credinţă pe cele nevăzute, ca pe unele văzute, a le vedea ne ajuţi;
Bucură-te, ceea ce în nestricăciune te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, Elpis, ceea ce cu credinţă suferinţele noastre în vâltoarea necazurilor le micşorezi şi pe cele de sus cu dreapta ta ni le arăţi;
Bucură-te, ceea ce Împărăţia Cerurilor ai moştenit;
Bucură-te, Agapis, ceea ce cu dragostea dumnezeiască fericirea vieţii veşnice ne-o descoperi;
Bucură-te, ceea ce cu harul Duhului Sfânt te-ai umbrit;
Bucură-te, Sofia, căci numele tău înseamnă înţelepciune şi cu înţelepciune pe fiicele tale le-ai crescut;
Bucură-te, ceea ce în virtuţile credinţei, nădejdii şi dragostei pe noi ne întăreşti;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 2

Văzând înţeleapta Sofia slugile, care a o chema împreună cu fiicele ei la împăratul Adrian au venit, şi pricina chemării lor cunoscând, cu copilele ei la rugăciune s-a aşezat, ajutorul lui Dumnezeu cerând: iar după rugăciune, de mână luându-se, ca o cunună împletită, împreună au mers, lui Hristos Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icos 2

Cuget neîndoielnic aţi avut, sfintelor, căci, atunci când în palatul împărătesc aţi fost duse, înaintea împăratului Adrian cu faţa luminoasă, cu ochii veseli şi cu inima plină de bărbăţie aţi stat. Iar împăratul, cinstitele şi neînfricatele voastre feţe privind şi înţelepciunea Sofiei văzând, judecata sa pentru altă vreme a amânat-o şi la o femeie nobilă v-a trimis, iar la ea trei zile aţi stat şi maica voastră prea înţeleaptă cuvintele cele de Dumnezeu insuflate zi şi noapte v-a învăţat. Pentru aceasta, fericindu-vă, unele ca acestea vă cântăm:
Bucuraţi-vă, cele trei mieluşele neîntinate ale lui Hristos, ce cununile virtuţilor le-aţi dobândit;
Bucuraţi-vă, cele trei surori pline de virtuţi, ce credinţă tare, nădejde neîndoielnică şi dragoste nefăţarnică către Domnul Dumnezeu aţi arătat;

Bucuraţi-vă, cele ce frumuseţea şi tinereţea voastră nu le-aţi cruţat, de dragul Celui ce cu bunătatea este mai frumos decât fiii oamenilor;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pe copilele tale cele iubite la nevoinţa mucenicească pentru Hristos le-ai îndemnat,
Bucură-te, Pistis, ceea ce prin chinul pentru Hristos credinţa ta o ai mărturisit;
Bucură-te, ceea ce pe surorile tale prin credinţă puternică le-ai ridicat;
Bucură-te, Elpis, ceea ce nădejde tare în Hristos ţi-ai pus;
Bucură-te, ceea ce pe surorile tale cu nădejde neslăbită le-ai întărit;
Bucură-te, Agapis, ceea ce prin chinurile pentru Hristos dragostea ta lucrătoare o ai arătat;
Bucură-te, ceea ce pe surorile tale cu focul dragostei le-ai îngrădit;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pe dulcile tale copile slava şi bogăţia şi toată dulceaţa acestei lumi stricăcioase a le dispreţui le-ai îndemnat;
Bucură-te, ceea ce pe bunele tale fiice până la sânge pentru Domnul a sta şi pentru El a muri cu sârguinţă le-ai învăţat;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 3

Cu puterea dumnezeiască adumbrite aţi fost, muceniţelor, căci virtuţile numelor voastre cu fapta în nevoinţele cele mucenicești le-aţi arătat, lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icos 3

Având în ele sfintele muceniţe stâlpul credinţei, aripile nădejdii şi focul Agapisi şi cu plăcere cuvintele maicii lor ascultând, una pe alta în îndelungă răbdare se întăreau şi cu bucurie mergeau, cinstita mucenicie pentru Hristos dorind. Lui, ca Dumnezeului nostru, închinându-ne, cu aceste laude pe voi vă cinstim:
Bucuraţi-vă, cele ce pentru viaţa veşnică de pierderea acestei vieţi vremelnice nici un pic nu v-aţi întristat;
Bucuraţi-vă, cele ce pentru cinstirea lui Hristos trupurile la chinuri le-aţi dat;
Bucuraţi-vă, căci cele trei vase mult preţioase ale credinţei, nădejdii şi dragostei în dar lui Dumnezeu I le-aţi adus;
Bucură-te, Sofia, căci din dragoste pentru fiicele tale cu toată inima Împărăţia lui Dumnezeu ele să o moştenească ţi-ai dorit;
Bucură-te, Pistis, ceea ce sufletele noastre cu credinţa le luminezi;
Bucură-te, ceea ce la adăpostul cel liniştit ne ridici;
Bucură-te, Elpis, ceea ce inimile noastre cu dulceaţa nădejdii le viezi;
Bucură-te, ceea ce din vâltoarea deznădejdii ne scoţi;
Bucură-te, Agapis, ceea ce suferinţele şi necazurile noastre în bucurie le prefaci;
Bucură-te, ceea ce inimile noastre împietrite la înduioşare le duci;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu înţelepciune spre cele bune ne povăţuieşti;
Bucură-te, ceea ce ochiul cel întunecat al sufletelor noastre îl luminezi;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 4

Furtuna mâniei tiranilor asupra ta, Sfântă Pistis, s-a năpustit, însă nu te-a clătinat: căci cine poate urni din loc credinţa ta nebiruită, ca un diamant puternic ce îţi este, căci pe cei credincioşi împreună cu tine i-ai învăţat a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Auzindu-le înţeleapta maică pe fiicele sale înaintea împăratului pe Hristos fără frică mărturisind şi spunând că numai pe El Îl doresc, pentru dulcele Iisus Hristos chinuri amare gata fiind a suferi şi a răbda, foarte s-a bucurat şi pe Dumnezeu L-a rugat în apropiatele chinuri să le întărească. Iar noi, această dorinţă lăudând, primei fiice a înţeleptei maici unele ca acestea îi cântăm:

Bucură-te, Pistis, ceea ce cumplitele bătăi pentru dulcele Iisus cu bucurie le-ai primit;

Bucură-te, ceea ce sânii tăi cei tăiaţi, ca pe doi crini curaţi, jertfă înaintea Domnului i-ai adus;

Bucură-te, căci din rănile tale în loc de sânge, lapte a curs;

Bucură-te, căci pe fier încins pusă ai fost;

Bucură-te, căci în apă clocotită aruncată fiind, nici un pic nu te-ai fript, nici nu te-ai vătămat;

Bucură-te, ceea ce patimile noastre cu răcoare cerească le potoleşti;

Bucură-te, ceea ce focul chinurilor noastre în timpul bolilor îl stingi;

Bucură-te, ceea ce cu semnul credinţei în mijlocul năpastelor ne însemni;

Bucură-te, ceea ce cu scutul credinţei în lupta cu vrăjmaşul ne ocroteşti;

Bucură-te, căci cinstitul tău cap pentru Capul Bisericii, Hristos Dumnezeu, sub sabie cu bucurie l-ai plecat;

Bucură-te, căci prin vărsarea sângelui tău vrednică de Mirele cel Nemuritor te-ai arătat;

Bucură-te, ceea ce pe tărâmul dorit ai ajuns şi pe Domnul Mântuitorul cel iubit L-ai văzut;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 5

Cu stelele cele dumnezeieşti v-aţi asemănat, Pistis, Elpis şi Agapis, căci cu toată inima numai de viaţa cea veşnică v-aţi alipit şi la frumuseţea cea nespusă, Iisus Hristos, degrabă aţi alergat, pentru El să muriţi şi cu dumnezeiasca Lui vedere să vă desfătaţi, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 5

Văzând-o surorile cele biruitoare pe Sfânta Pistis cu bucurie pentru Hristos suferind, şi ele sufletele lor pentru El a le pune au voit: iar împăratul, pe Sfânta Elpis a o ispiti a început şi, în acelaşi gând cu sora ei văzând-o fiind, la chinuri a trimis-o, nimic neizbutind. Iar noi, pe Sfânta Elpis pentru această înţelepciune a ei fericind-o, o slăvim şi îi cântăm:

Bucură-te, Elpis, ceea ce crunt bătută fiind, nădejdea cea prea luminoasă în Domnul nu ţi-ai pierdut;

Bucură-te, ceea ce chinurile tale fără cârtire în tăcere le-ai răbdat;

Bucură-te, ceea ce şi nouă răbdare puternică ne dăruieşti;

Bucură-te, căci în cuptorul cel încins nearsă fiind, laudă lui Dumnezeu ai înălţat;

Bucură-te, căci şi pe noi în suferinţe a-L lăuda pe Dumnezeu ne înveţi;

Bucură-te, căci cu gheare de fier străpunsă ai fost,

Bucură-te, căci pe noi, cei ce în necazuri ne aflăm, cu razele nădejdii ne luminezi;

Bucură-te, căci minunată şi bună mireasmă din rănile tale a ieşit;

Bucură-te, ceea ce nădejdea neclintită în Domnul Iisus neschimbată o ai păzit;

Bucură-te, ceea ce deznădejdea şi neputinţa din inimile noastre le nimiceşti;

Bucură-te, ceea ce tăierea sabiei pentru Hristos cu bucurie o ai primit;

Bucură-te, căci nouă, celor copleşiţi de necazurile pământeşti, pacea veşnică ne-o descoperi;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 6

Propovăduitorilor şi purtătorilor de Dumnezeu apostoli asemenea aţi fost, de Dumnezeu înţelepţitelor surori: căci prin virtuţile voastre tuturor credincioşilor le-aţi propovăduit credinţa, nădejdea şi dragostea către Domnul, Stăpânul tuturor, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 6

Ca soarele ai strălucit, Sfântă Agapis, căci cine poate sta aşa pentru iubitul său Domn decât dragostea, precum este scris: că dragostea este mai tare ca moartea şi apa cea multă nu o poate stinge şi râurile nu o pot îneca. Te rugăm acum, Agapis sfântă, pe tine ceea ce cu flacără serafimică de iubire pentru Domnul arzi, înnoieşte inimile noastre cele împietrite şi uscate, aprinde în noi, cei ce în dragoste am sărăcit, lumina iubirii, ca pe Domnul şi pe tot aproapele nostru să începem a-i iubi, căci ţie, rugătoarei noastre, aceste cântări de laudă îţi aducem:

Bucură-te, Agapis, căci apele cele multe ale farmecelor lumeşti dragostea ta pentru Hristos nu au stins-o;

Bucură-te, căci toate dezmierdările şi darurile împăratului lepădând, sufletul tău pentru Domnul l-ai pus;

Bucură-te, căci râurile necazurilor şi ale suferinţelor dragostea ta nu au înecat-o;

Bucură-te, ceea ce pentru Domnul Iisus pe roată ai fost trasă, cu parul ai fost bătută, cu cângile ai fost străpunsă şi în cuptor încins ai fost aruncată;
Bucură-te, căci în cumplitele tale chinuri de puterea lui Dumnezeu întărită ai fost;
Bucură-te, ceea ce prin sângele tău, pe care din dragoste pentru Nemuritorul tău Mire Hristos l-ai vărsat, în inimile noastre cele reci dragostea o aprinzi;
Bucură-te, ceea ce limpede ne-ai arătat că pentru dragoste toate chinurile cu bucurie sunt îndurate;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat că dragostea dumnezeiască la Viaţa veşnică ne duce;
Bucură-te, ceea ce însăţi te-ai încredinţat că dragostea dumnezeiască descoperirea nemuririi este;
Bucură-te, că nici o tortură de dragostea lui Hristos nu te-a putut despărţi;
Bucură-te, ceea ce în chinuri ca apostolii ai binevestit, căci de dragostea lui Dumnezeu nu te desparte nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foamea, nici goliciunea, nici nenorocirea, nici sabia;
Bucură-te, căci pentru dragostea lui Hristos cu sabia capul ţi-a fost tăiat;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 7

Voind sfintele fecioare mai repede de trup a se despărţi şi cu Hristos a se uni, când la tăierea sabiei au mers, una pe alta şi toate trei pe mama lor, Sofia, îmbrăţişând-o, s-au sărutat, iubirea frăţească pe noi învăţându-ne ca toţi împreună lui Dumnezeu să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Minune nouă Domnul a arătat când fecioarelor celor atât de tinere, ce pentru mărturisirea numelui Lui sufereau, ajutorul Său l-a trimis: căci cu credinţa, nădejdea şi dragostea întărite şi înălţate fiind, cu bucurie nevoinţele şi-au săvârşit. Iar noi, în acelaşi gând şi acelaşi duh până la sfârşitul vieţii petrecând, pe voi vă rugăm buna înţelegere în săvârşirea faptelor bune să ne-o trimiteţi şi nouă, celor ce cu glas de înduioşare vă mărim:
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, cele ce numai pe calea chinurilor până la porţile cereşti aţi mers;
Bucuraţi-vă, cele ce în cămara prea luminoasă a prea iubitului vostru Mire în glas de bucurie aţi intrat;
Bucuraţi-vă, căci Iisus Hristos rănile pe trupurile voastre ca stelele pe cer le-a luminat;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu bucurie în chinuri pe copilele tale le-ai privit;
Bucuraţi-vă, căci cu frumuseţea cerească, pe care ochiul nu a văzut-o, Domnul frumuseţea voastră, cea umbrită de chinuri, a împodobit-o;
Bucuraţi-vă, cele ce cununile răsplăţii le-aţi primit;

Bucuraţi-vă, cele trei stele, de Soarele dreptăţii luminate;
Bucură-te, Sofia, ceea ce în mărturisirea plină de bărbăţie a numelui lui Hristos de către fiicele tale mângâiere mare ai dobândit;
Bucuraţi-vă, căci negura îndoielilor noastre o aţi împrăştiat;
Bucuraţi-vă, căci pe noi, cei descurajaţi de suferinţele sufleteşti şi trupeşti, ne întăriţi;
Bucuraţi-vă, căci cu frumuseţea iubirii inimile noastre le împodobiţi;
Bucură-te, Sofia, tăria şi mângâierea celor istoviţi în necazuri şi nevoi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 8

Străin lucru şi neînţeles de noi, cei ce în plăcerile lumeşti ne afundăm, vedem, căci Sfânta Sofia, cumplitele şi amarele chinuri şi moartea copilelor sale iubite văzând, nici un pic nu s-a întristat, ci foarte cu duhul s-a bucurat, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Toată întru cele de sus Sfânta Sofia era când fiicele ei cu vorbe dulci şi cu îndemnuri înţelepte în chinuri se nevoiau. Căci, dacă din fire a fi înclinată spre lacrimi se cuvenea, din iubire pentru Hristos spre bucurie s-a plecat, căci tristeţea inimii şi durerea de maică pentru copile de iubirea lui Dumnezeu în ea au fost biruite. Cu mare dragoste pe fiicele ei iubind, mai mult decât orice Împărăţia Cerurilor a dorit. Pentru aceasta, de înţelepciunea şi de marea ta iubire pentru fiice minunându-ne, te slăvim şi îţi cântăm:
Bucură-te, Sofia, căci s-a veselit sufletul tău de fericitul sfârşit al fiicelor tale, ce cu îndrăzneală numele sfânt al Domnului l-au mărturisit;
Bucură-te, căci prin încununarea mucenicească a copilelor tale cinste şi slavă ai primit;
Bucură-te, căci de partea mucenicilor şi de împreună şederea cu fiicele tale în slava cerească a lui Hristos Dumnezeu te-ai învrednicit;
Bucură-te, căci cinstitele trupuri ale fiicelor tale cu lacrimi de bucurie le-ai îngropat;
Bucură-te, căci trei zile la mormântul lor ai stat şi în somnul morţii în Domnul ai adormit;
Bucură-te, căci, chiar de nu cu trupul, totuşi cu inima pentru Hristos ai suferit;
Bucură-te, căci pe cele trei fiice pline de virtuţi, prin care credinţă, nădejde şi dragoste către Domnul ai arătat, în dar Preasfintei Treimi le-ai adus;
Bucură-te, căci prin naştere de prunci te-ai mântuit;
Bucură-te, maică minunată, vrednică de cinstită pomenire;
Bucură-te, ceea ce, ca fiicele tale sângele lor pentru Hristos să-l verse, te-ai rugat;

Bucură-te, ceea ce pe noi ne înţelepţeşti ca virtuţile credinţei, a nădejdii şi a dragostei neschimbate să le păzim;
Bucură-te, ceea ce Treimii celei făcătoare de viaţă pentru noi te rogi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 9

Toţi Îngerii de suferinţele voastre, sfintelor muceniţe, minunându-se şi biruinţa voastră asupra diavolului prăznuind, iar sufletele voastre la Ceruri însoţind, lui Hristos Dumnezeu cântare de laudă Îi cântă: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult-grăitori toate suferinţele voastre pentru Hristos a le grăi nu pot, căci minunându-se de asemenea nevoinţe, la vârstă fragedă săvârşite, rămân muţi. Iar noi, pentru cinstitul vostru sfârşit pe Dumnezeu proslăvind, astfel vă mărim:
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, cele ce cântaţi laudă lui Dumnezeu, celui ce la Cer în chip ceresc v-a ridicat;
Bucuraţi-vă, scut al credinţei, armură a nădejdii şi sfeşnic al dragostei;
Bucuraţi-vă, cele ce cu vederea prea luminoasei feţe a lui Dumnezeu vă desfătaţi;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pe mamele bine credincioase la educarea înţeleaptă a copiilor lor le povăţuieşti;
Bucuraţi-vă, cele ce pe noi ne învăţaţi pe Domnul să-L căutăm şi vii vor fi sufletele noastre;
Bucuraţi-vă, rugătoare fierbinţi ale celor ce cu credinţă, nădejde şi dragoste aleargă la voi;
Bucuraţi-vă, cele ce ne învăţaţi că toată dulceaţa şi farmecul lumii acesteia ca fumul pier, ca praful de vânt sunt risipite şi în cenuşă se prefac;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu toată inima pe Domnul Dumnezeu L-ai iubit;
Bucuraţi-vă, căci precum trei izvoare luminoase spre unicul Izvor al vieţii vă revărsaţi;
Bucuraţi-vă, căci precum trei flori înmiresmate pe unica ramură bine roditoare înfloriţi;
Bucuraţi-vă, căci precum trei oglinzi frumuseţea cea nemărginită a lui Dumnezeu în voi o oglindiţi;
Bucură-te, Sofia, căci precum un măslin, cele trei ramuri îngreuiate de roadele îmbelşugate ale darurilor lui Dumnezeu le-ai crescut;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 10

Voind sfintele muceniţe sufletele lor a şi le mântui, din dragoste pentru Hristos dezmierdările împăratului şi bogăţiile acestei lumi pieritoare le-au dispreţuit şi cu bucurie sfârşit mucenicesc pentru Hristos au primit, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 10

Ziduri ale credinţei, nădejdii şi dragostei ne sunt sfintele muceniţe tuturor celor ce cu rugăciune fierbinte şi sârguincioasă la ele alergăm şi în dureri şi necazuri unele ca acestea le cântăm:

Bucuraţi-vă, bune tămăduitoare ale rănilor păcatelor;

Bucuraţi-vă, cele ce în întunericul tristeţii noastre cu lumina nădejdii ne luminaţi;

Bucuraţi-vă, cele ce în mijlocul necazurilor şi al năpastelor pace minunată ne trimiteţi;

Bucură-te, Sofia, căci nouă, celor ce în grele suferinţe suntem afundaţi, înţeleaptă purtare de grijă ne arăţi;

Bucură-te, Pistis, ceea ce crucea mântuirii înaintea noastră o înalţi;

Bucură-te, ceea ce neputinţele noastre pentru rugăciunile către tine le tămăduieşti;

Bucură-te, Elpis, ceea ce ancora izbăvirii ne-o dăruieşti;

Bucură-te, ceea ce întristarea inimilor noastre cu bunătate o alungi;

Bucură-te, Agapis, ceea ce prin mijlocirea ta către Domnul în relele năpaste de moartea cea năprasnică ne aperi;

Bucură-te, ceea ce puterilor noastre istovite vioiciunea le-o redai;

Bucură-te, Sofia, rugătoare sârguincioasă către Dumnezeu pentru noi;

Bucură-te, povăţuitoare înţeleaptă în faptele noastre bune;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 11

Această cântare de laudă, chiar şi de mii de ori de v-am aduce-o, sfintelor muceniţe, tot nu ar ajunge pentru proslăvirea virtuţilor şi nevoinţelor voastre: de aceea laudă lui Dumnezeu aducând pentru toate cele ce prin sfinţii Săi ni le arată, Lui Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 11

Ca nişte lumânări ce ard cu lumină cerească înaintea Domnului sunt Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu maica lor, Sofia şi la ele cădem, rugându-ne să ne lumineze pe noi, cei ce suntem întunecaţi de necazuri şi din adâncul inimilor strigăm:

Bucuraţi-vă, cele ce veşmintele voastre în sânge de mieluşele pe pământ le-aţi albit;

Bucuraţi-vă, mijlocitoarele noastre pentru Viaţa cea veşnică;

Bucuraţi-vă, întărire şi păzire a sufletelor ce în milosârdia lui Dumnezeu linişte caută;
Bucură-te, Sofia, ceea ce înaintea deşertăciunilor lumeşti ne îngrădeşti;
Bucură-te, Pistis, cădelniţă mult preţioasă, ce prin tămâie laude lui Dumnezeu Îi înalţi;
Bucură-te, ceea ce pe noi, păcătoşii, cu credinţa ne luminezi;
Bucură-te, Elpis, mângâierea şi scăparea noastră în necazuri;
Bucură-te, în durerile noastre vestitoare luminoasă a izbăvirii;
Bucură-te, Agapis, ceea ce neraŭtatea şi blândeţea în inimile noastre le reverşi;
Bucură-te, tainică stea, ce din strâmtorile pământeşti spre cele de sus ne ridici;
Bucură-te, Sofia, înţeleaptă şi prea cinstită călăuzitoare a copiilor;
Bucură-te, orânduitoare a vieţuirii celei de Dumnezeu înţelepţite pentru cei ce se roagă ţie;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 12

Cele ce harul lui Dumnezeu a-l primi v-aţi învrednicit, sfintelor muceniţe, rugaţi-L pentru noi pe prea curatul Stăpân Hristos milostiv să fie către noi, păcătoşii, cei ce cu credinţă, nădejde şi dragoste, Domnului şi Mântuitorului nostru cu smerenie Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 12

Puternicele voastre nevoinţe, de credinţă, nădejde şi dragoste pătrunse, le cântăm, prea marile voastre suferinţe le cinstim, minunata voastră răbdare o lăudăm, sfârşitul, ce pentru Hristos cu bucurie l-aţi îmbrăţişat, îl fericim, bărbăţia voastră cea nebiruită o mărim, Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică, Sofia şi proslăvindu-vă, unele ca acestea vă cântăm:
Bucuraţi-vă, cele ce precum trei fulgere de la răsărit şi până la apus prin virtuţile voastre aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, sevele credinţei, nădejdii şi dragostei, cele ce cu băutură dătătoare de viaţă sufletele noastre le adăpaţi;
Bucuraţi-vă, cele trei căi luminoase, ce la tronul slavei Domnului ne duceţi;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pentru copilele tale de ceata sfinţilor eşti lăudată;
Bucură-te, Pistis, floarea credinţei, ceea ce eşti mai albă decât zăpada;
Bucură-te, desfătarea celor suferinzi;
Bucură-te, Elpis, ridicarea inimilor celor asuprite;
Bucură-te, ceea ce ca un izvor de vindecări purtător setea sufletelor celor întristate o potoleşti;
Bucură-te, Agapis, cunună din pace, bucurie şi bunătate împletită;
Bucură-te, fulgerare în minte a veşniciei;
Bucură-te, Sofia, sceptru al tăriei, ce cu blândeţe şi cu înţelepciune pe copii îi pedepseşti;

Bucură-te, rază prea luminoasă a vederii lui Dumnezeu, ceea ce sufletele noastre le luminezi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 13 (de 3 ori)
O, Sfintelor şi vrednicelor de laudă mucenițe: Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică, Sofia, primiţi acum această puţină rugăciune a noastră şi de toate neonorocirile, bolile şi necazurile cu rugăciunile voastre ne izbăviţi ca pe nemuritorul Domn Iisus în Împărăţia Cerurilor să ne învrednicim a-L vedea şi împreună cu voi a-I cânta: ***Aliluia!***

Apoi:
Icos 1
Îngerii în Ceruri se bucură vieţuirea voastră cea plină de virtuţi văzând, căci în citirea dumnezeieştilor Scripturi, în osteneli, post, rugăciune şi milostenie o aţi petrecut, de mama voastră fără încetare învăţate fiind, modele vii ale celor trei virtuţi teologice arătându-vă, căci cu numele lor numite aţi fost. Iar noi, de această înţelepciune a mamei voastre şi de cuminţenia voastră desăvârşită mişcaţi fiind, cu evlavie vă grăim:
Bucuraţi-vă, surori cu acelaşi duh, după cele trei virtuţi numite;
Bucuraţi-vă, căci în ascultare de mama voastră cea de Dumnezeu înţelepţită pe treptele desăvârşirii aţi urcat;
Bucuraţi-vă, căci precum trei mlădiţe ale Raiului, în Roma cea rău credincioasă aţi crescut;
Bucură-te, Sofia, ceea ce fiicelor tale numele virtuţilor le-ai dat şi în veşnicie a le împlini le-ai învăţat;
Bucură-te, Pistis, ceea ce prin credinţă pe cele nevăzute, ca pe unele văzute, a le vedea ne ajuţi;
Bucură-te, ceea ce în nestricăciune te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, Elpis, ceea ce cu credinţă suferinţele noastre în vâltoarea necazurilor le micşorezi şi pe cele de sus cu dreapta ta ni le arăţi;
Bucură-te, ceea ce Împărăţia Cerurilor ai moştenit;
Bucură-te, Agapis, ceea ce cu dragostea dumnezeiască fericirea vieţii veşnice ne-o descoperi;
Bucură-te, ceea ce cu harul Duhului Sfânt te-ai umbrit;
Bucură-te, Sofia, căci numele tău înseamnă înţelepciune şi cu înţelepciune pe fiicele tale le-ai crescut;
Bucură-te, ceea ce în virtuţile credinţei, nădejdii şi dragostei pe noi ne întăreşti;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!

Condac 1

Roabelor celor alese ale Domnului Celui Atotţiitor: Pistis, Elpis şi Agapis şi maicii voastre celei înţelepte, Sofia, cântare de laudă cu înduioşare vă aducem. Iar voi, îndrăzneală către Hristos Dumnezeu având, rugaţi-vă pentru noi de păcate şi necazuri să ne izbăvim şi cu mulţumire vouă să vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!***

Rugăciune

O, Sfintelor şi vrednicelor de laudă muceniţe, Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică a curajoaselor fiice, Sofia, la voi cu rugăciune sârguincioasă acum venim; căci ce poate mijloci mai mult înaintea Domnului pentru noi dacă nu credinţa, nădejdea şi dragostea, aceste trei virtuţi de temelie, cu ale căror nume fiind numite, prin voi înşivă le-aţi arătat!

Rugaţi-L pe Domnul în necazuri şi în năpaste cu harul Lui cel nespus să ne acopere, să ne izbăvească şi să ne păzească, căci Bun şi Iubitor de oameni este.

Slava Lui, ca un soare neapus, acum în lumină dumnezeiască văzând-o, în ajutorul smeritelor noastre rugăciuni degrab veniţi ca Domnul Dumnezeu păcatele şi fărădelegile noastre să le ierte şi pe noi, păcătoşii şi nevrednicii de darurile Lui, să ne miluiască.

Rugaţi-vă, dar, pentru noi, sfintelor muceniţe, Domnului nostru Iisus Hristos, căruia slavă Îi aducem împreună şi Tatălui Său celui fără de început şi Prea-sfântului şi Bunului şi de Viaţă Făcătorului Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru dragoste creştinească şi unire de cuget între părinţi şi copii, către Sfintele muceniţe Elpis, Pistis, Agapis şi maica lor Sofia

Pe voi, Sfintelor muceniţe Elpis, Pistis şi Agapis, vă slăvim, vă mărim şi vă fericim, dimpreună şi pe înţeleapta voastră maică Sofia, căreia ne închinăm, că s-a arătat chip al grijii de Dumnezeu înţelepţite.

Roagă-L, Sfântă Elpis, pe Făcătorul celor văzute şi al celor nevăzute, ca să ne dăruiască nouă credinţă tare, nesmintită şi nestricată.

Mijloceşte, Sfântă Pistis, înaintea Domnului Iisus pentru noi, păcătoşii, ca să nu depărteze de la noi nădejdea în bunătăţile Sale, ci să ne izbăvească din tot necazul şi nevoia.

Povesteşte-I, Sfântă Agapis, Duhului adevărului, Mângâietorului, necazurile şi întristările noastre, ca să trimită de Sus sufletelor noastre dulceaţa cea cerească. Ajutaţi-ne, dar în nevoile noastre, Sfintelor muceniţe şi dimpreună cu înţeleapta voastră maică Sofia, rugaţi-vă Împăratului împăraţilor şi Domnului domnilor ca să-i păzească pe (numele) sub acoperământul Său, ca împreună cu voi şi cu toţi Sfinţii să prea înălţăm şi să prea slăvim prea sfântul şi de mare cuviinţă numele

Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh Dumnezeu, Stăpânului Celui mai înainte de veci, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfânta muceniță Sofia, mama, cu fiicele sale: Pistis, Elpis și Agapi, și către sfintele mucenițe mame cu fiii și fiicele lor, pentru ajutorul mamelor și al copiilor (a episcopului Macarie Drăgoi)

Sfintelor mucenițe Sofia cu cele trei fiice: Elpis, Pistis și Agapi; Atanasia cu cele trei fiice: Teoctista, Teodota și Eudoxia; Domnina cu cele două fiice: Verina și Prosdoca; Iulita cu pruncul Chiric; Felicitas cu cei 7 fii ai tăi: Ianuarie, Felix, Filip, Siluan, Alexandru, Vitalie și Marcian; Vasa, din Edesa Macedoniei, cu cei trei fii: Teognie, Agapie și Pist; Ierusalima, din Veria, cu cei trei fii: Secendie, Secendicos și Segories, și Teodota cu cei trei copii: Evod, Ermoghen și Calist, viața în Hristos ați dus și la moarte pentru Acesta nu ați șovăit să mergeți pe timpul prigonitorilor creștinilor, darul muceniciei cu cel al iubirii de mamă împreună-lucrând. Minunându-ne de unele ca acestea, ne rugăm vouă să întăriți mamele creștine ca să-și crească pruncii în iubirea lui Dumnezeu și la lumina Învierii lui Hristos.

Cu sârguință și cu umilință ne închinăm la sfintele voastre moaște și icoane, punând înaintea voastră toată neliniștea, nedumerirea, apăsarea și neputința celor care se nevoiesc întru credință să-și crească pruncii și de smintelile și de răutățile acestui veac să îi păzească. Ne aducem aminte de cuvântul Mântuitorului care a zis: „Vai de cele însărcinate şi de cele ce vor alăpta în zilele acelea”; văzând semnele vremurilor, cutremurându-ne, vă chemăm întru ajutor, ca să fiți zid de apărare, călăuzire și scăpare pentru mame și pentru prunci, pentru mamele însărcinate, pentru copilașii orfani și pentru cei nevinovați.

Rugămu-vă vouă, Sfântă muceniță și mamă, Sofia, cu fiicele care poartă numele: Credința, Nădejdea și Iubirea, să ne ajutați să ne împodobim și noi sufletele cu aceste virtuți cardinale, pentru dobândirea mântuirii!

Sfântă muceniță și mamă, Atanasia, care cu cele trei copile ale tale: Teoctista, de 15 ani, Teodota, de 13 ani și Eudoxia, de 11 ani, ați ales a vă jertfi Mântuitorului Hristos, decât a jertfi idolilor, izbăviți-ne din primejdii și nevoi! Precum ați fost îmbărbătate, înainte de martiraj, de către sfinții împreună pătimitori cu voi, Chir și Ioan, doctorii fără de arginți, care se temeau ca nu cumva slăbiciunea firii omenești și vârsta fragedă a celor trei fetițe să vă determine a vă lepăda de Domnul, întăriți-ne și pe noi ca în același cuget neînfricat, cu vitejie și curaj, să îl mărturisim pe Mirele Bisericii, până la sânge.

Mijlociți pentru noi, Sfântă muceniță și mamă Domnina, împreună cu fiicele tale: Verina și Prosdoca. Voi care ați fost proslăvite de marele Ioan Gură de Aur pentru curăția și ascultarea voastră, aducându-vă împreună ardere de tot Mântuitorului Hristos, vegheați asupra mamelor și fiicelor Bisericii pentru a fi izbăvite de toată pornirea vicleană a potrivnicilor și de patimile cele pierzătoare de suflet.

Încă ne rugăm ție, mamă și muceniță, Iulita și pruncului tău, Chiric, care la trei anișori s-a săvârșit împreună cu tine mucenicește, ajutați mamele și pruncii de pretutindeni să se dăruiască întru totul Mântuitorului Hristos.

Sfântă muceniță Felicitas cu cei 7 fii ai tăi: Ianuarie, Felix, Filip, Siluan, Alexandru, Vitalie și Marcian, cu multă iubire și bărbăție ați suferit, la Roma, pentru Hristos, cerești daruri luând. Izvorâți-ne și nouă tămăduiri, izbăvind pe mame și pe copiii lor din cumplita deznădejde și din întristări, păzindu-i să nu cadă în ispite și necazuri peste puterea lor.

Vă cerem și vouă ajutor și întărire, mamă și muceniță Vasa, care înainte de a primi moarte martirică ai privit cum fiii tăi, Teognie, Agapie și Pist au fost strujiți și tăiați cu sabia.

La fel ați fost chinuiți și voi, mamă și muceniță Ierusalima, cu fiii: Secendie, Secendicos și Segories, de mâinile tiranilor care nu suportau să audă numele prea dulcelui Iisus pe buzele voastre.

Vă cerem mijlocirea și vouă muceniță și tânără mamă văduvă, Teodota, care ai fost adusă jertfă de tot și ai primit cununa nepieritoare alături de cei trei fii ai tăi: Evod cel curajos, care înaintea călăilor, pe Domnul L-a mărturisit, împreună cu frățiorii săi mai mici Ermoghen și Calist.

Ocrotiți toate familiile aflate în necazuri, în strâmtorări, în războaie, în foamete, în prigoane. Miluiți mamele despărțite cu sila de prunci, pe cele căzute în boală, pe cele asuprite și rău tratate, pe cele abuzate, lovite și batjocorite, pe carele, ajutându-le, să aducem slavă lui Hristos, cel care Prunc fiind, cu Preasfânta Sa Maică și cu bătrânul drept Iosif, logodnicul în Egipt a fost alungat de tirania ucigașului de prunci Irod. Pe Hristos Emanuel, lăudându-L neîncetat, împreună cu toate puterile cerești și cu toți sfinții, Îi cerem să ne apere, să ne păzească, să ne miluiască și să ne mântuiască cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Notă:
În traducere din greacă, numele mucenițelor înseamnă: Sofia - Înțelepciune, Pistis - Credință, Elpis (Elpidis, Elpidia) - Nădejde, Agapi (Agapia) - Iubire. Corespondentele slave ale numelor celor trei fete ale Sfintei Sofia sunt: Vera, Nadejda și Liubov. Sfânta mucenița Sofia, mama, cu fiicele sale Pistis, Elpis și Agapi, au fost mucenicite la Roma, în anul 137, fiind sărbătorite la 17 septembrie. Moaștele lor se află în biserica San Silvestro in Capite din Roma;

Sfânta mucenița Atanasia, mama, cu cele trei fiice ale sale: Teoctista, Teodota și Eudoxia au fost martirizate, în anul 311, în Canope, împreună cu Sfinții doctori fără de arginți, Chir și Ioan, fiind sărbătoriți cu toții la 31 ianuarie;

Sfânta mucenița Domnina, mama, cu cele două fiice ale sale: Verina și Prosdoca, de la Edesa, au fost martirizate în anul 315, fiind sărbătorite pe 4 octombrie;

Sfânta mucenița Iulita, mama, cu pruncul său, Chiric din Tarsul Ciliciei, au fost martirizați în anul 304 și sunt sărbătoriți la 15 iulie;

Sfânta mucenița Felicitas, mama cu cei 7 fii ai săi: Ianuarie, Felix, Filip, Siluan, Alexandru, Vitalie și Marcian, au fost mucenicițiți la Roma, în anul 164, fiind sărbătoriți la 25 ianuarie;

Sfânta mucenița Vasa, mama cu cei trei copii ai săi: Teognie, Agapie și Pist, de la Edesa Macedoniei, au fost martirizați în anul 303 și sunt sărbătoriți la 21 august;

Sfânta mucenița Ierusalima, din Veria, în Grecia, mama, cu cei trei fii ai săi: Secendie, Secendicos și Segories, au fost martirizați în secolul III, fiind sărbătoriți pe 4 septembrie (cf. Ierom. Macarie de la Simonos Petra, Sinaxarul, vol. I, Ed. Sfântul Ioan Casian, București, 2011, pp. 71-72);

Sfânta muceniță Teodota, din Niceea Bitiniei, mama cu cei trei fii ai săi: Evod, Ermoghen și Calist, au fost mucenițiți în anul 304 și sunt sărbătoriți la 29 iulie și 22 decembrie.

Sursa:
https://episcopiascandinavia.se/rugaciune-catre-sfanta-mucenita-sofia-mama-cu-fiicele-sale-pistis-elpis-si-agapi-si-catre-sfintele-mucenite-mame-cu-fiii-si-fiicele-lor-pentru-ajutorul-mamelor-si-al-copiilor-a-episcopului-mac/

Imnografie

Troparul Sfintelor muceniţe Sofia, Pistis, Agapis şi Elpis, glasul al 4-lea: Mieluşelelor cuvântătoare, prin mucenicie, v-aţi adus Mielului şi Păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos şi credinţa păzind-o. Pentru aceea, cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Condacul Sfintelor muceniţe Sofia, Pistis, Agapis şi Elpis, glasul 1: Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofia: Pistis, Elpis şi Agapis, cu darul au arătat că înţelepciunea elinilor este nebunie. Şi, prin nevoinţe arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor, Hristos.

(Video) Troparul Sfintei mucenițe Sofia și al fiicelor sale: Pistis, Elpis și Agapis - Interpret: Otilia Simeria: **https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-sofia-fiicele-sale-pistis-elpis-agapis-tropar**

Sinaxar: Sfânta muceniță Sofia și fiicele sale Pistis, Elpis și Agapi - 17 septembrie:
https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-sofia-si-fiicele-sale-pistis-elpis-si-agapi-17-septembrie/

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapi, şi maica lor, Sofia

Pe timpul împărăţiei lui Adrian (117-138), împăratul rău-credincios al romanilor, ***era în Roma o văduvă de neam italian, anume Sofia, al cărei nume se tâlcuieşte "înţelepciune".*** Aceasta, după numele său, petrecea viaţa în credinţă creştinească, cu înţelepciune; o astfel de înţelepciune o laudă apostolul Iacov zicând:***"Înţelepciunea cea de sus întâi era curată, apoi paşnică, blândă, bineplăcută, plină de milă şi de roade bune" (3,17).***

Această înţeleaptă Sofia, când trăia în însoţire legiuită, a născut trei fiice, cărora le-a pus numele celor trei virtuţi evanghelice: pe cea dintâi a numit-o Pistis (Credinţa), pe a doua Elpis (Nădejdea), pe a treia Agapi (Dragostea).

Că ce altceva avea să nască înţelepciunea cea creştinească, dacă nu bunătăţile cele plăcute lui Dumnezeu? ***Dar, după naşterea acestor trei fiice a rămas văduvă în curând şi vieţuia cu dreaptă credinţă, plăcând lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se cu rugăciunea, cu postul şi cu milostenia înconjurată de cele trei fiice ale sale.***

Pe acestea le creştea într-o astfel de învăţătură, pe care ar fi putut să le-o dea numai o mamă aşa înţeleaptă, că purtând numele bunătăţilor celor mari evanghelişti, nu trebuia mai mult decât să le deprindă pe fiecare din ele cu practica virtuţii al cărei nume îl purta, ceea ce s-a şi făcut. Crescând ele cu anii,

creşteau într-însele şi bunătăţile; şi au învăţat bine cărţile proorocilor şi ale apostolilor, s-au deprins la cuvintele învăţăturilor şi se nevoiau la citire, la rugăciune şi la osteneli casnice, supunându-se sfintei, de Dumnezeu înţelepţitei lor mame, sporind şi înaintând de la o faptă bună la alta şi mai bună şi se suiau din ce în ce mai sus pe treptele scării morale.

Atunci, toţi şi-au întors ochii spre dânsele pentru frumuseţile lor cele prea mari şi pentru acea bună înţelegere desăvârşită, că străbătuse vestea prin tot Imperiul Roman de frumuseţea lor ceea ce covârşea, izvorând din înţelepciune. Auzind despre aceasta, Antioh eparhul dorea să le vadă pe ele şi văzându-le, s-a înştiinţat că sunt creştine, pentru că nu-şi tăinuiau credinţa lor cea în Hristos şi nu se îndoiau în nădejdea lor cea spre Hristos şi nici nu-şi împuţinau dragostea lor cea spre Hristos, ba încă mai luminos măreau înaintea tuturor pe Hristos, iar de idolii cei de Dumnezeu urâţi se îngreţoşau.

Acestea toate le-a spus Antioh împăratului Aelius Adrian, iar el îndată a trimis slugile ca să le cheme pe ele la sine. Deci, mergând slugile la casa Sofiei, au aflat pe maică îndeletnicindu-se cu învăţătura fiicelor sale şi o chemară pe ea cu fiicele la împărat.

Iar ele, cunoscând pricina chemării lor, toate se aşezară la rugăciune, zicând: "Tu, atotputernice Dumnezeule, rânduieşte pentru noi după sfânta voia Ta şi nu ne lăsa pe noi, ci ne dă nouă ajutorul Tău cel sfânt, ca să nu se înfricoşeze inima noastră de prigonitorul cel mândru, să nu ne temem de muncile lui cele înfricoşate, să nu ne spăimântăm de moartea cea amară şi să nu ne rupă pe noi cu nimic de la Tine, Dumnezeul nostru!"

Şi după rugăciune, închinându-se lui Dumnezeu, au ieşit toate patru, maica cu fiicele, luându-se de mâini ca o cunună împletită. Şi mergeau, căutând adeseori spre cer, cu suspinuri şi cu rugăciunea în taină, încredinţându-se la ajutorul Celuia ce a poruncit ***"să nu ne temem de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă".***

Apoi, ajungând la palatele împărăteşti, s-au însemnat cu semnul crucii zicând: "Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui Tău cel sfânt".

Şi au stat înaintea împăratului celui ce şedea pe scaun în mândria sa, pe care văzându-l, i-au dat cinstea cea cuviincioasă. Şi şedeau ca şi cum erau chemate la un ospăţ; au venit cu bucurie pentru Domnul lor la cercetare, fără nici o temere, cu feţele luminoase, cu inimi îmbărbătate şi cu ochii veseli privind spre toţi.

Văzând împăratul feţele lor cinstite, luminate şi neînfricoşate, a întrebat pe maică de neam, de nume şi de credinţă.

Iar ea, înţeleaptă fiind, cu pricepere răspundea, încât toţi cei ce auzeau se mirau de o înţelepciune ca aceea a ei. Pomenind puţin de neamul şi de numele său a început a grăi pentru Acela pe "al cărui neam cine-l va spune" se va mântui şi la al cărui nume toţi sunt datori să se închine. Şi mărturisea credinţa sa cea în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi roabă se numea Aceluia şi în numele Lui se lăuda. ***"Acesta - zicea - îmi este numele cel cinstit, în care mă laud că sunt creştină".***

Încă a spus că şi pe fiicele sale lui Hristos le-a logodit, că curăţia lor neîntinată să o păzească nestricăciosul Mire, Fiului lui Dumnezeu.

Văzând împăratul pe această femeie înţeleaptă şi nevrând atunci ca să zăbovească cu dânsa la vorbă multă şi să facă judecată, a amânat-o pe altă dată, iar acum, deocamdată, le trimise pe câteşipatru la o femeie de neam bun, anume Palladia, încredinţându-i-le ca să le păzească şi a treia zi să le aducă pe ele la judecată.

Atunci maica, petrecând în casa Palladiei şi având vreme de ajuns pentru învăţătura fiicelor sale, le încuraja pe ele ziua şi noaptea şi învăţându-le cu cuvinte de Dumnezeu insuflate, le zicea: ***"Fiicele mele iubite! Acum este vremea nevoinţei voastre, acum a sosit ziua ca să vă faceţi mirese Mirelui vostru Celui fără de moarte, ca după numele vostru să vă arătaţi către dânsul credinţa voastră cea tare, nădejdea cea neîndoită şi dragostea cea nefăţarnică, care niciodată nu cade! Acum a venit ceasul veseliei voastre, ca să vă încununaţi prin cununa mucenicească cu prea iubit Mirele vostru şi cu dânsul în cămara Lui prea luminoasă să intraţi, în glas de bucurie.***

Fiicele mele, să nu vă cruţaţi trupurile voastre cele tinere pentru cinstea lui Hristos, să nu jeliţi floarea tinereţelor voastre celor frumoase, pentru cel mai frumos ca podoaba şi decât fiii omeneşti, nici să vă mâhniţi de lipsirea vieţii acesteia vremelnice, pentru viaţa cea veşnică. Pentru că nepreţuitul vostru Mire ceresc, Iisus Hristos, este sănătate veşnică, frumuseţe negrăită şi viaţă fără de moarte. Şi când trupurile voastre pentru dânsul vor fi chinuite spre moarte, el le va îmbrăca pe ele în nestricăciune şi rănile de pe trupurile voastre le va lumina ca stelele cerului. Când frumuseţile voastre vor fi luate prin chinurile îndurate pentru Dânsul, El vă va înfrumuseţa pe voi cu cereasca frumuseţe pe care ochiul n-a văzut-o.

Iar când vremelnica voastră viaţă o veţi pierde, punându-vă sufletele voastre pentru Domnul vostru, apoi El viaţa cea fără de sfârşit vă va dărui vouă, în care vă va mări pe voi în veci înaintea Tatălui său cel ceresc şi înaintea

sfinţilor Lui îngeri şi de toate cereştile duhuri vă veţi numi mirese şi mărturisitoare ale lui Hristos; pe voi vă vor lăuda toţi cuvioşii, de voi se vor veseli înţeleptele fecioare şi vă vor primi în ceata lor.

Dulcele mele fiice! Să nu vă mlădiaţi a fi amăgite de înşelăciunile vrăjmaşului, pentru că, precum mi se pare, mult vrea să vă îmbuneze pe voi împăratul şi să vă făgăduiască mari daruri şi să vă pună înainte mărire, bogăţii, cinste şi toată frumuseţea şi dulceaţa lumii acesteia stricăcioase şi deşarte. Să nu iubiţi nimic dintr-acestea, că toate se sting ca fumul, ca praful de vânt se spulberă, ca floarea şi ca verdeaţa ierbii se veştejesc şi în ţărină se sălăşluiesc.

Nici să vă înfricoşaţi când veţi vedea cumplitele chinuri, pentru că puţin pătimind şi pe vrăjmaşul biruindu-l, în veci veţi dănţui. Şi cred Dumnezeului meu Iisus Hristos că nu vă va lăsa pe voi, cele ce pentru Dânsul pătimiţi, Cel ce a zis: "De va şi uita femeia pe fiii pântecelui său, dar Eu nu vă voi uita pe voi".

Ci nedepărtat va fi de voi întru toate chinurile voastre, privind nevoinţele voastre, în slăbiciunea voastră şi împletindu-vă cununa răsplătirii voastre.

O, fiicele mele cele bune! Gândiţi-vă la durerile mele pe care le-am avut la naşterea voastră. Aduceţi-vă aminte de ostenelile mele pe care în vremea prunciei le-am suferit la creşterea voastră. Aduceţi-vă aminte şi de bunătăţile mele, cu câtă dragoste v-am învăţat pe voi frica de Dumnezeu şi să mângâiaţi bătrâneţele mamei voastre prin acea statornică şi bărbătească mărturisire a voastră a lui Hristos.

Pentru că aceasta îmi va fi mie veselie, bucurie, cinste şi laudă între toţi credincioşii, când mă voi învrednici să mă numesc mamă de muceniţe, când vă voi vedea pe voi că viteze răbdaţi pentru Hristos şi mărturisind cu îndrăzneală numele cel sfânt al Lui, pentru dânsul muriţi. Atunci se va mări sufletul meu şi bucurându-se duhul meu, se vor întări bătrâneţele mele. Atunci îmi veţi fi mie adevărate fiice când, învăţăturile mamei voastre ascultându-le, veţi suferi pentru Domnul nostru până la sânge şi veţi muri pentru dânsul cu osârdie".

O învăţătură ca aceasta a mamei lor ascultând-o fiicele cu umilinţă, li se înfierbântă inima şi se bucurau cu sufletul, aşteptând vremea muceniciei ca ceasul cel de nuntă. Pentru că ramuri fiind ale rădăcinii celei sfinte, cu tot sufletul doreau acelea aceasta, la care le povăţuia pe ele înţeleapta lor mamă, Sofia. Şi pecetluindu-se cuvintele ei în inimile lor, se împodobeau, ca la o cămară, la nevoinţa mucenicească şi îngrădindu-se cu credinţă, se întăreau cu

nădejde, aprinzând într-însele focul dragostei către Domnul. Şi una pe alta încurajându-se, făgăduiau mamei lor ca toate cuvintele ei cele folositoare de suflet să le pună la lucru, cu ajutorul lui Hristos.

Sosind a treia zi, au fost duse la judecată înaintea păgânului împărat. Iar el, socotind că fecioarele fiind tinere, vor asculta lesne cuvintele lui cele înşelătoare, a început a grăi către dânsele aşa: *"Eu, fiicelor, văzând frumuseţea voastră şi cruţând tinereţele voastre, vă învăţ pe voi părinteşte să vă închinaţi zeilor celor ce stăpânesc lumea. Şi de mă veţi asculta pe mine şi de veţi îndeplini această poruncă, apoi fiice ale mele vă voi numi pe voi, voi chema eparhii şi ighemonii şi pe toţi sfetnicii mei şi înaintea lor vă voi face pe voi fiice ale mele şi de către toţi veţi fi cinstite şi lăudate. Iar de nu mă veţi asculta şi de nu vă veţi supune poruncii mele, apoi în multe rele veţi cădea şi veţi duce în primejdie bătrâneţele mamei voastre şi voi înşivă veţi pieri în acea vreme, în care aţi putea să vă veseliţi, petrecând în desfătări, în bunătăţi şi în bucuriile lumii acesteia. Că eu vă voi pierde pe voi cu rău şi mădularele voastre, sfărâmându-le, le voi arunca spre mâncare câinilor şi veţi fi defăimate de toţi. Drept aceea, ascultaţi-mă pe mine, ca să vă fie vouă bine, că vă iubesc pe voi şi n-aş vrea ca să vă pierd frumuseţea voastră şi să vă lipsesc pe voi de viaţa aceasta, ci fiice ale mele vreau să vă am pe voi".*

Deci, au răspuns Sfintele fecioare, toate, cu o gură, zicând: "Noi, tată avem pe Dumnezeul ceresc care se îngrijeşte de viaţa noastră şi miluieşte sufletele noastre. De Acela vrem să fim iubite şi ale Aceluia adevărate fiice căutăm să ne numim şi Aceluia închinându-ne şi păzind poruncile Lui, spre idolii voştri scuipăm, iar de îngrozirile tale nu ne temem. De aceea şi dorim să pătimim şi să răbdăm muncile cele amare pentru cel dulce Iisus Hristos, Dumnezeul nostru".

Auzind împăratul un răspuns ca acesta, a întrebat pe mama, Sofia, de numele şi de anii lor, iar ea a zis: ***"Cea dintâi fiică a mea se numeşte Pistis şi are doisprezece ani; a doua, Elpida, are zece ani; iar a treia fiică se numeşte Agapi şi este de nouă ani".***

Şi se miră împăratul de acea vitejie a sufletului ce în puţini ani agonisiseră şi de răspunsul dat cu pricepere şi îndrăzneală. Apoi, a început pe câte una, pe rând, a le sili la păgânătatea sa.

Întâi, pe cea mai mare soră, Pistis, o silea zicându-i: *"Jertfeşte marii zeiţe Artemida!"* Iar ea n-a vrut. Atunci a poruncit împăratul să o dezbrace pe ea şi să o bată tare. Iar chinuitorii bătând-o fără de milă, îi ziceau: "Jertfeşte marii zeiţe Artemida!".

Dar ea răbda ca şi cum nici n-ar fi fost trupul ei. Iar chinuitorii, nesporind nimic cu bătaia, i-au tăiat fragedul ei piept şi în loc de sânge a curs lapte din răni şi toţi cei ce priveau la chinuirea ei se mirau de răbdarea şi de minunea aceasta, cum curgea din răni lapte, iar nu sânge.

Şi clătinând cu capetele, osândeau în taină nerozia şi răutatea împăratului, zicând: "Ce a greşit această frumoasă fecioară de pătimeşte aşa! O, vai de nebunia împăratului şi de cruzimea lui cea de fiară, care mănâncă fără de omenie nu numai pe oamenii cei bătrâni, dar şi pe copiii cei tineri!".

După aceasta, chinuitorii aduseră un grătar de fier şi-l puseră pe un foc mare şi grătarul s-a înroşit îndată ca un cărbune aprins, încât scăpăra scântei; pe acela o puseră pe Sfânta fecioară Pistis care, după ce a stat două ceasuri pe el şi rugându-se către Domnul său, nu s-a ars deloc, aşa încât toţi se mirau.

O aruncară apoi într-o căldare care stă pe foc plină de smoală amestecată cu untdelemn şi foarte fiartă şi nici acolo nu s-a vătămat, ci ca în apă rece şezând, cânta lui Dumnezeu.

Iar prigonitorul, neştiind ce să mai facă cu dânsa ca să o poată abate de la credinţa în Hristos, a hotărât asupra ei judecată de sabie de care auzind ***Sfânta Pistis s-a umplut de bucurie şi a zis către mama sa: "Roagă-te pentru mine maica mea, ca să-mi săvârşesc alergarea mea şi trecând la marginea cea dorită, să văd pe Domnul şi Mântuitorul meu Cel iubit şi să mă îndulcesc de vederea Lui cea dumnezeiască".***

Iar către surori a zis: ***"Iubitele mele surori! Ştiţi cui ne-am făgăduit şi cui ne-am făcut mirese! Ştiţi că însemnate suntem prin Sfânta Cruce a Domnului nostru spre veşnica Lui slujbă. Deci, să răbdăm până în sfârşit. De o mamă suntem născute, una ne-a hrănit şi ne-a învăţat, deci unul şi acelaşi sfârşit să primim, o voie să avem, ca unele care într-adevăr am ieşit din unul şi acelaşi pântece. Iată eu vă voi fi vouă pildă, ca amândouă după mine să veniţi la Mirele nostru cela ce la Sine ne cheamă pe noi".*** Acestea zicându-le a sărutat pe mama sa, aşijderea şi cu surorile, îmbrăţişându-se s-au sărutat şi a plecat să se pună sub sabie.

Iar mama nu s-a mâhnit pentru fiica sa, căci atât mâhnirea inimii, cât şi durerea maicii cea pentru fii a fost biruită într-însa de dragostea cea către Dumnezeu. Şi numai de aceea oftă şi se îngrijea ca nu cumva vreuna din fiicele sale, înfricoşându-se de muncă, să se lepede de Domnul tuturor şi zicea către Pistis: ***"Eu, fiica mea, te-am născut pe tine şi pentru tine am răbdat dureri. Pe acestea tu numai atunci mi le răsplăteşti mie bine, când vei muri întru mărturisirile lui Hristos şi-ţi vei vărsa sângele tău pe care din pântecele meu***

l-ai luat pentru Hristos. Drept aceea să mergi la dânsul, iubita mea fiică şi cu sângele tău, roşindu-te, ca îmbrăcată fiind cu o haină mohorâtă să te arăţi frumoasă ochilor Mirelui tău şi pe mine, mama ta cea săracă, înaintea Lui să mă pomeneşti şi pentru surorile tale roagă-te Lui, ca să le întărească şi pe ele întru aceeaşi răbdare pe care tu o ai".

Şi tăiară cinstitul cap al Sfintei Pistis. Iar mama a luat mult pătimitorul ei trup şi sărutându-l pe el, se bucură şi slăvea pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a primit pe fiica ei Pistis în cămara cea cerească.

Iar păgânul împărat a adus de faţă pe cealaltă soră, pe Sfânta fecioară Elpida şi a zis către dânsa: *"Fiică bună, rogu-mă ţie, ascultă sfatul meu, că te sfătuiesc ca un tată, iubindu-te pe tine: închină-te Artemidei celei mari. Ai văzut muncile cele ale surorii tale celei mari şi ai privit la moartea ei cea amară; deci, să nu vrei şi tu să pătimeşti la fel. Să mă crezi pe mine fiică, că îmi este jale de tinereţile tale şi aş dori să te am pe tine fiică, de te-ai supune poruncii mele".*

Iar Sfânta Elpida a răspuns: "Au doar, împărate, nu sunt soră aceleia pe care au ucis-o? Doar nu din aceeaşi mamă m-am născut? Doar nu cu acelaşi lapte m-am hrănit şi acelaşi botez am avut pe care l-a avut şi sora mea cea sfântă? Împreună cu dânsa am crescut şi din aceleaşi cărţi şi aceeaşi învăţătură a mamei m-am învăţat a cunoaşte pe Unul Dumnezeu şi Domnul nostru Iisus Hristos şi întru dânsul a crede şi Lui Unuia a mă închina. Deci, să nu nădăjduieşti, împărate, că eu n-aş cugeta, n-aş gândi sau n-aş vrea a merge pe aceeaşi cale pe care a plecat sora mea Pistis, la care sunt gata; ci numai nu zăbovi mult ostenindu-te cu cuvintele şi începe însuţi lucrul şi vei vedea că tot acelaşi este gândul meu ca şi acela al surorei mele celei mai dinainte".

Auzind împăratul un răspuns ca acesta a dat-o pe ea la chinuri şi dezbrăcând-o pe ea slujitorii ca şi pe Pistis, au bătut-o fără milă, mult, încât s-au ostenit bătând-o.

Iar ea tăcea ca şi cum n-ar fi simţit durerile, fără numai privea spre fericita maica sa Sofia, care sta tot acolo şi cu vitejie spre pătimirea fiicei sale privind, cu tărie ruga pe Dumnezeu ca să dea fiicei sale răbdare multă.

Apoi, după porunca împăratului celui fără de lege, o aruncară în foc, în care, ca şi cei trei tineri, nearsă fiind, lăuda pe Dumnezeu.

După aceasta o spânzurară şi cu unghii de fier au strujit-o. Iar căzându-i carnea şi sângele curgând ca pârâul din ranele ei ieşea oarecare minunată bună mirosire şi zâmbea cu faţa luminoasă şi cu darul Sfântului Duh strălucind şi batjocorind pe chinuitor că pe o copiliţă mică cum e ea nu putea să o biruiască, zicea: ***"Cu***

ajutorul lui Hristos, nu numai nu bag în seamă chinul, dar mai ales îmi place întru el, ca într-o dulceaţă a Raiului, că dulce îmi este pentru Domnul meu. Iar pe tine chinuitorule, te aşteaptă munca cea fără de sfârşit cu diavolii, în gheena focului pe care în loc de Dumnezeu îi ai tie".

Cu aceste cuvinte întărâtându-se mai mult chinuitorul, a poruncit să gătească o căldare plină cu smoală amestecată cu seu şi dedesubt să-i dea foc, ca în căldura cea fiartă să o arunce pe Sfântă; fierbând căldarea, când era să arunce pe sfânta într-însa, îndată căldarea s-a topit ca ceara şi s-a vărsat smoala ce clocotea într-însa şi seul cel fierbinte şi au ars pe toţi cei ce stau împrejur, căci atâta putere făcătoare de minuni a lui Dumnezeu era întru Sfânta Elpida.

Dar prigonitorul văzând toate acestea, n-a vrut să cunoască pe adevăratul Dumnezeu, pentru că inima lui a întunecat-o diavolescul întuneric şi rătăcirea pierzătoare şi se ruşina văzându-se batjocorit de o copiliţă aşa mică.

Apoi, nevrând ca să rabde mai mult ruşinea aceea, a osândit-o pe ea la tăiere.

Fecioara, auzînd de sfârşitul său, a alergat cu bucurie la mama sa, zicând: "Fii liniştită, mama mea! Să fii sănătoasă şi să pomeneşti pe fiica ta".

Iar mama, cuprinzând-o pe ea, o săruta, zicându-i: "Fiica mea, Elpida, binecuvântată eşti tu de Domnul Dumnezeu Cel de sus, spre care nădăjduieşti şi sângele tău pentru Dânsul să nu-l cruţi. Mergi dar la sora ta Pistis şi cu dânsa să stai înaintea Dumnezeului tău".

Apoi sărutându-se Elpida cu sora sa Agapi, care privea la sfârşitul ei, zise către dânsa: "Să nu rămâi aici, sora noastră, ci să grăbeşti a veni ca împreună să stăm înaintea Sfintei Treimi".

Apoi s-a apropiat de trupul cel mort, tăiat, al Sfintei Pistis, sora sa şi cuprinzându-l pe el cu dragoste, din fire spre lacrimi se pleca, iar din dragostea cea întru Hristos spre bucurie era îndemnată. După aceea şi-a plecat sfântul său cap sub sabie şi tăiară pe Sfânta Elpida. Iar mama a primit trupul ei şi proslăvea pe Dumnezeu, bucurându-se de o vitejie ca aceasta a celor două fiice ale sale, vitejie la care şi pe a treia fiică o îndemna cu cuvinte dulci şi cu înţelepte sfaturi.

Apoi, chemând prigonitorul pe a treia fecioară, Agapi, o îndemnă pe ea, ca şi pe cele două, ca să se depărteze de Cel răstignit şi să se închine Artemidei. Dar în zadar s-a ostenit înşelătorul pentru că cine avea să rabde mai mult pentru Domnul cel iubit al său, precum Agapi, care se tâlcuieşte "dragoste", de vreme ce este scris: ***"tare ca moartea este dragostea, apa cea multă nu poate să stingă pe dragoste şi chiar râurile nu o vor îneca pe ea"***? Că n-au stins focul

dragostei celei către Dumnezeu în această fecioară apele cele multe ale dulceţilor lumeşti şi nu o înecară pe ea râurile primejdiilor şi ale chinurilor, ba încă se dă pe faţă dragostea ei cea mare prin aceea că era gata în orice vreme să-şi pună sufletul pentru iubitul său Iisus Hristos. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva să-şi pună sufletul pentru altcineva.

Iar cunoscând prigonitorul că nu poate să sporească nimic cu înşelăciune, a început a o chinui pe ea, vrând ca în feluri de munci să despartă pe Agapi de dragostea lui Hristos. Ci Sfânta alcătuia cu buzele cuvintele Apostolului: ***"Cine mă va despărţi de la dragostea lui Dumnezeu? Oare necazul sau strâmtoarea sau gonirea sau foamea sau golătatea sau primejdia sau sabia? În toate acestea biruiesc pentru cel ce m-a iubit pe mine" (Romani 8,35-37).***

Deci s-a început chinuirea ei aşa: a poruncit chinuitorul să o întindă pe ea la o roată şi cu toiege să o bată. Şi întinsă a fost Sfânta atât de mult, încât din trupul ei cel tânăr se desfăceau mădularele din încheieturile lor şi bătându-se, se roşea cu sângele ca o porfiră, iar pământul se adăpa din sângele ei ca din ploaie.

Apoi arseră un cuptor foarte tare pe care, arătându-l Sfintei, chinuitorul zicea: *"O, fecioară, numai atâta să zici: Mare este zeiţa Artemida! şi-ţi voi da drumul. Iar de nu vei zice aceasta, îndată într-acel cuptor ars vei arde".*

Iar Sfânta a zis: "Mare este Dumnezeul meu Iisus Hristos! Iar Artemida şi tu cu dânsa, să pieriţi".

Şi îndată prigonitorul mâniindu-se, a poruncit celor ce stau de faţă să o arunce în cuptor.

Iar ea, neaşteptând să o arunce cineva, singură s-a grăbit a intra şi umbla prin mijloc nearsă şi ca la un loc de răcoare dănţuia cântând şi binecuvântând pe Dumnezeu. Iar din cuptor îndată a ieşit focul asupra necredincioşilor celor ce stăteau împrejurul cuptorului şi a ars pe unii prefăcându-i în cenuşă, iar pe alţii i-a pârlit şi chiar pe împăratul, ajungându-l, l-a vătămat, încât a fugit departe de cuptor. Deci, se vedeau în acel cuptor şi alte oarecare fiinţe foarte luminoase dănţuind cu dânsa şi se prea mărea numele lui Hristos, iar necuraţii se ruşinau.

Apoi, stingându-se cuptorul, a ieşit Sfânta ca dintr-o cămară, mireasa cea frumoasă a lui Hristos, luminoasă şi sănătoasă.

Prinzind-o chinuitorii, după porunca împăratului, cu sfredele i-au găurit încheieturile, dar dumnezeiescul ajutor întărea pe Sfânta în muncile acelea, încât n-a murit. Pentru că cine ar fi putut răbda acestea? Oricine îndată ar fi murit. Însă iubitul ei Mire, Iisus Hristos, o întărea pe ea ca şi necuraţii de mai mare

ruşine să se umple, iar Sfintei mai multă răsplătire să i se înmulţească şi să se proslăvească puterea cea tare a lui Dumnezeu în vasul cel slab.

Mai pe urmă, prigonitorul bolnăvindu-se de pârlirea aceea a focului, a poruncit să o taie pe Sfânta cu sabia.

I*ar ea, auzind de tăierea sa, se bucură şi zicea: "Cum oare să binecuvântez mult lăudatul numele Tău, Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce mă iubeşti pe mine, roaba Ta, Agapi, că cu surorile mele mă rânduieşti pe mine, învrednicindu-mă ca aceleaşi munci pe care şi ele le-au pătimit pentru numele Tău să le pătimesc!?"*

Iar mama ei, Sfânta Sofia, neîncetat se ruga lui Dumnezeu pentru a treia fiică a sa ca să-i dea ei răbdare până la sfârşit şi zicea către dânsa: "A treia mlădiţă a mea, fiica mea cea prea iubită, nevoieşte-te până în sfârşit, pentru că pe bună cale mergi şi iată, ţi s-a împletit ţie cununa şi ţi s-a deschis cămara cea gătită şi Mirele stă aşteptându-te pe tine şi privind de sus la nevoinţa ta. Când îţi vei pleca capul sub sabie, el să primească sufletul tău cinstit şi fără de prihană; să-l cuprindă şi să te odihnească pe tine cu ale tale surori. Încă să mă pomeneşti şi pe mine, mama voastră, în împărăţia Mirelui nostru, ca milostiv să-mi fie mie şi să nu mă lipsească pe mine de partea voastră şi de petrecerea împreună întru slava Sa cea sfântă". Şi îndată o tăiară pe Sfânta Agapi cu sabia.

The Martyrdom of Sts. Sophia, Faith, Hope and Love, the Martyrs

Iar maica luând trupul ei, l-a pus într-o raclă frumoasă împreună cu trupurile Sfintelor Pistis şi Elpida şi a împodobit trupurile lor precum se cădea şi punându-le într-o căruţă, le-a dus din cetate ca la câteva stadii şi acolo cu cinste a îngropat pe fiicele sale, scăldate în lacrimi de bucurie, la un loc înalt. Apoi, însăşi ea, şezând lângă mormântul lor trei zile, se ruga lui Dumnezeu cu umilinţă şi a adormit cu somnul morţii în Domnul şi s-a îngropat de către credincioşi în acelaşi loc împreună cu fiicele cu care a avut parte de împărăţia cerească şi de încoronarea mucenicească, că deşi n-a suferit cu trupul, cu inima a pătimit mult pentru Hristos.

Aşa de înţelepţeşte şi-a sfârşit Sofia alergarea sa aducând Sfintei Treimi în dar pe cele trei îmbunătăţite fiice ale sale: Pistis, Elpida şi Agapi!

O, sfântă şi dreaptă Sofie! Care dintre femei s-a mântuit aşa prin naşterea de fii, precum tu, care ai născut nişte fiice ca acestea care Mântuitorului s-au făcut mirese şi pentru dânsul pătimind, cu dânsul acum împărăţesc şi se proslăvesc!

Cu adevărat tu eşti mamă minunată şi vrednică de bună pomenire, că privind la cele cumplite şi amare chinuri şi la morţile fiicelor tale celor iubite, nimic nu te-a durut de dânsele ca pe o maică, ci cu atât mai mult te-ai bucurat de darul lui Dumnezeu, mângâindu-te şi singură le-ai învăţat pe ele şi le-ai rugat să nu-şi cruţe viaţa lor vremelnică, ci să-şi verse fără de cruţare sângele pentru Hristos Domnul, de a cărui prea luminată faţă acum, prin vedere, te veseleşti la cer, cu sfintele tale fiice! Înţelepţeşte-ne şi pe noi ca să aducem roadele virtuţilor credinţei, nădejdei şi dragostei şi să ne învrednicim ca înaintea preasfintei, neziditei şi de viaţă făcătoarei Treimi să stăm şi să o slăvim pe ea în vecii vecilor. Amin.

Sfânta muceniță Sofia și fiicele sale, Pistis, Elpis și Agapis - drumul spre sfințenie

Având dragostea Domnului în inimă și învățându-le și pe cele trei fiice ale sale la fel, Sfânta Sofia a privit cum acestea au fost ucise de către păgâni și a murit, îndurerată, după trei zile de rugăciune.

***

Viețuind în secolul al II-lea, în Italia, Sfânta Sofia și fiicele sale au pătimit în vremea împăratului Adrian. Denunțate că sunt creștine și convocate să aducă jerftă zeiței Artemis, cele patru au refuzat să se lepede de Dumnezeu.

În vârstă de 9, 10 și 12 ani, cele trei fiice au fost omorâte în fața mamei, iar aceasta, îndurerată, le-a îngropat trupurile după un deal și după trei zile de rugăciune și-a dat duhul în mâinile Domnului.

Deasupra mormintelor a fost ridicată Biserica „Sfântul mucenic Pangratie”, Sfânta Sofia devenind ocrotitoarea capitalei Bulgariei.

Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe şi bine-biruitoare fecioare: Pistis, Elpis şi Agapis şi a maicii lor, Sofia.

În această lună (septembrie), în ziua a şaptesprezecea, pomenirea Sfintelor muceniţe şi bine biruitoare fecioare: Pistis, Elpis şi Agapis şi a maicii lor, Sofia.

Aceste sfinte au trăit în Italia, pe vremea împărăţiei lui Adrian (117-138).

Deci aducând pe Pistis, care era de doisprezece ani, şi mărturisind ea pe Hristos, au bătut-o cu toiege, şi i-au tăiat sânii, din care în loc de sânge a curs lapte, şi după alte chinuri, i-au tăiat capul.

După aceea pe Elpis, care era de zece ani, au supus-o de asemenea la felurite chinuri, şi la urmă, prin sabie şi-a primit şi ea moartea.

Tot aşa a fost chinuită şi Agapis, care avea nouă ani, şi la urmă i-au tăiat capul.

Iar maica lor, Sofia, trei zile pe urmă plângând pe mormântul lor, şi-a dat sufletul către Domnul.

Fresco of the Martyrdom of Sts. Sophia, Faith, Hope and Love, from Decani Monastery

Sinaxar - Sfintele muceniţe Sofía, Pístis, Élpis şi Agápi

Sfânta muceniţă Sofia era de fel dintr-un oraş mare al Italiei. Era o femeie modestă şi evlavioasă. A rămas văduvă foarte devreme. Din acest motiv, a fost silită să se stabilească în Roma cu cele trei fete ale ei, Pístis de doisprezece ani, Élpis de zece ani şi Agápi de nouă ani.

Le purta de grijă fiicelor, în ceea ce priveşte educaţia acestora, cu multă şi deosebită sârguinţă. Le îndruma să ia aminte la viaţa ei, a mamei lor, şi să se împodobească cu virtuţi, iar acelea purtau în inima lor frica de Dumnezeu şi dorirea Împărăţiei Cerurilor.

Toată lumea o lăuda pe văduva cu trei fiice, pentru frumuseţea lor trupească şi sufletească.

Ighemonul oraşului, Antioh, auzind despre ele, i-a făcut cunoscută împăratului Adrian credinţa creştină a Sofiei şi a celor trei fiice, iar acesta a dat ordin să fie aduse la judecată. S-au prezentat înaintea lui, având în inimile lor cuvintele Domnului nostru Iisus Hristos: ”Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar nu pot face rău sufletului” (Matei 10, 28).

Când le-a văzut în fața lui, Împăratul a rămas uimit de noblețea și de frumusețea sufletului lor, dar a încercat cu lingușiri să le păcălească să se lepede de credința lor.

Mama a răspuns: „Mă numesc Sofía, țara mea este Italia și părinții mei au fost printre primii nobili ai țării. Sunt creștină, slujitoare a adevăratului Dumnezeu, căruia m-am dedicat încă de la naștere”.

Adrian i-a admirat cumpătarea și modestia Sofiei. Învins de răspunsul acesteia, s-a îndreptat către fiicele ei. Deoarece și la acestea a găsit același curaj, le-a încredințat pentru trei zile femeii aristocrate Palládia, pentru a le învăța rânduielile idolatre. În zadar, însă, pentru că aceasta nu s-a putut atinge de spiritul lor curajos și de puterea credinței lor.

După trecerea celor trei zile, Pístis a fost adusă din nou la judecată, fiind îndemnată să ducă jertfă zeiței Ártemis. Însă fata a refuzat să facă ascultare, iar Împăratul, înfuriat, a dat ordin să înceapă chinurile muceniciei.

Înainte de a fi tăiat capul fetei, mama ei, Sofía, i-a spus: „Iubita mea fetiță, multe dureri am suferit în timpul nașterii tale și mult m-am obosit să ajungi la această vârstă. Acum însă au fost răsplătite eforturile mele cu prisosință, văzându-te răbdând mucenicește pentru Hristosul nostru.” Fata și-a plecat capul și cu bucurie a primit tăierea capului.

I-a venit apoi rândul și Elpídei, care a trecut prin același chin și a avut același sfârșit ca și sora sa. În cele din urmă, Împăratul a poruncit să fie adusă și Agápi.

Credea că aceasta, fiind mică și neputincioasă, va jertfi idolilor. „Nu te lăsa păcălit de vârsta mea!”, i-a răspuns aceasta. „Nu spera că m-ai putea convinge cu lingușirile tale”.

Binecuvântata mamă i-a spus fiicei ei celei mai mici: „Fata mea! Cu martiriul pe care l-ai trăit, i-ai cinstit pe părinții tăi și L-ai slăvit pe Dumnezeu. Mergi acum lângă Mirele tău Hristos”. Atunci Împăratul a poruncit să i se taie capul.

Trei zile mai târziu, mama lor, Sofia a venit la mormântul lor, și-a închis ochii și și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, rostind cuvintele: „Copiii mei iubiți, primiți pe mama voastră acolo unde și voi vă odihniți”.

Să avem parte de mijlocirile Sfintelor mucenițe Sofía, Pístis, Élpis și Agápi!

Sursa: **https://www.pemptousia.ro/2013/09/sfintele-mucenite-sofia-pistis-elpis-si-agapi-17-septembrie/**

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapi; Sfântul ierarh Dionisie, episcopul Cetăţii Albe-Ismail

Sfintele muceniţe Pistis, Elpis şi Agapi erau din Italia şi au trăit pe vremea împăratului Adrian (117-138). Erau fiicele unei văduve sărace, Sofia şi purtau numele celor mai de seamă virtuţi evanghelice: Credinţa (Pistis), Nădejdea (Elpis) şi Dragostea (Agapi).

Aşadar, mărturisind ele credinţa lor în Domnul Hristos şi prin rânduiala lor de viaţă creştină, creşteau în fiecare zi în rugăciune şi în fapte bune. Aflându-se că sunt creştine şi mărturisind ele cu mult curaj acest lucru, au fost chemate la scaunul împărătesc.

Pe drum, mama lor le povăţuia să nu se lepede de Hristos, chiar dacă ar fi să-şi piardă viaţa. În faţa împăratului, cu mult curaj au înfruntat toate chinurile pentru Domnul.

Aducând deci, pe Pistis, au bătut-o cu toiege, dar în loc de sânge a curs lapte. Apoi, au întins-o pe un grătar ars în foc şi rămânând nevătămată i-au tăiat capul.

Sora ei, Elpis, mărturisind pe Hristos, a fost bătută cu vine de bou, a fost aruncată în foc şi spânzurată, iar mai apoi tot trupul i-a fost strujit cu unghii de fier. A fost cufundată în smoală topită şi văzând păgânii că nu moare, i-au tăiat capul cu sabia.

La urmă au adus-o pe Agapi care mărturisind de asemenea pe Hristos a fost spânzurată cu capul în jos şi nevătămată rămânând, i-au tăiat şi ei capul. Şi aşa cele trei surori au primit cununa muceniciei.

Mama lor, Sofia, plângând trei zile pe mormântul lor, şi-a dat şi ea sufletul în mâna Domnului.

***

Sfântul Dionisie Erhan s-a născut în anul 1868 în satul Bardar din apropierea Chişinăului, din părinţi evlavioşi, Vasile şi Andriana. La botez a primit numele Dimitrie.

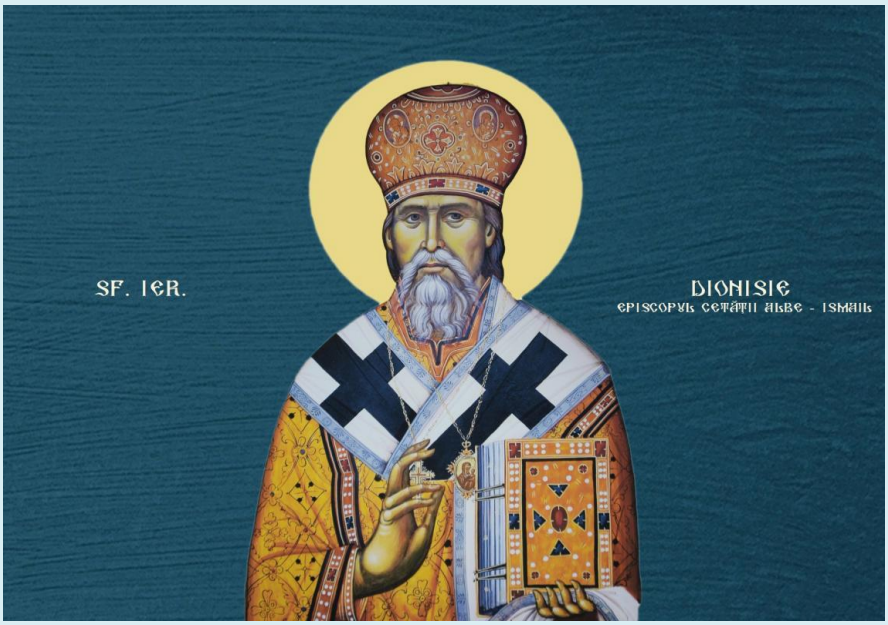

Pe când avea 15 ani, simţind dorul de Dumnezeu şi dorinţa de a deveni monah, a intrat în obştea Mănăstirii Suruceni. A devenit rasofor în 1890, monah în 1899, primind numele Dionisie, ierodiacon în 1900 şi ieromonah în 1904.

Remarcându-se prin viaţa sa curată, dar şi prin fermitate şi demnitate în apărarea neamului şi a credinţei, precum şi prin cultura sa, în anul 1908 a fost ales stareţ al Mănăstirii Suruceni.

Sfântul Dionisie a jucat un rol deosebit de important pentru înfăptuirea idealului de unitate naţională, mai ales că mulţi dintre membrii Sfatului Ţării îl aveau ca duhovnic. În luna mai a anului 1918 a fost ridicat la treapta de arhimandrit, iar în data de 22 iulie 1918 a fost ales arhiereu-vicar al Arhiepiscopiei Chişinăului şi Hotinului, cu titulatura „al Ismailului”. Hirotonia întru arhiereu a fost oficiată în Catedrala Mitropolitană din Iaşi.

În 1934 a devenit episcop al Cetăţii Albe şi Ismailului, unde a păstorit timp de şase ani. După pactul Ribbentrop-Molotov şi cedarea Basarabiei, s-a refugiat în ţară, fiind locţiitor al Episcopiei Argeşului în perioada 1940-1941.

A trecut la Domnul în 17 septembrie 1943, la Spitalul Central din Chişinău.

A fost înmormântat într-o criptă de lângă biserica Mănăstirii Suruceni, de care era legat sufletește. Trupul său a fost găsit neputrezit în timpul unor lucrări de consolidare efectuate la Mănăstirea Suruceni, în data de 10 iulie 2018.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Dionisie, episcopul Cetăţii Albe-Ismail; Sfintele muceniţe Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapi

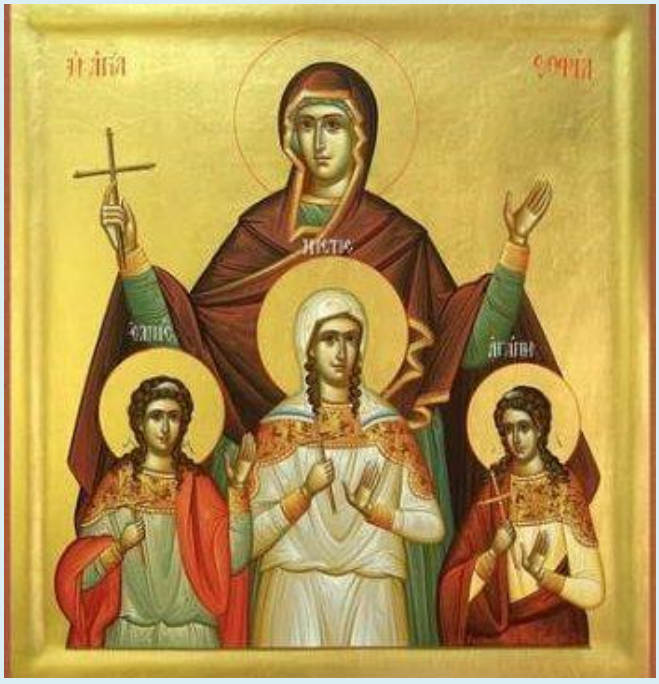

Sfânta muceniță Sofia a trăit în timpul împăratului Adrian (117-138) și fiind căsătorită a născut trei fiice, cărora le-a pus numele după cele trei virtuți creștine: Pistis (Credința), pe a doua Elpis (Nădejdea), pe a treia Agapis (Dragostea).

Sfânta Sofia rămânând văduvă după naşterea celor trei fete, le-a crescut pe acestea în credința creștină. Domnitorul Antioh, auzind de înțelepciunea și frumusețea celor trei fete și convingându-se că sunt creștine, l-a înștiințat pe împăratul Adrian, care în scurt timp a trimis slujitorii pentru a le aduce pe cele trei fete la palat.

Împreună cu ele a venit și mama lor, care le-a întărit în credință sfătuindu-le și învățându-le. Împăratul dorind să le facă să jertfească zeiței Artemida, cele trei fete au refuzat cu desăvârșire, mărturisind credința în Domnul nostru Iisus Hristos, singurul și adevăratul Dumnezeu.

Atunci ele au fost supuse supliciilor, suferind moarte martirică și îmbrățișând cununa muceniciei. Mama lor le-a luat trupurile şi le-a îngropat, ea însăși trecând la Domnul în timp ce se afla la mormintele fetelor sale.

Troparul, glas 4: Mieluşele cuvântătoare, prin mucenicie v-aţi adus Mielului şi Păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos şi credinţa păzind-o. Pentru

aceea, cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

***

Episcopul Dionisie reprezintă una dintre cele mai marcante personalități ecclesiastice basarabene din prima jumătate a secolului trecut, fiind unul dintre luptătorii pentru realizarea statului național unitar român.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât joi, 25 octombrie 2018, canonizarea sa în anul în care s-au împlinit 100 ani de la alegerea lui ca arhiereu.

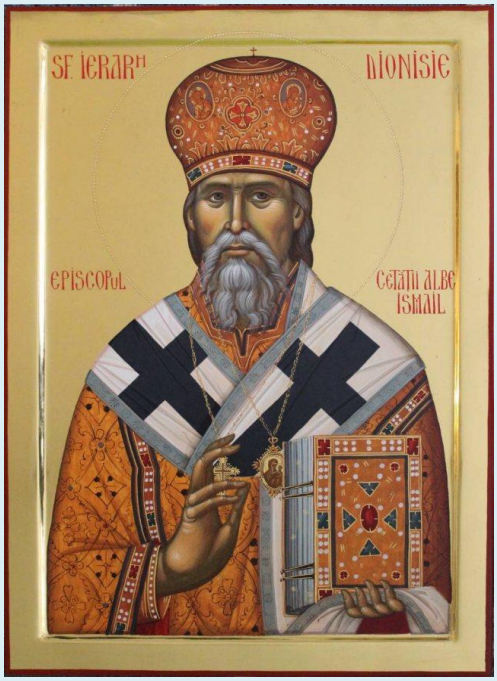

Dimitrie, după numele de botez, viitorul episcop Dionisie s-a născut în anul 1868, în satul Badar din Republica Moldova.

La numai 15 ani, în data de 28 noiembrie 1883, a intrat în obştea mănăstirii Suruceni, din apropierea Chişinăului.

A parcurs toate etapele vieții monahale devenind, pe rând, rasofor în anul 1890, monah în anul 1899, primind numele Dionisie, ierodiacon în anul 1900 și ieromonah în anul 1904.

Remarcându-se printr-o viață aleasă, în anul 1908 a fost ales stareț al mănăstirii Suruceni.

Într-un articol publicat în Ziarul Lumina, semnat de prea sfinţitul părinte Veniamin, episcopul Basarabiei de Sud, preciza că „*tânărul stareț a avut un rol important în afirmarea identității românești, în cunoaşterea istoriei Bisericii din Basarabia şi în realizarea idealului de unitate națională în perioada premergătoare momentului istoric de la 27 martie 1918, dar și după”.*

În luna mai a anului 1918 a fost ridicat la treapta de arhimandrit, iar în data de 22 iulie 1918 a fost ales ca arhiereu vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului și Hotinului, cu titulatura al Ismailului, fiind hirotonit în Catedrala Mitropolitană din Iași.

În anul 1934 a fost ales episcop al Cetății Albe și Ismailului, unde a păstorit până în anul 1940.

După pactul Ribbentrop-Molotov și cedarea Basarabiei, s-a refugiat în țară, unde a păstorit credincioșii din Episcopia Argeșului, între anii 1940-1941.

Ulterior s-a întors la mănăstirea sa de metanie, trecând la Domnul în data de 17 septembrie 1943, la Spitalul central din Chișinău.

Demersurile pentru canonizarea episcopului Dionisie Erhan au aparţinut Episcopiei Basarabiei de Sud.

Trupul episcopului Dionisie Erhan a fost găsit neputrezit în timpul unor lucrări de consolidare efectuate la Mănăstirea Suruceni, în data de 10 iulie 2018.

Troparul, glas 1: Din tinerețe ai slujit lui Dumnezeu cu smerenie, sufletul ți l-ai hrănit cu Sfintele Scripturi, iar prin rugăciune stăruitoare și viață virtuoasă, te-ai făcut lăcaș al darurilor Duhului Sfânt și ai fost vrednic păstor al românilor basarabeni. Pentru aceasta, Sfinte ierarhe Dionisie, îndrăznire câștigând către Hristos Dumnezeu, roagă-te pentru sufletele noastre.

Pr. Ciprian Apetrei - Calendar Ortodox - Înţelepciunea şi fiicele sale: Credinţa, Nădejdea şi Dragostea

Biserica Ortodoxă sărbătoreşte astăzi pe Sfânta muceniţă Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis; Sfânta muceniţă Teodota; Sfânta muceniţă Agatoclia; Sfinţii mucenici episcopi Pilevs şi Nil, Patermutie şi Ilie şi alţi 46 împreună cu ei († 310).

Sfânta muceniţă Sofia a trăit în timpul împăratului Adrian (117-138) şi fiind căsătorită a născut trei fiice, cărora le-a pus numele după cele trei virtuţi creştine: Pistis (Credinţa), pe a doua Elpis (Nădejdea), pe a treia Agapis (Dragostea).

Sfânta Sofia rămânând văduvă după naşterea celor trei fete, le-a crescut pe acestea în credinţa creştină.

Domnitorul Antioh, auzind de înţelepciunea şi frumuseţea celor trei fete şi convingându-se că sunt creştine, l-a înştiinţat pe împăratul Adrian, care în scurt timp a trimis slujitorii pentru a le aduce pe cele trei fete la palat.

Împreună cu ele a venit şi mama lor, care le-a întărit în credinţă sfătuindu-le şi învăţându-le.

Împăratul dorind să le facă să jertfească zeiţei Artemida, cele trei fete au refuzat cu desăvârşire, mărturisind credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos, singurul şi adevăratul Dumnezeu. Atunci ele au fost supuse supliciilor, suferind moarte martirică şi îmbrăţişând cununa muceniciei.

Mama lor le-a luat trupurile şi le-a îngropat, ea însăşi trecând la Domnul în timp ce se afla la mormintele fetelor sale.

The Martyrdom and Burial of Sts. Faith, Hope and Love, the Martyrs

Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare: Pistis, Elpis şi Agapi şi a maicii lor Sofia (†137)

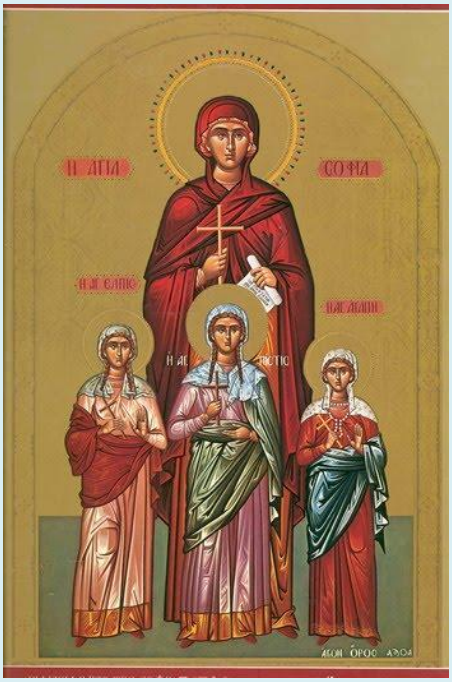

Luna septembrie în 17 zile: pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare: Pistis, Elpis şi Agapi şi a maicii lor Sofia (†137)

Aceste Sfinte muceniţe au fost din Italia, pe vremea împărăţiei lui Adrian (117-138). Erau fiicele unei văduve sărace, Sofia, şi se numeau: Pistis, care avea 12 ani, Elpis, 10 ani şi Agapi, 9 ani. Toate, împreună, purtau astfel numele celor mai de seamă bunătăţi evanghelice, adică: Credinţa (Pistis), Nădejdea (Elpis) şi Dragostea (Agapi), mărturisind, totodată, atât credinţa lor în Domnul Hristos, cât şi rânduiala lor la viaţă împreună, crescând, în fiecare zi, în rugăciune şi în fapte bune.

Deci, s-a aflat că sunt creştine şi au fost chemate la scaunul împărătesc să-şi mărturisească credinţa, iar pe drum, mama lor le povăţuia să nu se lepede de Hristos, chiar cu preţul vieţii lor.

Aducând, deci, pe Pistis, iar ea mărturisind pe Hristos, au bătut-o cu toiege şi i-au tăiat sânii cu fier, dar în loc de sânge a curs lapte. După aceea, au întins-o pe un grătar ars în foc şi, rămânând nevătămată, i-au tăiat capul.

Veni la rând sora ei, Elips, care, mărturisind şi ea credinţa în Hristos, a fost bătută cu vână de bou, aruncată în foc, spânzurată şi strunjită cu unghii de fier. A fost cufundată, în sfârşit, într-o căldare cu smoală topită şi, prin minune izbăvindu-se, şi-a primit şi ea moartea prin sabie.

Aduseră, apoi, pe Agapi care, mărturisind asemenea şi ea pe Hristos, a fost spânzurată cu capul în jos şi, nevătămată rămânând, după toate celelalte chinuri, îi tăiară şi ei capul.

Iar maica lor, Sofia, plângând trei zile în urmă pe mormântul lor, şi-a dat şi ea sufletul în mâna Domnului.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre mânie şi pocăinţă

Un frate oarecare avea necaz asupra altui frate, care, înţelegând că acela are necaz asupra lui, a mers la dânsul, vrând să se smerească, să-şi ceară iertare şi să se împace cu dânsul.

Deci, bătând el la uşa fratelui, acela n-a vrut nicidecum să-i deschidă şi să-l primească. Iar acesta, dacă a văzut că nu-i deschide, s-a scârbit şi el, şi, mergând la un bătrân, i-a spus lui despre acel frate, jelindu-se că are necaz pe el şi a mers la dânsul să-şi ceară iertăciune şi să se împace cu dânsul, dar nu l-a primit, nici nu i-a deschis lui uşa.

Iar bătrânul i-a zis lui: "Caută, fiule, şi ia seama că poate ai vreun gând în inima ta, că tu nu eşti cu nimic vinovat, nici nu i-ai făcut lui vreun rău, ci el a făcut rău şi el este vinovat. Şi, aşa, pe tine însuţi te îndreptăţeşti, iar pe el îl învinovăţeşti. Deci, pentru aceasta, nu-i dă lui Dumnezeu îndemn ca să-ţi deschidă şi să te primească, fiindcă mergi la dânsul nu cu adevărată pocăinţă, ci cu făţărnicie. Deci, mergi şi pune în inima ta, că tu ai greşit şi că tu eşti vinovat, iar pe dânsul

dezvinovăţeşte-l şi aşa îi va da lui îndemnare şi umilinţă, ca să se smerească şi să se împace cu tine."

Şi i-a spus lui această povestire: "Erau doi oameni mireni, în Egipt în ţinutul Alexandriei şi erau amândoi cu bună cucernicie şi cu viaţă bună. Aceştia, sfătuindu-se amândoi, au lăsat lumea şi s-au călugărit împreună. Şi auzind ei citindu-se cuvântul ce este scris în Sfântă Evanghelie, care zice că unii s-au scopit (castrat) pe sine pentru Împărăţia Cerului, şi râvnind acelui cuvânt, s-au scopit pe sine amândoi. Şi, neştiind ei puterea dumnezeieştii Scripturi, li se părea că mare bunătate au făcut ei cu acea faptă, că s-au scopit pe sine pentru Împărăţia Cerului. Iar arhiepiscopul, auzind de acest lucru al lor, i-a despărţit pe ei de Sfânta Biserică. Iar ei se răzvrăteau asupra arhiepiscopului, zicând că pentru oarecare pizmă şi fără dreptate i-a despărţit pe ei de Biserică şi s-au sfătuit să meargă la arhiepiscopul Ierusalimului, să se jeluiască şi să-şi spună pricina lor şi acela îi va binecuvânta şi-i va împăca, iarăşi, pe ei cu Biserica.

Deci au mers la arhiepiscopul Ierusalimului şi au început a se jelui pentru strâmbătatea ce le-a făcut lor arhiepiscopul Alexandriei, de i-a despărţit pe ei de Biserică, şi spunându-i şi pentru care pricină i-a despărţit. Iar arhiepiscopul Ierusalimului, auzind acestea, a zis lor: "Şi eu vă despart pe voi."

Iar ei, auzind aceasta, s-au necăjit foarte. Şi, sfătuindu-se, au zis unul către altul: "Să mergem, frate, la arhiepiscopul Antiohiei şi acela văzând supărarea şi strâmbătatea ce tragem, nefiind vinovaţi, îşi va face milă şi ne va primi pe noi." Şi aşa au mers la arhiepiscopul Antiohiei şi i-au spus lui jalba şi pricina lor, iar arhiepiscopul, auzind, a zis lor: "Şi eu vă despart pe voi." Iar ei, în loc de nădejdea ce aveau că-i va bucura acel arhiepiscop, auziră dimpotrivă şi pe acesta, ca şi pe ceilalţi, zicându-le: "Şi eu vă despart pe voi."

Şi s-au sfătuit aceia să meargă la Roma, la papă, zicând: "Să mergem, frate, la papă şi el ne va primi pe noi şi ne va da izbândă nouă faţă de toţi ceilalţi." Şi aşa, au plecat, şi au mers la Roma, la papă şi s-au jeluit şi au spus papei toată pricina lor, şi cum toţi arhiepiscopii, necăutându-le dreptatea şi nevinovăţia, i-au despărţit pe ei de Sfânta Biserică, fără de nici o pricină sau vină. Iar papa, auzind acestea, le-a zis lor: "Şi eu vă despart pe voi." Iar ei, auzind şi de la papă tot acelaşi cuvânt pe care l-au auzit de la ceilalţi arhiepiscopi, vorbeau între ei, zicând: "Ce vom face, frate, că aceştia sunt uniţi toţi la un cuvânt, fiindcă ei se adună în soboare, toţi la un loc, şi se sfătuiesc şi se unesc să ţie toţi una şi să fie toţi într-un cuvânt. Ci noi, frate, să mergem la Sfântul Epifanie, arhiepiscopul Ciprului şi să ne jeluim şi să-i spunem lui toată pricina noastră. Şi acela, fiind om sfânt şi prooroc şi cunoscător, ne va cunoaşte supărarea şi nevinovăţia noastră şi necazul ce tragem fără dreptate şi ne va primi pe noi. Şi aşa, ieşind din cetatea Romei, au plecat şi au mers la Cipru.

Şi dacă s-au apropiat de cetatea unde era Sfântul Epifanie, Dumnezeu i-a descoperit Sfântului venirea acelor doi călugări şi osteneala şi pricina lor. Iar Sfântul Epifanie, înştiinţându-se despre dânşii, îndată a trimis pe un cleric al său întru întâmpinarea lor, ca să le spună că nici în cetatea lui să nu îndrăznească să intre, că nu-i primeşte pe ei.

Iar ei, auzind aceasta, s-au umilit în inimile lor şi s-au smerit pe sine, vorbind unul către altul şi zicând: "Cu adevărat, frate, noi am greşit lui Dumnezeu. Şi pentru ce, dar, umblăm zbuciumându-ne, vrând să ne îndreptăţim noi? Că, iată, aşa precum socoteam noi, toţi fără de dreptate şi fără de nici o vină, unul după altul, ne despărţiră pe noi de Sfânta Biserică. Iar acesta, încă nici n-am mers la dânsul să ne jeluim lui şi să ne spunem pricina noastră, şi nici nu ne-a văzut pe noi, ci, fiind el om sfânt şi prooroc cunoscător, iată că Însuşi Dumnezeu i-a descoperit lui şi i-a arătat venirea noastră la dânsul şi greşeala noastră, pentru care ne-a poruncit nouă nici în cetatea lui să nu intrăm. Pentru aceea, frate, în zadar ne ostenim noi, umblând să ne îndreptăţim, că noi am greşit lui Dumnezeu şi Dumnezeu i-a arătat lui greşelile noastre. Pentru aceea, nu numai că nu ne primeşte pe noi să vedem faţa lui, dar nici în cetate nu ne dă voie să intrăm."

Şi aşa au început a se umili şi a plânge şi a se smeri, cunoscându-şi greşeala şi păcatul lor. Iar cunoscătorul de inimi, Dumnezeu, văzându-i pe dânşii că şi-au cunoscut greşeala lor şi că s-au umilit în inimile lor şi se smeresc, căindu-se de păcatul lor, a descoperit şi a arătat iarăşi şi aceasta Sfântului Epifanie, că şi-au cunoscut păcatul şi că se smeresc, căindu-se. Şi i-a poruncit lui să trimită ca să-i cheme şi să-i primească pe ei, că şi-au cunoscut greşeala lor şi că se căiesc.

Şi a trimis Sfântul Epifanie la dânşii şi i-a chemat la sine şi, cu multe cuvinte de folos i-a învăţat şi i-a mângâiat pe ei şi i-a primit în Sfânta Biserică şi i-a împărtăşit pe ei cu Sfintele Taine şi a scris pentru dânşii la arhiepiscopul Alexandriei, zicând: "Primeşte, frate, pe fiii tăi, că adevărat, acum, s-au smerit şi s-au pocăit. Şi aşa i-a trimis pe ei la locul lor."

Această povestire, spunând-o bătrânul fratelui, i-a zis lui: "Iată fiule, aceasta este adevărata tămăduire a sufletului, ca întru toate lucrurile să ne smerim, defăimându-ne şi ocărându-ne, descoperindu-ne şi vădindu-ne înaintea lui Dumnezeu păcatele noastre, iar nu ale fratelui nostru".

Acestea auzindu-le, fratele s-a umilit în inima sa şi a făgăduit că va face după cuvântul bătrânului. S-a dus, iarăşi, cu smerenie la acel frate, care avea necaz pe el, să se roage să-l ierte pe el şi, bătând la uşa chiliei, îndată a auzit şi i-a deschis lui. Şi mai înainte de a se pleca el şi de a-şi cere iertăciune, acela s-a închinat lui cu smerenie, zicând: "Iartă-mă, frate, că te-am scârbit pe tine". Şi aşa, cu

dragoste, din tot sufletul, sărutându-se unul cu altul, s-a făcut mare bucurie între dânşii.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Sofia [înţelepciune] şi a celor trei fiice ale ei: Pistis, Elpis şi Agapis [Vera, Nada şi Liubov - credinţa, nădejdea şi dragostea]

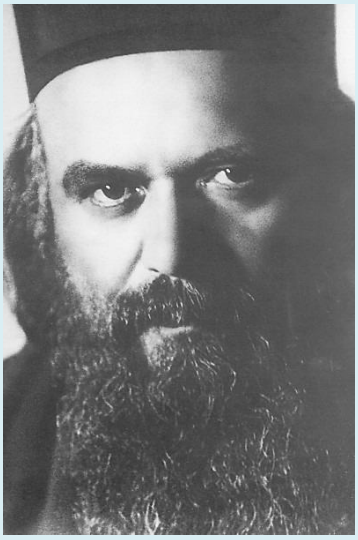

Ele au trăit şi au luat mucenicia la Roma, sub domnia împăratului Hadrian. Sofia era o femeie foarte înţeleaptă, precum şi numele a arătat-o. Ea a rămas văduvă, dar s-a îngrădit pe sine şi pe fiicele ca şi cu un zid de Sfânta Credinţă Ortodoxă.

Când braţul criminal al lui Hadrian s-a întins şi asupra casei Sofiei, fiica ei cea mai mare, Pistis, era în vârstă de doisprezece ani, Elpis, de zece ani, iar Agapis, mezina, avea nouă ani.

Aduse înaintea judecătorului, maica şi fiicele ei se ţineau cu toatele de mână, „ca o cunună strâns împletită”.

Ele au mărturisit cu smerită putere credinţa lor în Hristos Domnul şi au refuzat să aducă jertfe înaintea idolului Artemidei. Torţionarul a chinuit fiicele sub ochii mamei lor.

Maica şi-a întărit fiicele, ca o înţeleaptă, ca să rabde până la sfârşit: „Sănătate veşnică este Mirele vostru Ceresc, Hristos Domnul şi Stăpânul. El este frumuseţea negrăită şi viaţa. Când călăii vor sfârteca trupurile voastre El vă va îmbrăca cu straiul nestricăciunii şi al nemuririi. Rănile voastre vor străluci în ceruri ca stelele”.

Fiicele au fost torturate bestial, pe rând, sub ochii maicei lor, care le întărea cu duhul. Ele au fost bătute, biciuite, aruncate în foc şi în păcură încinsă, iar la urmă decapitate cu sabia una după cealaltă.

Sofia a luat trupurile fiicelor ei, le-a scos în afara cetăţii şi le-a îngropat cu cinste. Făcând aceasta, ea nu s-a întors la casa ei, ci a rămas la mormântul fiicelor, unde timp de trei zile şi trei nopţi, a plâns şi s-a rugat lui Dumnezeu, dându-şi astfel în mâinile Lui mucenicescul ei suflet.

Ea acum se veseleşte şi dănţuieşte în ceruri împreună cu fiicele ei.

Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Pistis, Elpis şi Agapis, şi la maica lor, Sofia

Sofia atotînţeleapta pre Domnul a slăvit:
Ea Lui jertfă a adus frumoasele ei fiice.

Ea fiicelor a zis:
„Nu vă temeţi de chinuri,
Ci răbdaţi în credinţă, întru Hristos Domnul
Vă întăriţi.

Nu vă temeţi de chinuri,
Dispreţuiţi durerea,
de trupurile voastre nu vă fie milă:
E-atât de bine în cer!

O, strălucite va face Domnul
Ale voastre trupuri în cer!

De frumuseţea voastră aceasta nu vă fie milă,
Căci cu frumuseţe cerească Domnul
Vă va îmbrăca: voi în ale Lui ceruri veţi străluci
Mai mult decât stelele,
căci fiicele împăratului împăraţilor veţi fi!

După această viaţă să nu vă pară rău,
Căci plină de silnicie şi putrejune este.
Cel mult un veac omul
Are parte de ea.

Ci viaţa cea ferice, cea adevărată,
Fără capăt este, şi-n Cer o veţi avea.

De pământeştii prieteni rău să nu vă pară,
Mai mari şi buni prieteni în ceruri veţi găsi:
Pe voi toţi sfinţii acolo vă aşteaptă.

După trupeştile rudenii să nu vă pară rău,
Căci rude mai dragi voi veţi afla
În mucenicii cei slăviţi din ceruri".

Astfel povăţuit-a maica
Pe cele trei fiice-ale ei,
Pe când ele spre cer se înălţau,
Una câte una.

Ca trei porumbe albe,
Curate, fără vină,
Ele-au zburat în nalturi, la Sânul lui Hristos.

Mucenicescul suflet al maicii,
Curmă lor le-a urmat,
Şi le-a aflat în Ceruri, măreţe, proslăvite:

Acolo Atotmilostivul primeşte
Sfintele lor rugăciuni.

Unul este Învăţătorul vostru, Hristos…

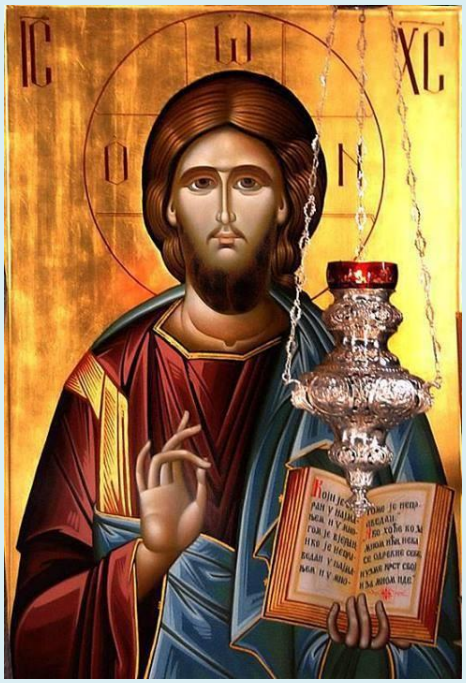

Fericit bărbatul care nu vrea să fie nimănui învăţător, nici cârmuitor. Asupra unui bărbat ca acesta veghează trei crăiese cereşti: numele celei dintâi e Irina, al celei de-a doua Sofia, iar celei de-a treia Evdoxia. Adică: Pace, Înţelepciune şi Slavă. Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Nici vă chemaţi învăţători, că unul este Învăţătorul vostru, Hristos. (Mat. 23, 10)

Voi, care citiţi mereu Sfânta Scriptură, veţi simţi poate povara de a face legătura între această poruncă limpede şi desluşită şi o altă poruncă: Mergeţi şi propovăduiţi! sau cu aceea: Mergând învăţaţi toate neamurile. (Mat. 28, 19) El îi trimite să înveţe, dar îi opreşte să se numească învăţători – cum se poate una ca aceasta? Cu adevărat ar fi greu de înţeles aşa ceva, dacă El nu ar fi zis la sfârşit: că unul este Învăţătorul vostru, Hristos. Iar aceasta înseamnă: “Eu sunt învăţătorul şi învăţătura este a mea. Eu sunt învăţătorul unic al unei învăţături care este unică, iar voi sunteţi numai propovăduitori ai învăţăturii mele. Eu am adus învăţătura mea din ceruri şi eu v-am făcut-o cunoscută. Nu aţi găsit-o voi, nici nu aţi descoperit-o, ci aţi auzit-o şi aţi primit-o de la Mine. Eu sunt învăţătorul. Al vostru este a împărţi cuvintele mele oamenilor, aşa cum aţi împărţit cele cinci pâini pe care Eu le-am blagoslovit şi le-am înmulţit. Atunci Eu am fost Gazda, iar voi aţi slujit la masa mea. Acum vă zic: Eu sunt Învăţătorul, iar voi sunteţi slujitorii cuvântului lui Dumnezeu”.

Prin aceasta, Domnul a vrut întâi de toate să întărească faptul că numai El este Învăţător al mântuitoarei şi cereştii învăţături, în adevăratul şi deplinul înţeles al

cuvântului; în al doilea rând, a vrut să-i ferească din vreme pe ucenici de mândrie – de care nu se pot feri cei ce singuri îşi zic dascăli ai învăţăturii izvidite de ei şi, în al treilea rând, fiind doar propovăduitori şi purtători ai învăţăturii lui Dumnezeu, nu a lor, trebuia să fie cu mare luare aminte ca să predanisească după cum au primit, nimic adăugând, nimic scoţând.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, episcopul Ohridei şi Jicei, Prin fereastra temniţei, Editura Predania, Bucureşti, 2007, pp. 45-46)

La ce ajută Sfinţii?

Chiar dacă toţi oamenii care Îl cinstesc pe Dumnezeu, canonizaţi sau „separaţi” de lume, pot fi numiţi sfinţi (Ee: Fapte 9, 13,32,41; Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 2), unii sunt deja slăviţi în Hristos, odihnindu-se în lumina necreată a Împărăţiei veşnice a lui Dumnezeu.

Aceştia sunt luminătorii Bisericii care răspândesc lumina lor în întunericul lumii în care trăim, chiar şi dacă şederea noastră este temporară. Ei au luptat lupta cea bună, au terminat cursa şi şi-au păstrat credinţa (2 Tim. 4, 7). Chiar şi în odihna lor, sunt mai vii în Hristos decât suntem noi. Şi tocmai de la aceşti sfinţi cunoscuţi (sau necunoscuţi) căutăm nu numai inspiraţie şi încurajare dar şi mijlocire; văzând în ei exemple pline de răbdare ale felului în care trebuie să vorbim, trăim şi să murim în Hristos.

Unii creştini se opun ideii de a-i cinsti pe Sfinţi, fie că asta ar însemna să se închine moaştelor şi icoanele lor sau să se roage lor, fiind de părere că trebuie să ignore ceea ce se află deja cu noi în Biserică de pe acest pământ. Aceştia consideră că până şi „a vorbi cu morţii” este un pericol întrucât fie nu pot fie nu vor să ne răspundă sau să ne corecteze atunci când ne îndepărtăm de la calea cea dreaptă dar strâmtă.

Dar aşa să fie oare? Este acesta un pericol real sau o închipuire greşită? Din contră, eu cred că pericolul este mult mai mare dacă trăim fără sfinţi.

Crescând baptist, petreceam mult timp cu grupul de tineri din parohia noastră. Practic fiecare biserică baptistă din Centura Biblică (termen folosit pentru a desemna regiunea de Sud-Est şi central sudică a S.U.A – n.tr) are un astfel de grup, unde tinerii nu numai că socializează dar şi învaţă mai multe despre credinţă. Liderul grupului de tineri, de obicei în vârstă de 20 şi ceva de ani, absolvent al seminarului era mai mult decât un conducător pentru aceşti tineri: era un model de urmat, mentor, confident şi prieten. Majoritatea studenţilor şi-au povestit multe lucruri personale acestei persoane, ca să nu mai pomenim de identitatea sau nădejdea lor de creştin.

Iar odată cu această prea slăvire a unei persoane aflate încă în viaţă vine un mare pericol: Ce se întâmplă atunci când eşuează? Când se iscă un scandal? Când se creează un conflict sau o „ceartă urâtă" între ea şi cei pe care ea îi îndrumă?

Acest lucru se întâmplă mai des decât aş vrea să îmi amintesc (aventuri cu fete din grupul de tineri de exemplu sau probleme financiare). Iar la final, credinţa multor studenţi era pierdută. Cel mai mare model al lor, prieten şi învăţător spiritual, s-a dovedit a fi un şarlatan şi un mincinos. Credinţa lor era pierdută precum şi viaţa liderului sau grupul de tineri.

Acest tip de tragedie şi pierdere a încrederii poate avea loc în mai multe situaţii, desigur şi nu se limitează la un singur fel de credinţă sau la un anumit grup. Însă ceea ce vreau să spun este că a crede numai în cei vii nu este întotdeauna un lucru înţelept. De fapt, cel mai înţelept lucru este să îi cauţi şi pe cei care, precum a scris Sfântul apostol Pavel, au luptat lupta cea bună şi au încheiat cursa, o cursă care ne este întinsă nouă, fiecărui creştin.

Iar în persoana lui Iisus şi a Sfinţilor Săi avem acest tip de exemplu, avem garanţia credinţei, modele de urmat care nu ne vor dezamăgi sau lăsa singuri. Aceşti oameni ne pot ajuta în cursa noastră de oameni muritori către Rai.

Imaginaţi-vă pentru o clipă că sunteţi arestaţi pentru că sunteţi creştini. Sunteţi mama sau tatăl a trei copii mici, trei fiice. Aveţi de ales între două lucruri: primul este să vă lăsaţi fiicele să fie omorâte în faţa voastră, una după alta. Cea de-a doua este să vă lepădaţi public de Hristos, oferind jertfe unui zeu fals.

Ce aţi face? Veţi privi cum viaţa se va scurge din chipurile fiicelor voastre dragi, în timp ce ele cer îndurare? Sau vă veţi lepăda de Iisus? Nu e uşor nici măcar să ne imaginăm un astfel de scenariu îngrozitor şi mulţi dintre noi ar vrea să creadă că au tăria sufletească de a face alegerea corectă.

Dar am face-o? Ar face-o soţiile noastre sau membrii apropiaţi ai familiei, cei de la care căutăm îndrumare dar şi tărie sufletească, psihică şi emoţională?

În timpul persecuţiei împăratului roman Hadrian (cca. 126 d.Hr), o mamă pe nume Sofia s-a confruntat cu această decizie: să îşi lase fiicele să fie ucisă sau să se lepede de Hristos şi să se închine regelui. Fiind creştini din Italia convertiţi, Sfânta Sofia şi cele trei fiice ale sale: Pistis, Elpis şi Agape de 12, 10 şi 9 ani, au pătimit pentru credinţa lor. Sofia a trebuit să privească cum fiicele sale, de la cea mai mare la cea mai mică au fost torturate şi apoi decapitate. După ce a jelit la mormântul lor trei zile, Sofia a adormit şi ea întru Hristos.

Vă puteţi imagina suferinţa? Groaza? Ca părinte abia pot să mă gândesc la aceasta. Şi totuşi, de aceea avem nevoie de Sfinţi. De aceea avem nevoie de exemplele lor, nu doar ca amintire a modului în care ar trebui să trăim pentru Hristos, ci ca o amintire a modului în care trebuie să murim, cum să pătimim alături de Hristos ca moştenitori ai veşnicei împărăţii în El.

Având-o pe Sfânta Sofia, nu trebuie să ne închipuim ce am fi făcut noi sau alţii în situaţia sa. Deşi este greu, nu trebuie ca speranţa sau credinţa să ne fie zdruncinate de alegerile greşite ale altcuiva. Nu trebuie să ne pierdem încrederea atunci când şi noi suntem persecutaţi sau în faţa suferinţelor de aici şi acum; în tensiunea dintre deja şi nu încă.

Sfânta Sofia, prin chinurile pe care le-a îndurat de dragul mântuirii sale şi nu numai, ci şi a mântuirii fiicelor sale biruitoare muceniţe, în ce situaţie din viaţa

noastră nu ar putea ea să mijlocească pentru noi? Prin ce încercări am putea trece, pe care ea să nu le înţeleagă sau să nu poată fi alături de noi?

De aceea cinstim sfinţii precum Sfânta Sofia, de aceea ne rugăm ei şi celor trei fiice ale sale, fiice care au pierit atât de tinere, dar care au biruit totuşi moartea prin învierea Domnului Iisus Hristos. Am fost asiguraţi că rugăciunile drepţilor sunt puternice (Iacov 5, 16) şi că nu este nimeni mai drept decât sfinţii.

Repet, cinstim Sfinţii pentru că au îndurat până la final. Fiind cei care au terminat cursa, se roagă ca fiece pas al nostru să fie călăuzit spre final. Întrucât au terminat cursa ce li s-a întins, acum se odihnesc în slava lui Hristos din ceruri, în prezenţa Sfintei Treimi. Un loc unde nu este nici boală sau suferinţă, suspin sau tristeţe, moarte sau boală.

traducere şi adaptare: Lucian Filip
sursa: http://onbehalfofall.org

Postolache Ana Maria - Sfânta Sofia - ocrotitoarea mamelor și povățuitoarea copiilor

Lumea în care trăim astăzi ne oferă tot mai puține modele demne de urmat. Pentru copii, părinții ar trebui să reprezinte exemplul cel mai bun de viețuire virtuoasă. Însă câte mame își mai cresc fiii și fiicele în frica de Dumnezeu? Cea mai importantă piatră din temelia unei educații bune este credința în Dumnezeu. Pe aceasta părinții trebuie să le-o insufle copiilor lor, ca aceştia să poată înțelege care este sensul vieții lor pe pământ și care este ținta spre care merg.

Sfânta Sofia este un astfel de exemplu, o mamă care și-a crescut cele trei fete în credință. Toate s-au învrednicit de cununa mucenicească, mărturisind credința cu prețul vieții lor. Aceste sfinte au trăit pe vremea împăratului păgân Adrian (anii 117-138), în Italia.

Sofia a dăruit fiicelor sale numele celor mai mari virtuți creștinești: Pistis - care înseamnă credință, Elpis - care înseamnă nădejde și Agapis - care înseamnă dragoste. Rămase orfane de tată din copilărie, fetele au fost crescute de mama lor, care le-a insuflat dragostea de Dumnezeu și de Biserică. Erau atât de înțelepte și frumoase încât vestea lor a ajuns până la urechile prefectului orașului, și apoi până la împărat. Acesta a poruncit ca fetele să fie aduse la palatul său, propunându-le să se lepede de credința în Hristos și să jertfească zeiței „Artemis”. Dar fetele nu s-au lăsat momite de promisiunile împăratului, ci au mărturisit că sunt creștine, nevrând să se închine zeilor păgâni. Văzând statornica lor în credința creștină și mâniindu-se de refuzul lor, împăratul a poruncit să fie bătute și chinuite cumplit.

Pistis avea doisprezece ani când a fost bătută cu toiege. Tăindu-i-se sânii, din ei au curs lapte spre mirarea tuturor. În cele din urmă, slujitorii împăratului au decapitat-o.

A doua a fost Elpis, care avea zece ani. După ce au chinuit-o cumplit, i-au și ei tăiat capul.

Cea din urmă a fost Agapis, care a urmat surorilor ei suferind aceeaşi moarte mucenicească. Ea avea doar nouă ani când a fost martirizată.

Mama lor, care mersese cu ele la curtea împăratului, a luat trupurile lor și le-a îngropat în afara cetății. Fiind străpunsă de durerea pierderii fiicelor sale, a plâns trei zile rugându-se deasupra mormântului lor până și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Sfintele mucenițe Sofia, Pistis, Elpis și Agapis sunt prăznuite de Biserica Ortodoxă în fiecare an pe data de 17 septembrie. Datorită mărturisii lor de credință, au fost numite „bine biruitoare”, căci nimic din bunătățile acestei lumi nu le-au putut îndupleca să se lepede de credință.

Copiii de azi sunt expuși unei sumedenii de tentații, care apar prin intermediul jocurilor, a videoclipurilor, a muzicilor „la modă”. Sunt crescuți de mici într-un spirit concurențial. Sunt deprinși de la o vârstă fragedă cu noile tehnologii, care le acaparează mintea și dorințele, le influențează gândirea și comportamentului. Din ceea ce văd și aud învață să fie egoiști, iubitori de sine, iubitori de plăceri, mofturoși, impunători.

Este vital ca părinții să își educe copiii în duhul lui Dumnezeu, adică în duhul blândeții, al smereniei, al cumințeniei, al ascultării, al răbdării, al dragostei. Trebuie să cultive în sufletele lor curate aspirația spre cele sfinte și veșnice. Toate lucrurile bune copiii le preiau de la părinți. Cei mici trebuie să vadă la părinți dragoste, răbdare, bunătate. Copiii trebuie să învețe să fie iubitori, milostivi și darnici. Trebuie duși la Biserică de mici și împărtășiți, pentru ca în ei să lucreze Duhul Sfânt și nu duhul acestei lumi.

Fie ca prin rugăciunile și mijlocirea sfintelor mucenițe Pistis, Elpis și Agapis, părinții să își poată crește copiii în înțelepciune, sădind în inimile lor dragostea și dorul de Dumnezeu.

Surse articol: 1. Calendar Ortodox, Sinaxar 17 sptembrie: https://www.calendar-ortodox.ro/luna/septembrie/septembrie17.htm

2. Byzanticons Art, Sofia, Sfânta Ocrotitoare a mamelor și a fiicelor: https://www.bizanticons.ro/ro/

Pr. Ioniță Apostolache - Înțelepciunea, Credința, Nădejdea şi Dragostea - icoane mucenicești din primele veacuri

17 sep, 2021

Sfânta muceniță Sofia alături de fiicele ei, Pistis, Elpis şi Agapi s-au nevoit în primele veacuri ale Bisericii creştine, primind cununa muceniciei la Roma, în timpul împăratului Adrian (117-138), fiind modele de-săvârşite de mărturisire şi jertfă mucenicească ale Bisericii primare.

În tumultul căutărilor după adevăr, sufletul urcă neîncetat spre desăvârşire, nevoindu-se să dobândească din plin harul Duhului Sfânt prin lucrarea virtuților. Sfântul apostol Pavel ne asigură de faptul că încununarea vine la sfârşit, dintre toate rămânând ***„acestea trei: credința, nădejdea şi dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea” (1 Cor. 13, 13).*** În istoria hagiografică a martirilor Bisericii primare, Pistis (Credința), Elpis (Nădejdea) şi Agapi (Dragostea) au valoare de nume proprii, desemnând trei surori care alături de mama lor, Sofia (Înțelepciunea), au mărturisit luminat credința în Mântuitorul Hristos.

Cele trei flori ale Înțelepciunii

Sfânta muceniță Sofia era soția unui patrician roman. Era o femeie de viță nobilă, aleasă prin înțelepciunea pe care o purta ca pe o virtute în numele ce-l primise la botez. Alături de soțul ei, sfânta muceniță a locuit mai întâi în Antiohia, unde a născut cele trei fiice ale sale: Pistis, Elpis şi Agapi. Bucurându-se din plin de daruri alese, cele trei flori ale Sofiei se deosebeau prin frumusețea şi înțelepciunea lor. Erau încă mici când părinții s-au mutat din Antiohia la Roma, tocmai pentru a dărui celor trei vlăstare cea mai aleasă educație. Pe lângă cele

învăţate de la dascăli, cele trei fiice se bucurau de o predanie creştină aparte, în duhul celor mai alese virtuţi, învăţând de la mama lor bunătatea, smerenia, frica de Dumnezeu şi mai pe urmă, întreaga învăţătură a Bisericii. Nobila doamnă a rămas însă văduvă la numai doisprezece ani de la căsătorie. Cu toate acestea, şi-a purtat crucea cu mare cinste, implicându-se şi mai mult în învăţătura creştină a fiicelor ei. Pe toate le-a rânduit cu înţelepciune şi când cele trei fete au început să înflorească, Sfânta Sofia le-a învăţat să mărturisească credinţa în care se născuseră şi crescuseră.

Persecutate pentru darul frumuseţii creştine

Auzind de frumuseţea şi darurile alese ale celor trei copile, împăratul Adrian al Romei le-a chemat la sine. Fusese înştiinţat, de asemenea, despre credinţa lor şi dorea acum să le ispitească. Înaintea lui Adrian, fecioarele au fost însoţite de mama lor, care le îndemna cu putere să nu se lepede de Hristos: *„Băgaţi de seamă, fiicele mele, ca inimile voastre să nu se arate nevrednice, lipindu-se de duhul acestei lumi, să nu se depărteze de harul Duhului Sfânt. Înduraţi, o, fiicele mele, ca să ajungeţi alături de Mirele Hristos şi să intraţi cu El în cămara de nuntă”.* La vremea supunerii lor la cazne Pistis avea 12 ani, Elpis 10 şi Agapi 9.

La început, împăratul le-a obligat să aducă jertfe lui Apolo şi rând pe rând sfintele muceniţe au refuzat.

Prima aruncată la cazne a fost fiica cea mare, Pistis. Comandantul gărzii imperiale a dat poruncă să fie bătută cu vine de bou, să i se taie părţi din trup şi să fie aruncată într-un cazan cu smoală. Cu toate acestea, pe fericita muceniţă focul n-a vătămat-o şi neîncetând să se roage, smoala s-a făcut ca roua de răcoritoare şi mulţi dintre cei care erau de faţă au crezut în Dumnezeu pentru minunile întâmplate. Văzând toate acestea şi temându-se ca cei care deveneau credincioşi să nu i se ridice împotrivă, a poruncit să i se taie capul mucenicei.

Mărturisirea mucenicească

Pe Elpis soldaţii au bătut-o şi au aruncat-o în văpaia focului, însă inima flăcării s-a făcut ca zăpada. Şi văzând acestea pentru a doua oară, împăratul a poruncit „să i se taie capul”, mama ei luându-i trupul din cetate.

Privind la toate acestea plină de durere, Sfânta muceniţă Sofia şi-a încurajat din nou fiica cea mică, pe Agapi, să îndure până la capăt suferinţa şi să nu se lepede de Hristos.

„Şi guvernatorul a poruncit să o tortureze prin tragere pe roată. Sfânta muceniţă a strigat însă după ajutor la Hristos, ca să aibă putere să îndure, şi Dumnezeu a

trimis un înger care a sfărâmat roata. Şi împăratul iarăşi a poruncit să o arunce într-un cazan încins şi făcându-i semnul crucii pe faţă, deîndată ce a intrat acolo, fiertura s-a transformat în rouă. Şi cei care erau de faţă au văzut doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb stând alături de dânsa şi slujindu-i, mirându-se cu toţii peste măsură. Şi mulţi dintre ei au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos, şi soldaţii şi-au tăiat singuri mâinile şi au devenit martiri" (Book of the Saints of the Ethiopian Church, Cambridge, 1928, pp. 565-566). La final, ighemonul a poruncit să i se taie capul şi acestei fete, iar trupul să fie aruncat afară.

Sfânta Sofia a reuşit să ridice din locul supliciului trupurile celor trei fete. Le-a dus la marginea cetăţii, unde le-a jelit şi le-a udat cu multe lacrimi şi îngropându-le, s-a rugat la Dumnezeu să o izbăvească. Domnul i-a ascultat rugăciunea, aşezând-o cu sufletul lângă fiicele sale.

După martirajul celor patru muceniţe, hagiografii consemnează faptul că Adrian, împăratul persecutor, s-a îmbolnăvit atât de rău încât ochii i-au ieşit din orbite, iar carnea i-a căzut de pe oase. S-a sfârşit aşadar de moarte năprasnică, tocmai pentru că Dumnezeu „l-a pedepsit pentru fecioare" (Book of the Saints of the Ethiopian Church, p. 566).

Sfintele moaştele ale celor patru muceniţe romane au fost descoperite mai târziu pe Via Aurelia, în Roma. Locul a fost marcat mai apoi de ridicarea unei biserici în cinstea Sfântului mare mucenic Pangratie.

SFÂNTA SOFIA

și cele trei fiice ale sale:
Pístis, Elpís și Agapi

VIAȚA ȘI ACATISTUL

Icoane

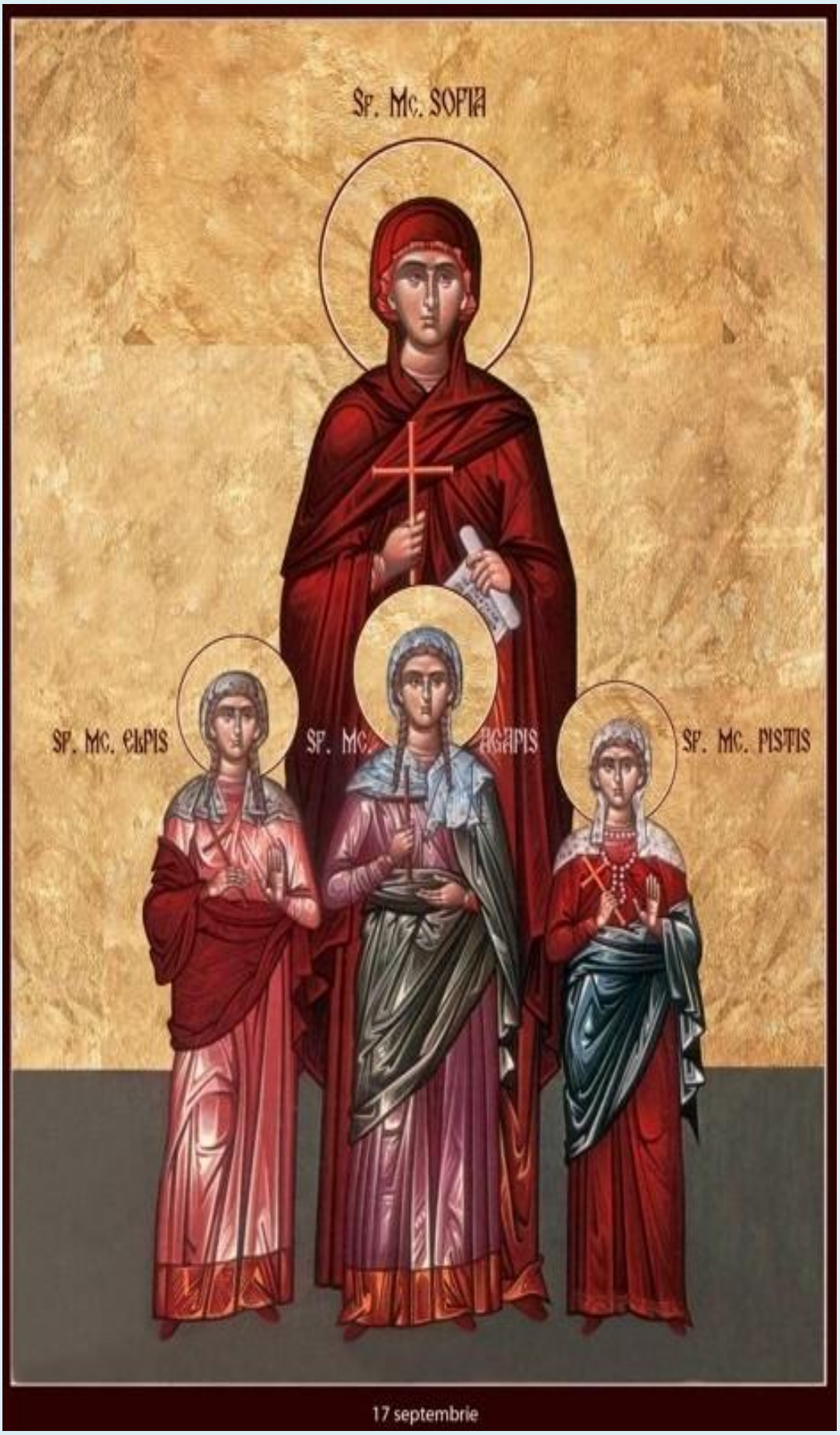
Sf. Mc. SOFIA
Sf. Mc. ELPIS
Sf. Mc. AGAPIS
Sf. Mc. PISTIS
17 septembrie

17 septembrie

Icoană din Biserica Sfânta Sofia, Tesalonic

Icoană din Biserica Sfântului Dimitrie, Tesalonic

СВ. МЧ. СОФІЯ
СВ. МЧ. ВѢРА
СВ. МЧ. НАДЄЖДА
СВ. МЧ. ЛЮБОВЬ

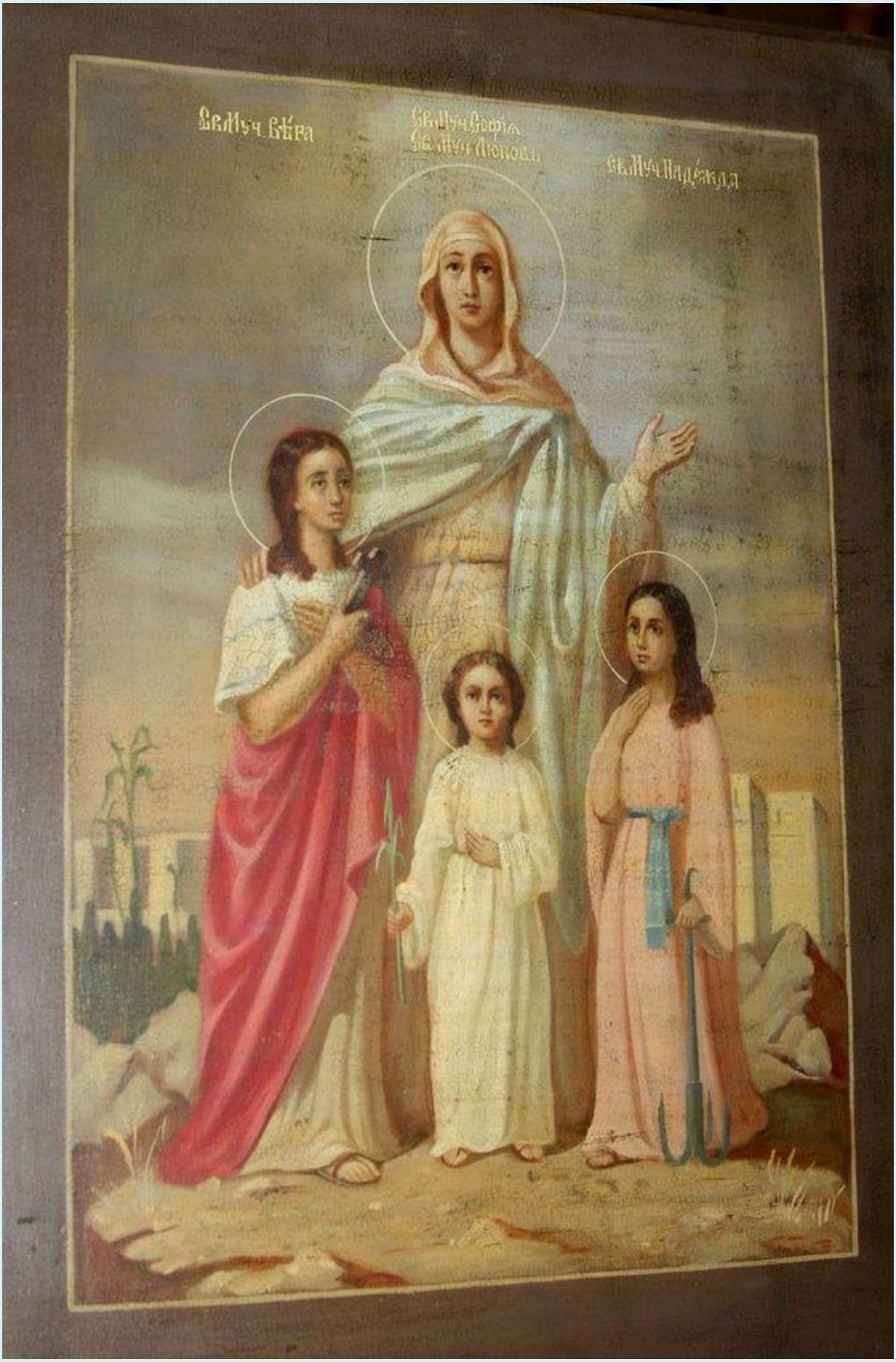
Вмч. Вѣра
Вмч. Надежда

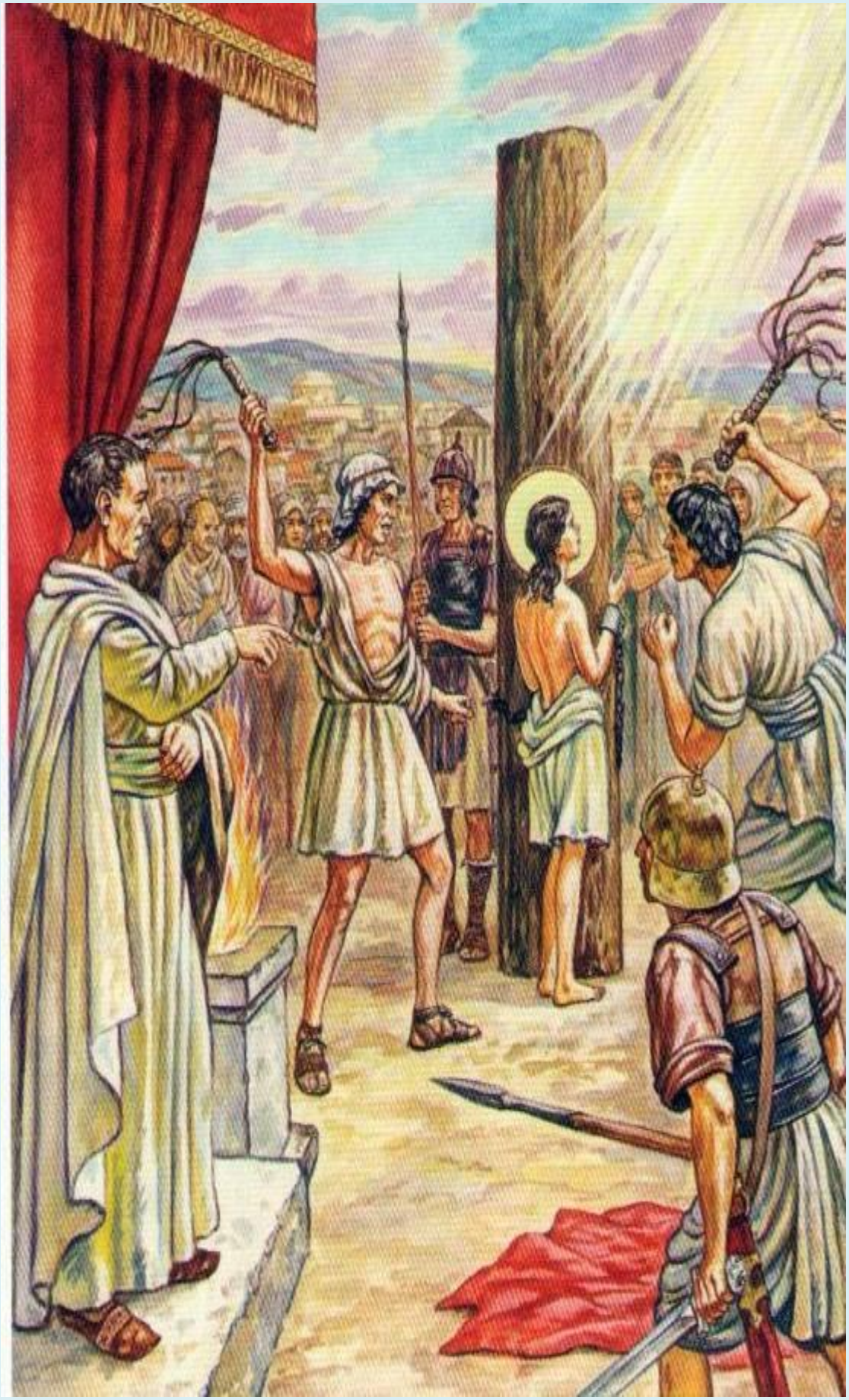

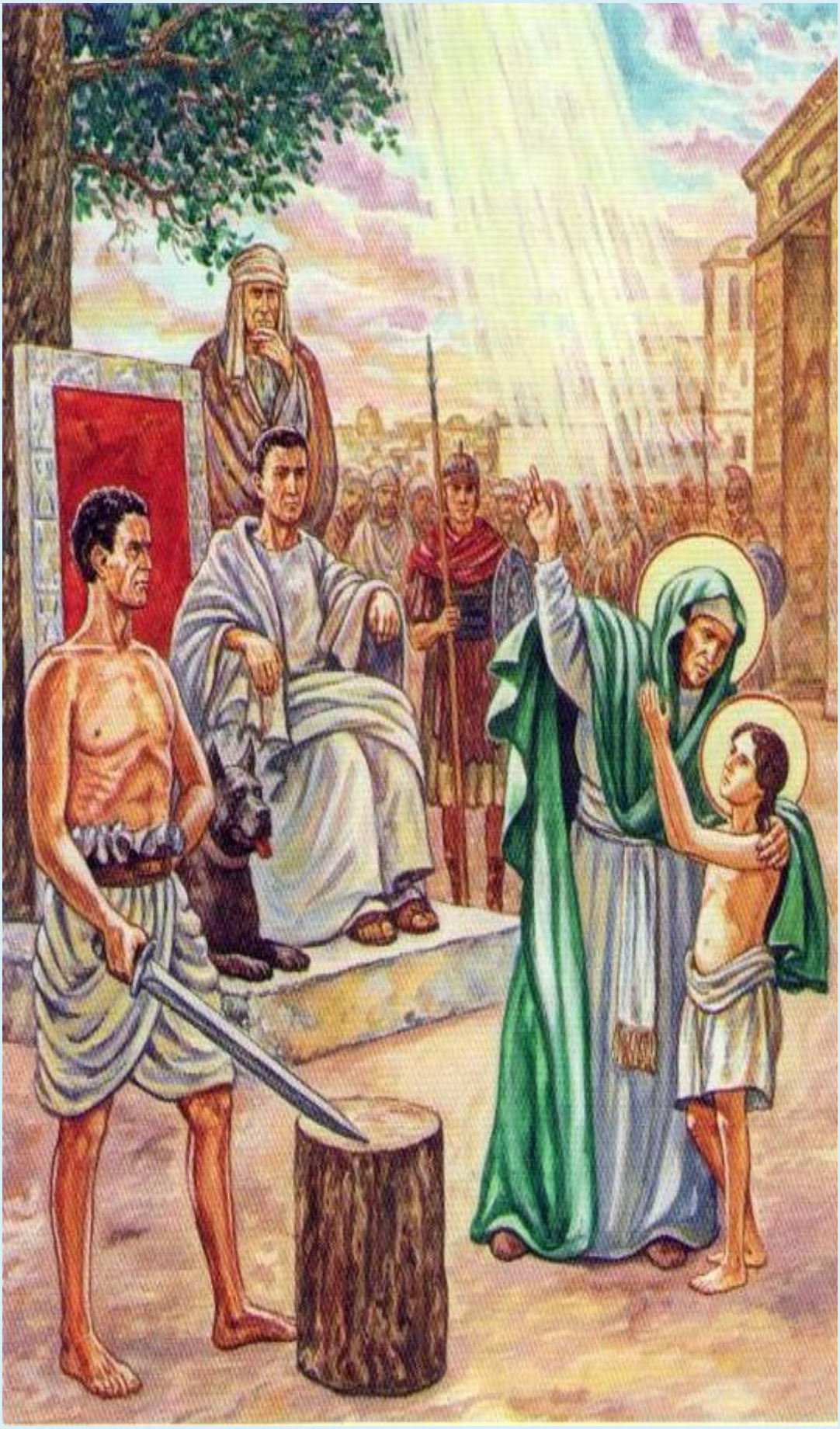

The Martyrdom of Sts. Sophia, Faith, Hope and Love

+ 17 Σεπτεμβρίου
Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ
και οι τρεις αγίες κορούλες της
ΠΙΣΤΗ, ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ
ΤΗΝ ΕΥΧΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ!

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ
ΑΓ ΠΙΣΤΙΣ
ΑΓ ΕΛΠΙΣ
ΑΓ ΑΓΑΠΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ONLINE

Η
ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ

СВ МУЧЦА СОФІА
СВ МУЧЦА НАДЄЖДА
СВ МУЧ ВѢРА
СВ МУЧ ЛЮБОРЬ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ
ΠΙΣΤΙΣ
ΕΛΠΙΣ
ΑΓΑΠΗ

SAINT
SOPHIA
ST FAITH
ST LOVE

СТ҃АА СОФІ́А
СТ҃АА НАДЕ́ЖДА
СТ҃АА ВЕ́РА
СТ҃АА ЛЮБО́ВЬ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ

НА
СОФІА
НА ВѢРА
НА ЛЮБОВЬ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓΙΑ ΠΙΣΤΙΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΛΠΙΣ
Η ΑΓΙΑ ΑΓΑΠΗ
ΈΡΓΟΝ
Ι.Μ.ΚΟΙΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΘΡΑΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
Δ.Λ.Ζ.Η΄

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓ. ΕΛΠΙΣ
Η ΑΓ. ΑΓΑΠΗ
Η ΑΓ. ΠΙΣΤΙΣ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓ. ΕΛΠΙΣ
ΠΙΣΤΙΣ
ΑΓΑΠΗ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΑΘΩΝ

СВ МЧ
СОФІЇ
СВ ВЕ́РА
СВ ЛЮБО́ВЬ
СВ НАДЕ́ЖДА

СВ МЧ СОФІЯ
СВ ВЕ́РА
СВ ЛЮБО́ВЬ
СВ НАДЕ́ЖДА

Софіа
Вѣра
Надежда
Любовь

Ст҃ва мн҃цы
Софі́а
Вѣ́ра
Наде́жда
Любовь

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ

Ἁγία
Σοφία
ΠΙΣΤΙΣ
ΕΛΠΙΣ
ΑΓΑΠΗ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ

СВ МЦА СОФІЯ
СВ МЦА ВЕРА
СВ МЦА НАДЕЖДА
СВ МЦА ЛЮБОВЬ

СВ. МЧЦА СОФІЯ

СВ. МУЧ
СОФІЯ
СВ МУЧ ВЕРА
СВ МУЧ НАДЕЖДА
СВ МУЧ ЛЮБОВЬ

Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓΙΑ ΠΙΣΤΙΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΛΠΙΣ
Η ΑΓΙΑ ΑΓΑΠΗ
ΔΕΗΣΙΣ

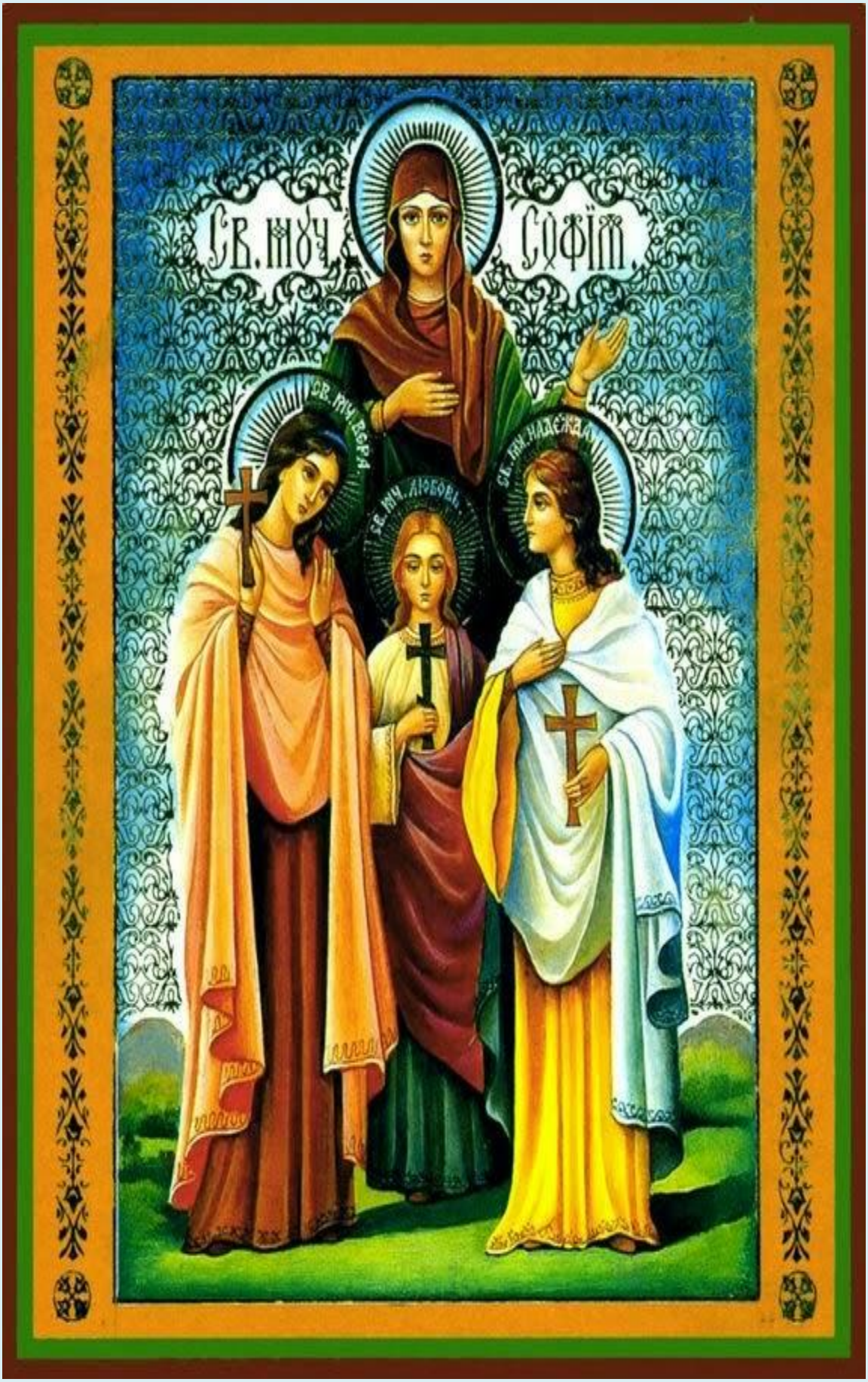
СВ. МЧ. СОФІЯ.
СВ. МЧ. ВЕРА.
СВ. МЧ. ЛЮБОВЬ.
СВ. МЧ. НАДЕЖДА.

Св. мч. Софїя

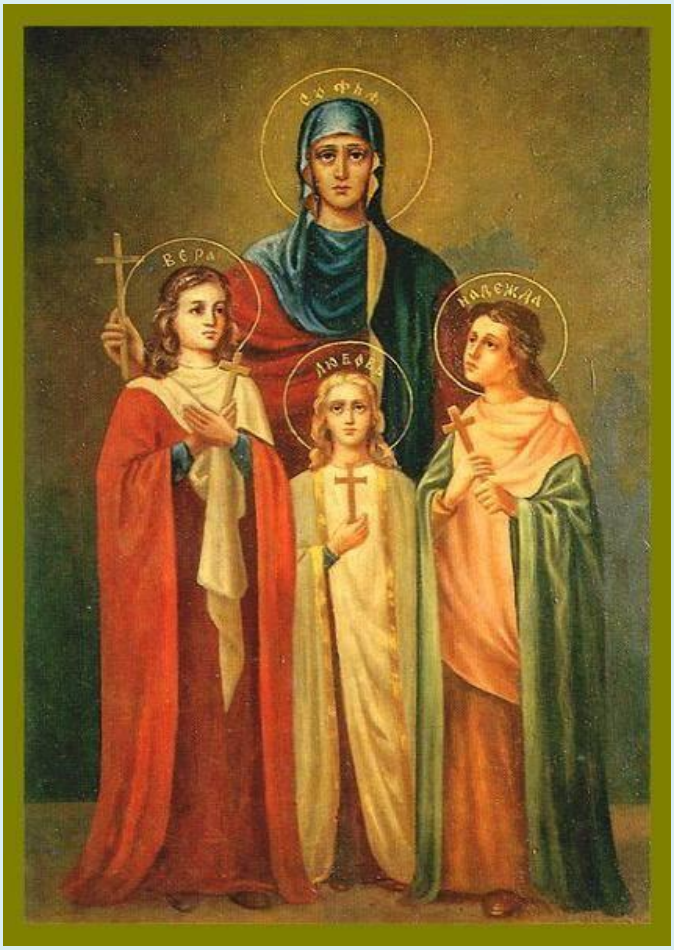
ВЕРА
НАДЕЖДА
ЛЮБОВЬ

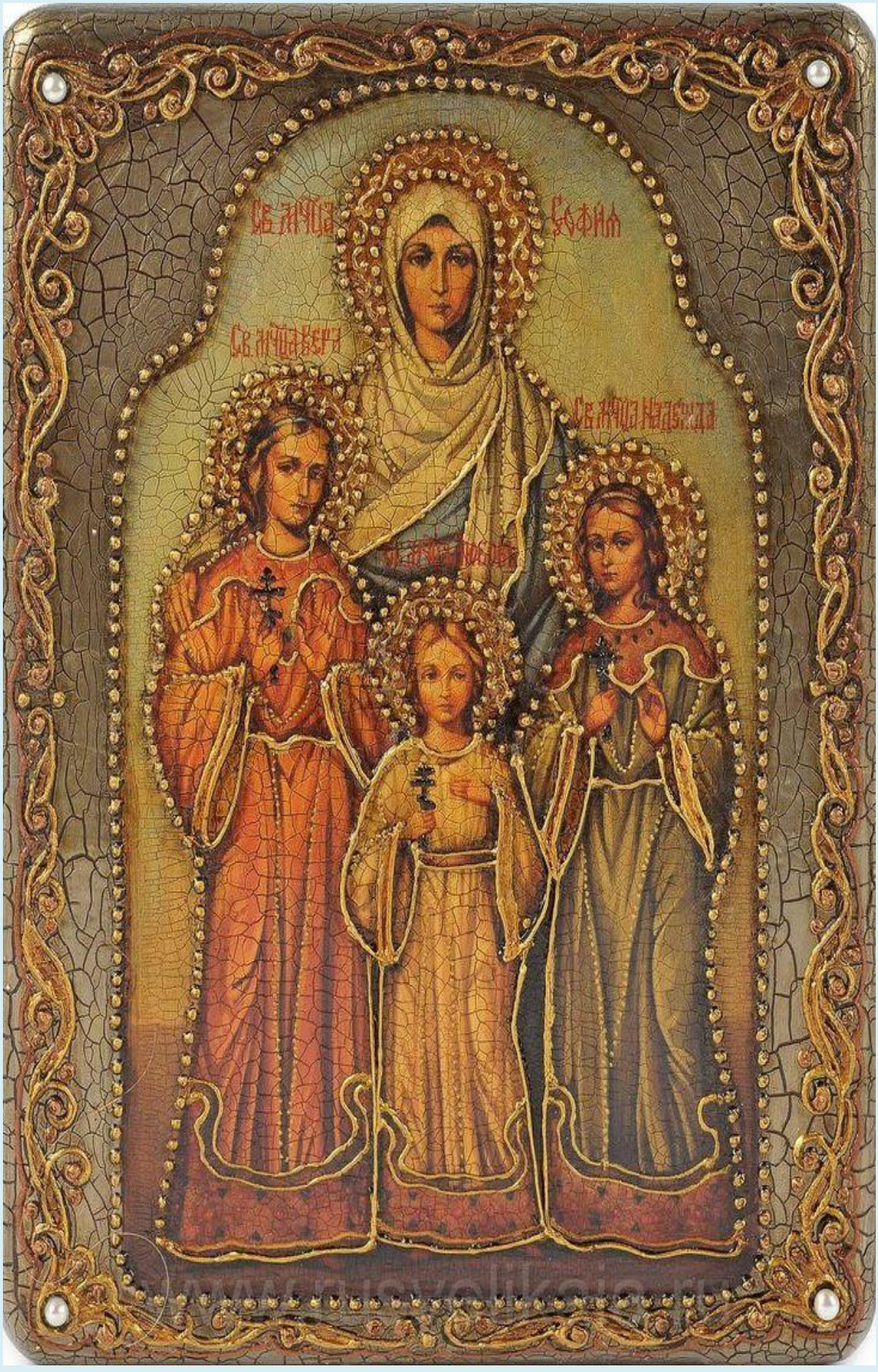
СВ. МУЧЕНИЦА ВЕРА
СВ. МУЧЕНИЦА НАДЕЖДА

Св. Мчца
София
Св. Мчца Вера
Св. Мчца Надежда
Св. Мчца Любовь

Св. муч.
Софія
Св. муч. Надежда
Св. муч. Любовь
Св. муч.
Вера
Наша Софія
Λγιορείτικα

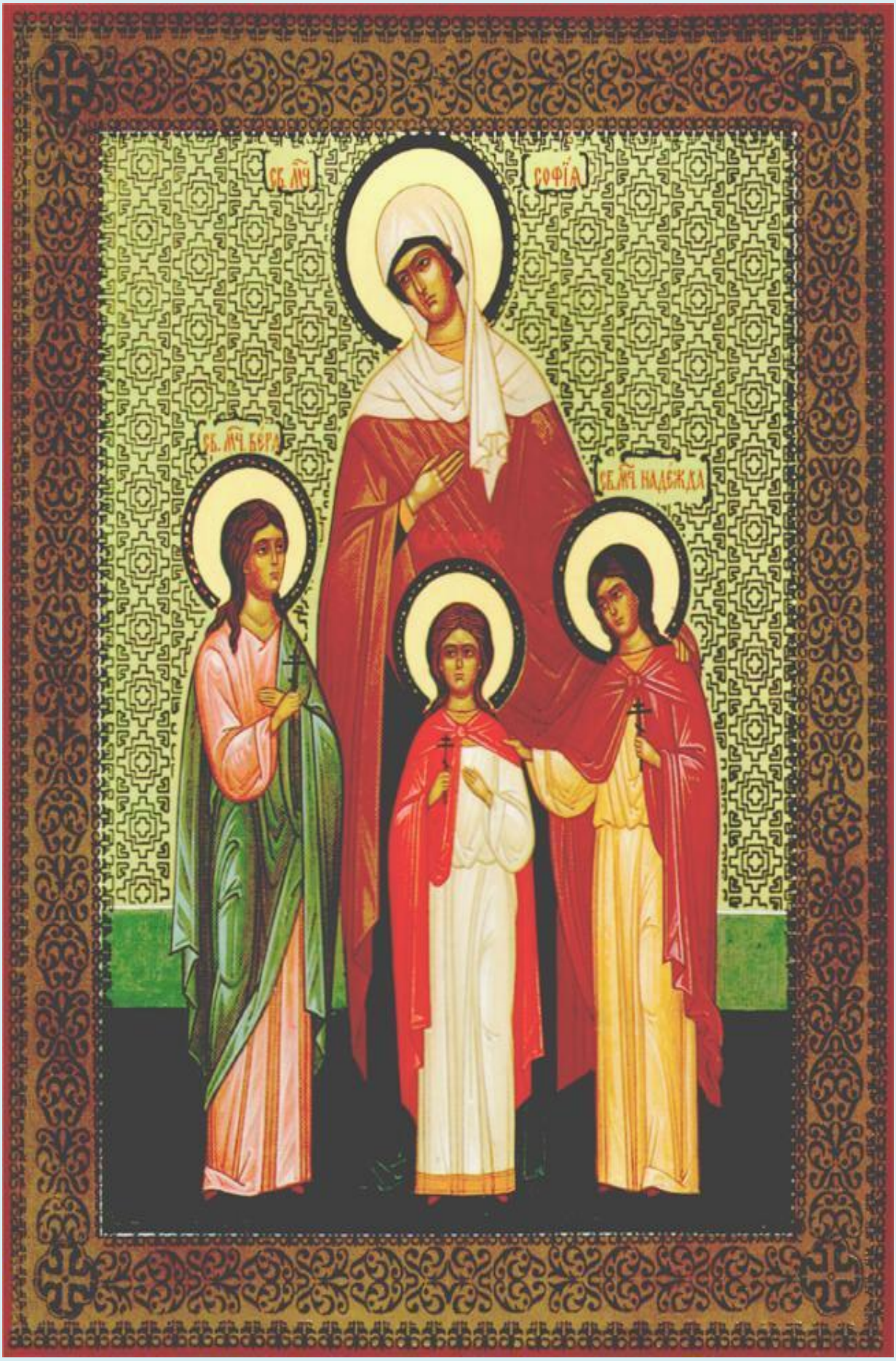
СВ. МЧ
СОФІА
СВ. МЧ. ВЕРА
СВ. МЧ. НАДЕЖДА

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ
agiografies-eikones.gr

СВ. МУЧ. СОФІЯ
СВ. МЧ. ВЄРА
СВ. МЧ. НАДЄЖДА
СВ. МЧ. ЛЮБОВЬ

СВ. МУЧ. СОФІЯ
СВ. МЧ. ВѢРА
СВ. МЧ. НАДЕЖДА
СВ. МЧ. ЛЮБОВЬ

SF. MC.
SOFIA
SF. MC. PISTIS
SF. MC. AGAPIS
SF. MC. ELPIS

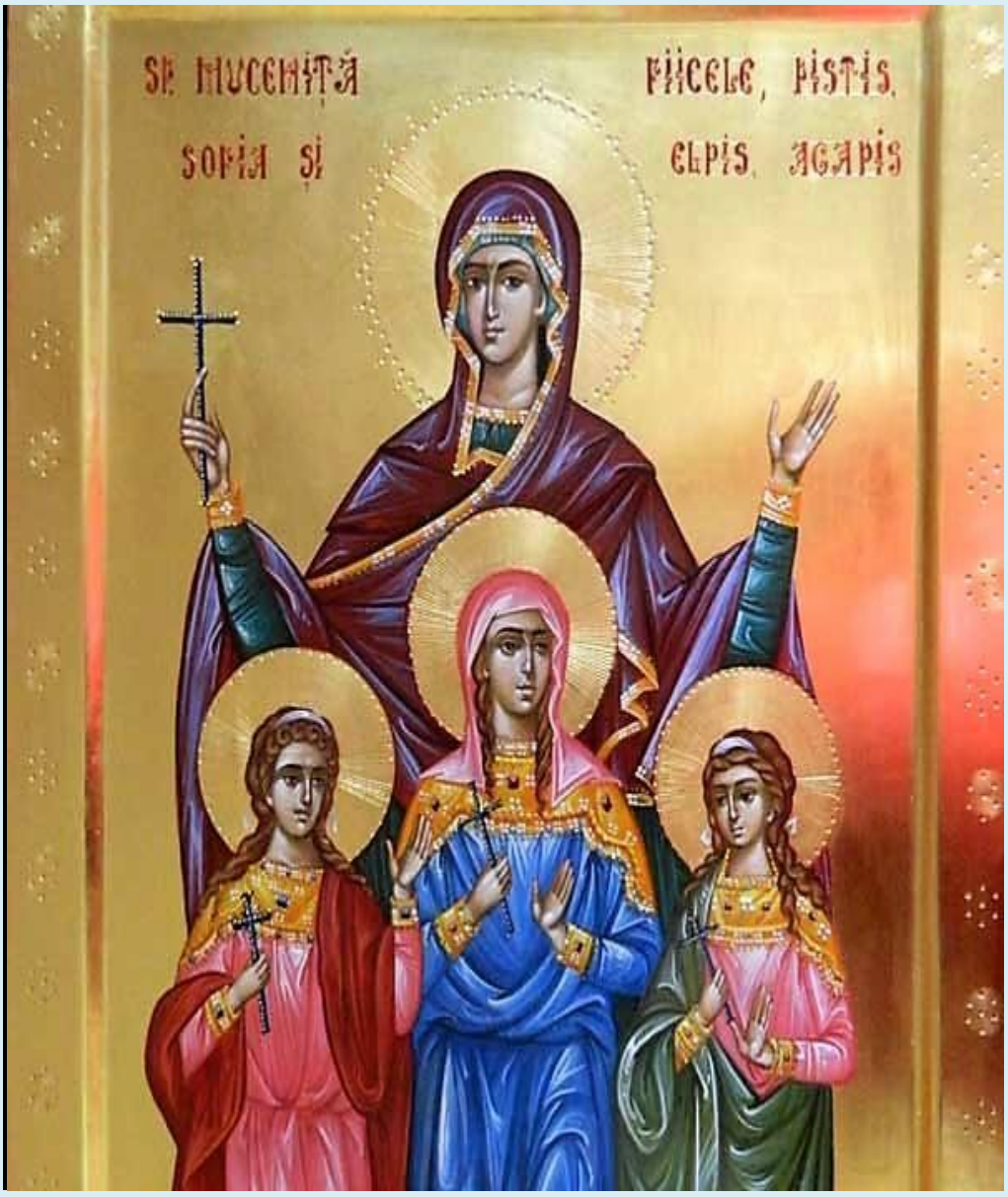
SF MUCENITA
SOFIA ȘI
FIICELE, PISTIS,
ELPIS, AGAPIS

Αγία Σοφία
με τις τρεις κόρες της
Πίστη, Αγάπη
και Ελπίδα
Αγίες του Θεού
πρεσβεύσατε
υπέρ ημών
+ IC XC NIKA +

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

SF. MC.
SOFIA
CU FIICELE
PISTIS,
ELPIS,
AGAPI
ZIARUL LUMINA

Sfânta
Muceniță
Sofia
și
fiicele sale
Pistis
Elpis
și Agapis
PRAVILSĂ.ro

ἡ ἁγία
Σοφία
Πίστις
Ἐλπίς
Ἀγάπη

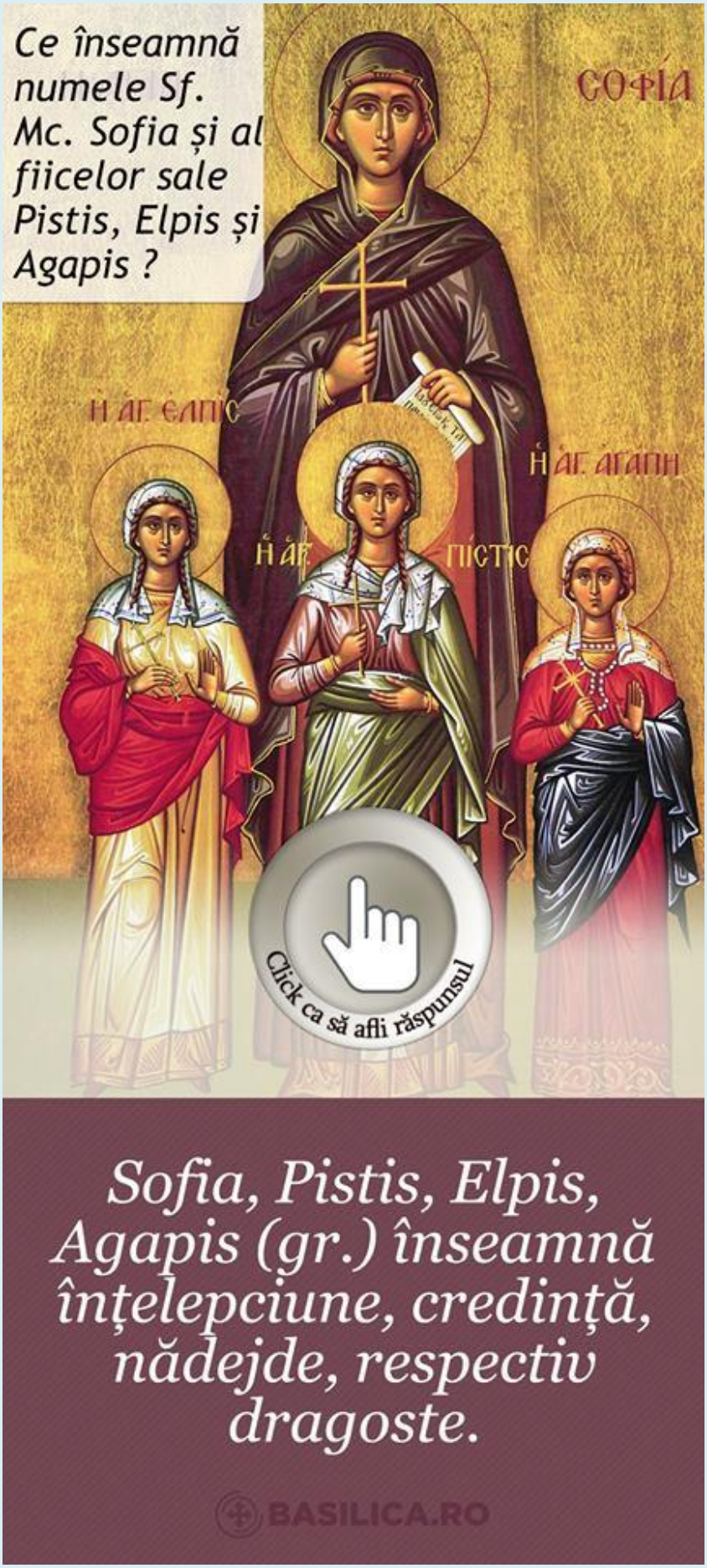
Ce înseamnă numele Sf. Mc. Sofia și al fiicelor sale Pistis, Elpis și Agapis ?
ΣΟΦΙΑ
Η ΑΓ. ΕΛΠΙΣ
Η ΑΓ. ΑΓΑΠΗ
Η ΑΓ.
ΠΙΣΤΙΣ
Click ca să afli răspunsul
Sofia, Pistis, Elpis, Agapis (gr.) înseamnă înțelepciune, credință, nădejde, respectiv dragoste.
BASILICA.RO

SF. MC.
SOFIA
SF. MC. ELPIS
SF. MC.
AGAPIS
SF. MC. PISTIS

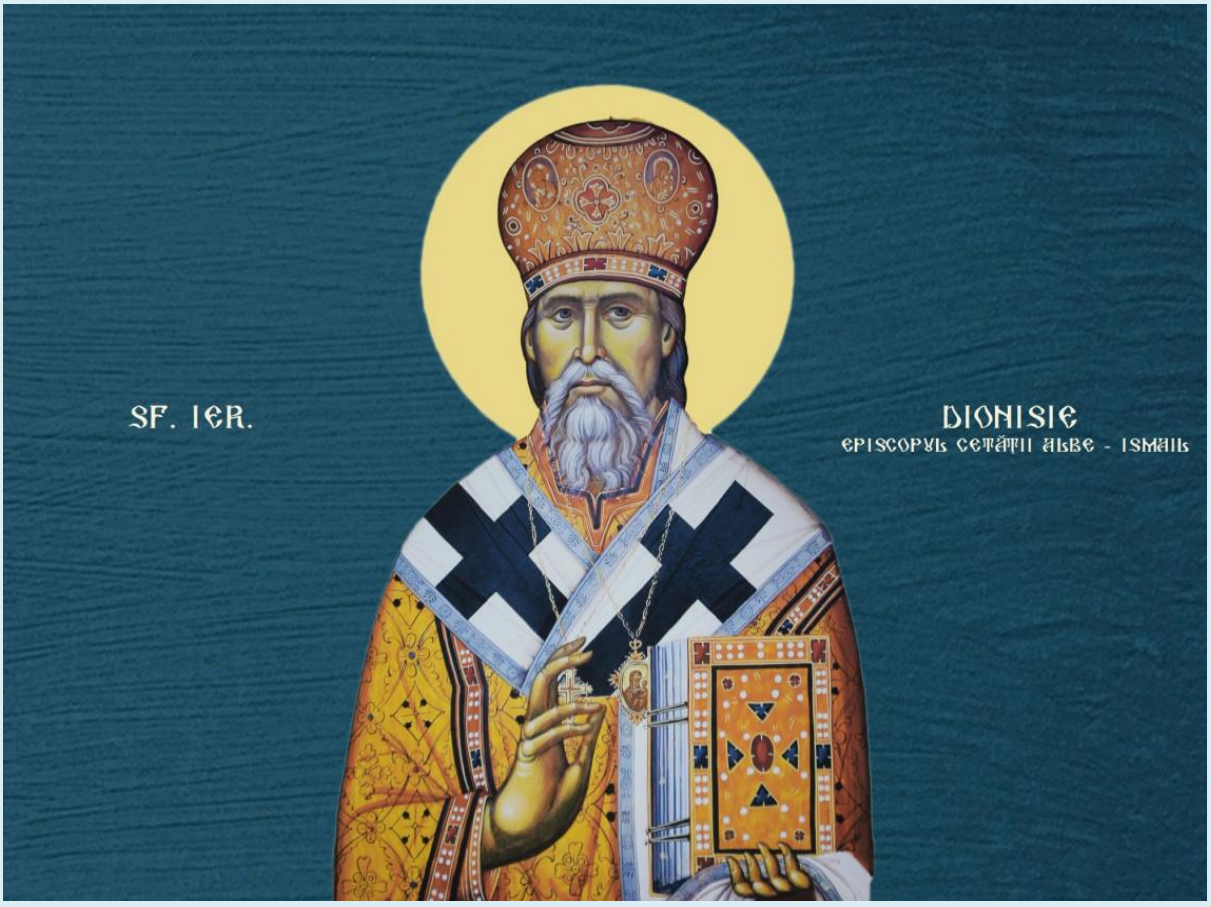
SF. IER.
DIONISIE
EPISCOPUL CETĂȚII ALBE - ISMAIL

Persoanelor care poartă
numele Sf. Mc. **Sofia**
le dorim înțelepciune,
credință, nădejde și
dragoste.
La mulți ani!
BASILICA.RO

Persoanelor care poartă
numele
Sf Mc Sofia
le dorim înțelepciune,
credință, nădejde și
dragoste
La mulți ani!
BASILICA.RO

Troparul Sfintei Mucenite Sofia si al fiicelor sale: Pistis, Elpis si Agapis

17 Septembrie - Glasul 4

Mielusele cuvântătoare, prin mucenicie v-ati adus Mielului si Păstorului, săvârsind călătoria cea către Hristos si credinta păzind-o. Pentru aceea, cu suflet vesel astăzi săvârsind pomenirea voastră cea sfântă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Troparul Sfintei Mucenițe Sofia și al fiicelor sale: Pistis, Elpis și Agapis

17 Septembrie - Glasul 4

Mieluşele cuvântătoare, prin mucenicie v-aţi adus Mielului şi Păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos şi credinţa păzind-o. Pentru aceea, cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Bucuraţi-vă, Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!